Rauma-Forssa voimajohtolinjan muinaisjäännösinventointi 2011.

12.4.2012

Antti Bilund

Timo Sepänmaa
Timo Jussila

MIKROLIITTI Oy
PIENI TEHOKAS TERÄVÄ
ARKEOLOGISET TUTKIMUKSET
TAIDOLLA VUODESTA 1988

Kustantaja: Fingrid Oyj

Sisältö

Perustiedot 2
Inventointi 2
Yleiskartta ja kohdeluettelo 4
Rauma-Huittinen 6
EURAJOKI 41 FORMANSUO 1 6
EURAJOKI 42 FORMANSUO 2 9
RAUMA 841 YLINEN HAUTA 4 11
RAUMA 179 JOKINEN 13
RAUMA 180 KUIVALEVONKARI 16
RAUMA 181 KUIVALEVONKARI 2 19
EURAJOKI 43 TOMMILA 1 20
EURAJOKI 44 TOMMILA 2 22
EURAJOKI 45 TOMMILA 3 24
EURAJOKI 46 JUVAN MYLLY 24
EURAJOKI 23 RIKU 28
EURA 154 HANKKASMÄKI 31
KÖYLIÖ 14 SATIMÄEN SORAKUOPPA 36
Huittinen-Forssa 42
LOIMAA 46 ISSÄITINMÄKI 45
LOIMAA 7 PIRTTIKALLIO 48
HUMPPILA 6 JÄRVENSUO 6 52
HUMPPILA 1 JÄRVENSUO 1 57
LOIMAA 505 RAUTAJÄRVI 59

Perustiedot

Alue: Voimajohtolinjat pohjoinen ja eteläinen Rauman sähköaseman länsipuolelta Huittisiin ja yksi linjaus Huittisista Forssan sähköasemalle, Rauman, Eurajoen, Euran, Köyliön, Huittisten, Loimaan, Jokioisten ja Forssan alueella.

Tarkoitus: Tarkistaa kattavasti muinaisjäännöksille sopivat maastot voimajohtolinjalla, sekä selvittää ulottuvatko linjan läheisyydessä olevat muinaisjäännökset linjalle ja jos niin miten ja missä määrin.

Työaika: Kenttätyöaika: loka-marraskuu 2011.

Kustantaja: Fingrid Oyj

Tekijät: Mikroliitti Oy, Antti Bilund ja Timo Sepänmaa osan aikaa Tapani Rostedt, Hannu Poutiainen, Ville Laakso. Valmistelu ja raportin viimeistely T. Jussila.

Tulokset: Linjan välittömässä läheisyydessä tunnettiin ennestään 6 muinaisjäännöstä, joista yksi ulottuu voimajohtolinjan alle. Löydettiin 12 uutta muinaisjäännöstä joista kuusi osuu aivan linjan alle.

Inventointi

Välille Rauman sähköasema – Forssan sähköasema suunnitellaan uutta voimajohtolinjaa jossa välillä Rauma-Huittinen kaksi erillistä linjausta. Uusi 400 kV voimajohtolinja tulee vanhan 110 kV linjan paikalle jolloin nykyinen johtoalue levenee n. 10 m tai vanhan 400 kV johdon rinnalle jolloin johtokäytävä levenee n. 30 m. Lisäksi suunnitelmassa on myös uuteen johtokäytävään sijoittuvia osuuksia. Inventointi on osa laajempaa voimajohtolinjojen inventointia joka käsittää

linjat Rauma-Olkiluoto, Rauma-Lieto ja Rauma-Ulvila. Museovirasto antoi hankkeesta lausunnon 30.6.2011 (dnro 208/304/2011) jossa edellytettiin muinaisjäännösinventoinnin suorittamista suunniteltavilla voimajohtolinjoilla. Fingrid Oyj tilasi kyseisen inventoinnin Mikroliitti Oy:ltä 6.9.2011. Käytännön syistä inventoinnin raportit on jaettu linjareittikohtaisiin osiin.

Inventoinnin maastotyö suoritettiin 5.10. – 28.11. välisenä aikana. Tämän raportin osuudella Rauma-Forssa maastotyöt suoritettiin loka-marraskuun aikana. Osuuden maastotyöstä vastasi Antti Bilund apunaan Timo Sepänmaa ja osan aikaa Hannu Poutiainen, Tapani Rostedt ja Ville Laakso. Raportin kohdekuvaukset ja kuvat ovat em. henkilöiden tekemiä. Inventoinnin valmistelutyön sekä raportin viimeistelyn teki Timo Jussila.

Maastotyö keskittyi voimajohtolinjalle ja sen välittömään läheisyyteen, linjalle ja n. 30-50 m etäisyydelle uudesta linjasta. Sen lisäksi tarkasteltiin laajemmin niitä maastoja jotka olivat voimajohtolinjan ja sen läheisyydessä (karkeasti 50- 500 m, maaston mukaan valiten) olevan tunnetun muinaisjäännöksen välillä. Tällaisilla alueilla selvitettiin ulottuuko tai voiko tunnettu muinaisjäännös ulottua voimajohtolinjalle. Voimajohtolinjan välittömässä läheisyydessä olevat tunnetut muinaisjäännökset tarkastettiin perusteellisesti ja selvitettiin inventoinnin menetelmillä (silmämääräinen havainnointi – maaperän ja topografian arviointi, satunnainen koekuopitus, paikoin tiheämpi lähes systemaattinen koekuopitus, metallinpaljastinharavointi, kairaus käsikairalla) muinaisjäännöksen suhde voimajohtolinjaan.

Koko linjan ala tarkastettiin tavalla tai toisella. Tasaiset peltoalueet, suot (paitsi Humppilan Järvensuo) ja soiset sekä tasaiset metsäalueet jäivät vähälle huomiolle – sellaisten maaston laatu todettiin, eikä niitä katsottu tarkemmin ellei ollut jotain erityistä syytä. Maaston laatu ja potentiaalisuus erilaisille muinaisjäännöksille arvioitiin koko linjan mitalla paikan päällä. Jos maasto arvioitiin sellaiseksi, että sieltä voisi jotain olla löydettävissä se tarkastettiin vähintäänkin kävelemällä maastossa kokemuksen perusteella valittua reittiä, niin että hyviksi luokitelluissa maastoissa linjan ala voitiin havainnoida täysin kattavasti. Kokemuksen ja tietotaidon perusteella sopiviksi katsotuilla paikoilla tehtiin satunnaista koekuopitusta tai muuta silmänvaraista tarkempaa havainnointia. Inventoinnin metodi oli siis normaali, inventoijan kokemusta ja tietotaitoa älykkäästi ja täysimääräisesti hyväksikäyttävä, jolloin keskityttiin olennaiseen – siihen mistä voi jotain löytää ja mistä ei.

Maastotyössä tarkemmin tarkastettiin kuusi linjan välittömässä läheisyydessä sijaitsevaa ennestään tunnettua muinaisjäännöstä, sekä 12 nyt esiin tullutta, uutta kohdetta. Tarkemmin ja laajemmin tutkittiin Humppilan Järvensuon aluetta voimajohtolinjan liepeillä. Muita, linjasta etäämpänä sijaitsevia kohteita tarkastettiin tilanteen ja maaston mukaan ylimalkaisemmin, lähinnä arvioiden voiko ko. jäännös ulottua linjalle.

Inventoinnissa tarkasteltiin kaiken aikaisia ja –tyyppisiä muinaisjäännöksiä. Vanhojen kylätonttien sijaintia linjan tuntumassa tarkasteltiin 1700-luvun yleiskarttojen (1790 Kuninkaan tiekartasto Suomesta, ns. Hällströmin Suomen karttakirja) sekä 1800-luvun alkupuolen Pitäjänkarttojen perusteella, jotka yleensä hyvin vastaavat 1700-luvun lopun – 1800-luvun alun isojakokarttoja. Satunnaisesti tarkasteltiin myös maakirja- ja isojakokarttoja, mutta näistä ei ollut mitään mainittavaa apua. Voimajohtolinja kulkee lähes koko matkan syrjäseuduilla, jotka aina ovat olleet historiallisella ajalla syrjäseutuja, Jokioisten-Forssan alueella linjan liepeillä on historiallisia kylätontteja aiempien selvitysten perusteella. Ne eivät ulotu lähelle linjaa. Maastossa pyrittiin erityisesti arvioimaan ja tarkastelemaan historiallisen ajan asutuksen sijoittumista ja sellaisten jäänteitä.

Porvoo 15.1.2012

Timo Jussila

Yleiskartta ja kohdeluettelo

Tarkemmin tarkastetut kohteet voimajohtolinjalla tai sen välittömässä läheisyydessä (muinaisjäännösrajaus voimajohtolinjakäytävän rajalla tai alle 10 m etäisyydellä siitä)

Rauma Huittinen

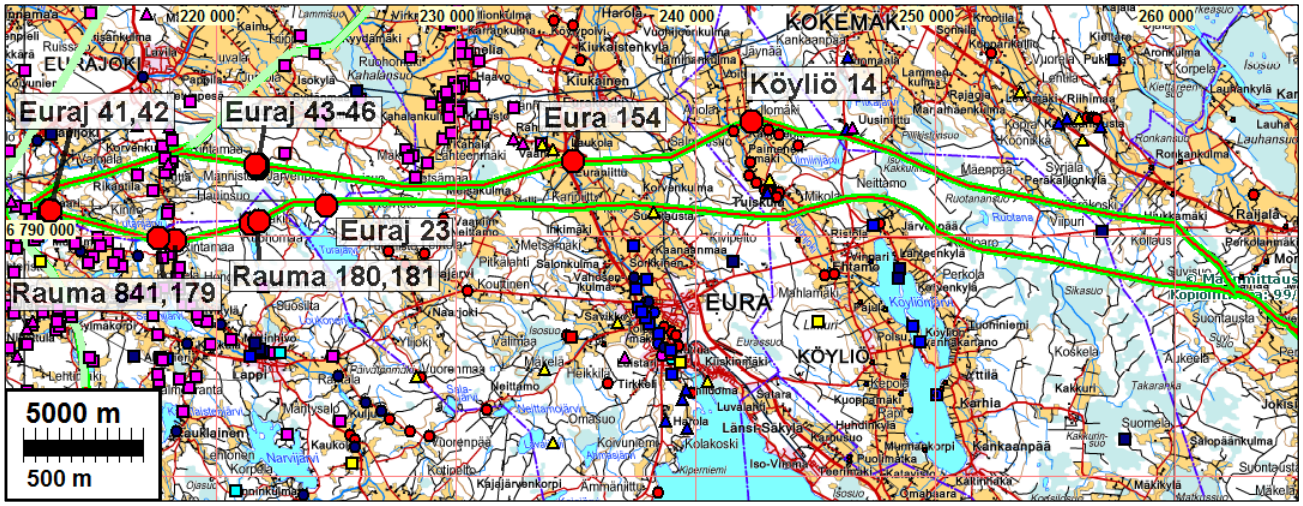
Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi	Mjtunnus
EURA	**154**	**HANKKASMÄKI**	**historiallinen /ajoittamaton**	**muu**	**erilaisia jäänteitä**	**uusi**
EURAJOKI	23	RIKU	varhaismetalli-kautinen	hautaus	röykkiö	51010023
EURAJOKI	**41**	**FORMANSUO 1**	**varhaismetalli-kautinen**	**hautaus**	**röykkiö**	**uusi**
EURAJOKI	**42**	**FORMANSUO_2**	**historiallinen**	**muu**	**kiviaita**	**uusi**
EURAJOKI	43	TOMMILA 1	varhaismetalli-kautinen	hautaus	röykkiö	uusi
EURAJOKI	**44**	**TOMMILA 2**	**varhaismetalli-kautinen**	**hautaus**	**röykkiö**	**uusi**
EURAJOKI	45	TOMMILA 3	historiallinen	raja	rajamerk-ki	uusi
EURAJOKI	**46**	**JUVAN MYLLY**	**historiallinen**	**valmistus**	**mylly**	**uusi**
KÖYLIÖ	14	SATIMÄEN SO-RAKUOPPA	kivikautinen	asuinpaikka		319010014
RAUMA	**179**	**JOKINEN**	**varhaismetalli-kautinen**	**hautaus**	**röykkiö**	**uusi**
RAUMA	**180**	**KUIVALEVON-KARI**	**varhaismetalli-kautinen**	**hautaus**	**röykkiö**	**uusi**
RAUMA	181	KUIVALEVON-KARI 2	ajoittamaton	tunnistama-ton	kivira-kenne	uusi
RAUMA	841	YLINEN HAUTA 4	varhaismetalli-kautinen	hautaus	röykkiöt	1000000238

Huittinen Forssa

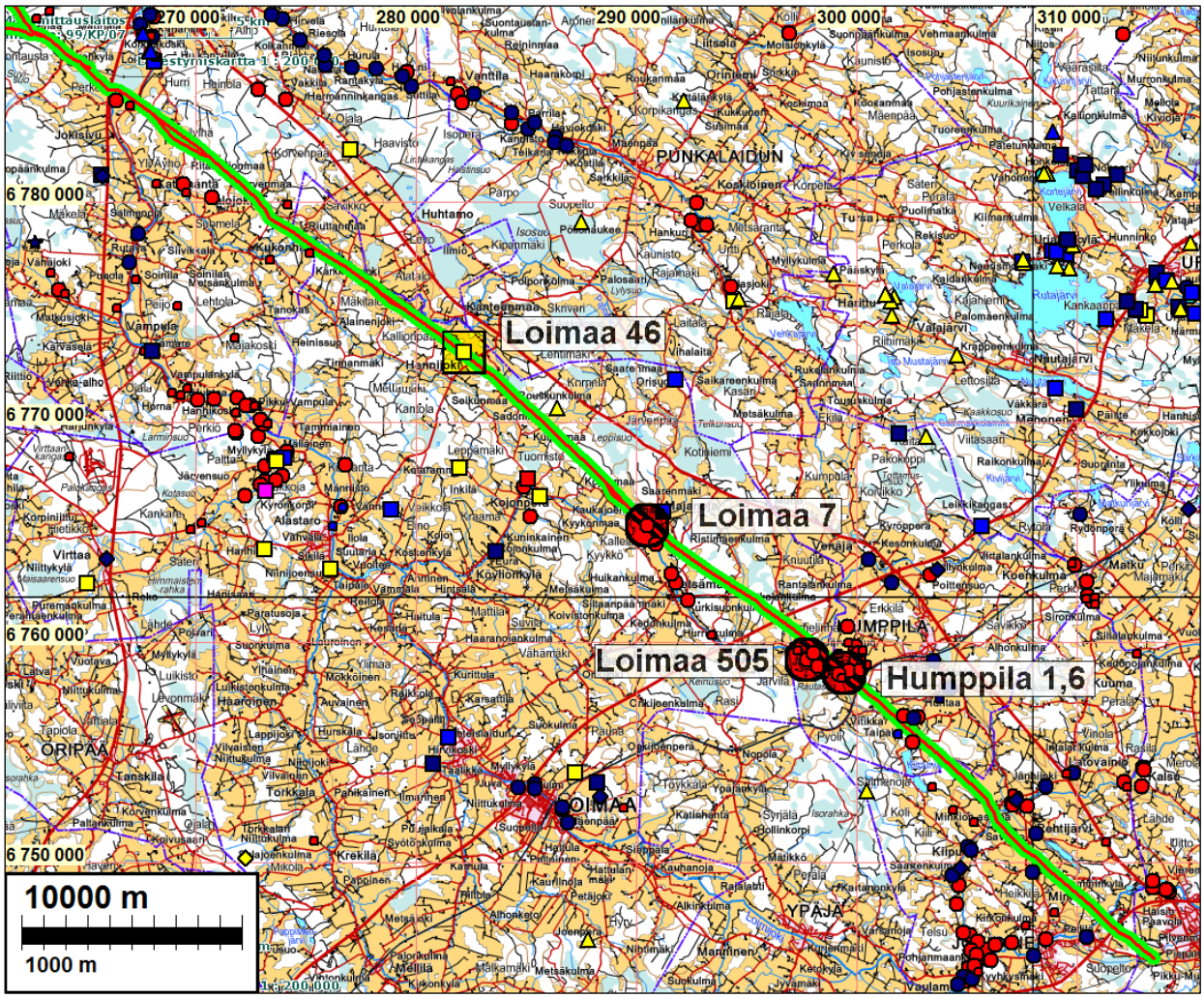
Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi	Mjtunnus
HUMPPILA	6	JÄRVENSUO 6	kivikautinen	asuinpaikka		uusi
HUMPPILA	1	JÄRVENSUO 1	kivikautinen	asuinpaikka		uusi
LOIMAA	505	RAUTAJÄRVI	kivikautinen	asuinpaikka		1000005269
LOIMAA	**7**	**PIRTTIKALLIO**	**kivikautinen**	**asuinpaikka**		**431010007**
LOIMAA	46	ISSÄITINMÄKI	ajoittamaton	maarakenne	kuoppa	uusi

Suunnitellun voimajohtolinjan kohdalle osuvat paikat on paksunnettu. Muut paikat ovat linjan välittömässä läheisyydessä mutta inventoinnissa voitiin todeta että ne eivät linjalle ulotu. Nimi –sarakkeessa on linkki kohteen kuvaukseen. Kohteiden numerointi vain tätä raporttia varten linkiksi kartoille.

Rauma-Huittinen

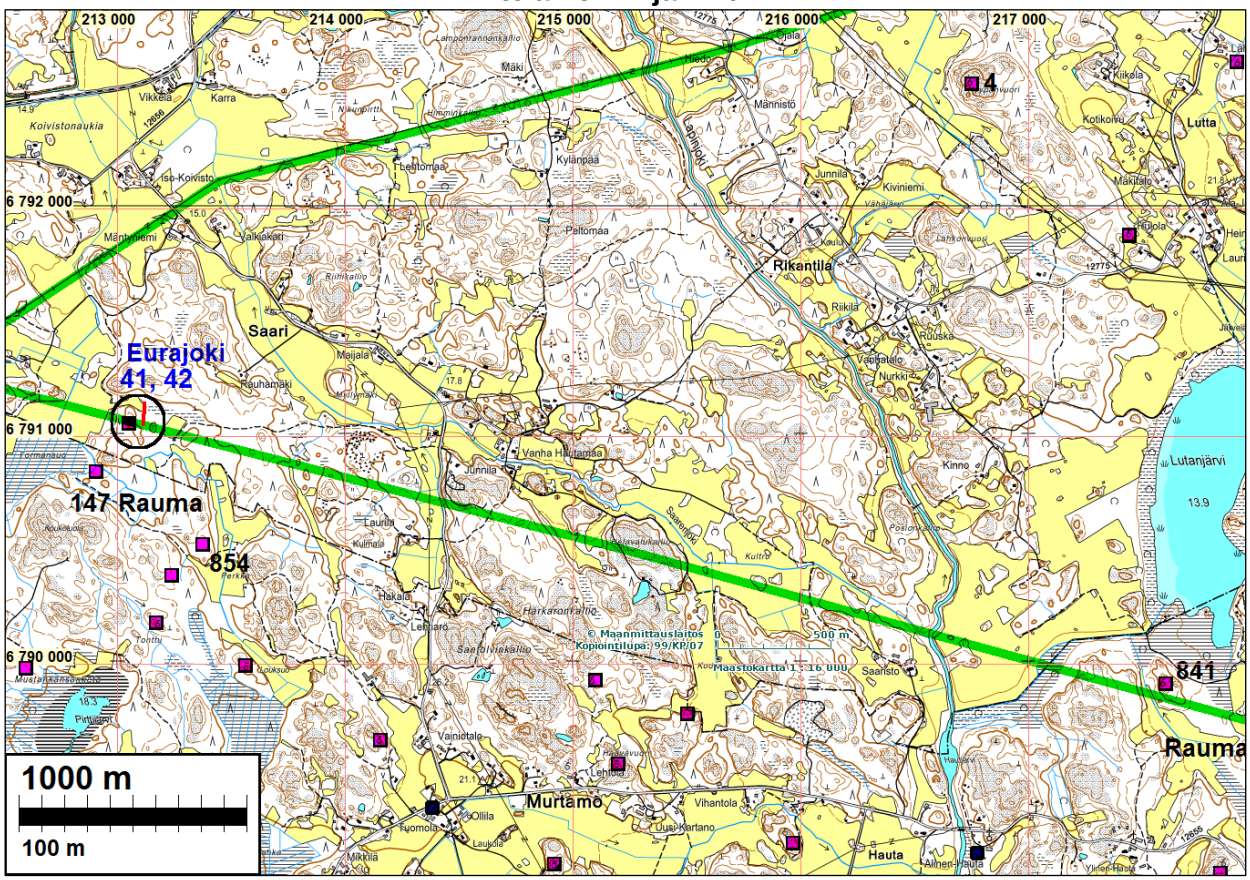
Huittinen-Forssa

Rauma-Huittinen

Rauman sähköaseman itäpuolelta Huittisiin. Kaksi erillistä linjausta. Pohjoinen linjaus (A) vanhassa voimajohtolinjakäytävässä. Eteläisempi (A1) länsiosaltaan uudessa. Tarkemmin tarkastetut kohteet on ympyröity. Läheiset kohteet numeroitu, joista lista. Kohdenumerointi vain tätä inventointia ja raporttia varten laadittu. Uusi voimajohto vihreällä. Yleiskartat 1:33 000.

Eteläinen linja A1 / 1

Kartalle merkityt linjan läheiset kohteet joita ei tarkastettu tarkemmin:

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
RAUMA	147	OLLILA	varhaismetallikautinen	hautapaikat	hautaröykkiöt
RAUMA	854	OLLILA 2	varhaismetallikautinen	hautapaikat	hautaröykkiöt

Kohde 841 kuvattu seuraavalla kartalla.

EURAJOKI 41 FORMANSUO 1

Mjtunnus:
Rauh lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6791 053 E: 213 053 Z: 23 ±1 m
X: 6782 386 Y: 1536 030
P: 6793 904 I: 3213 108

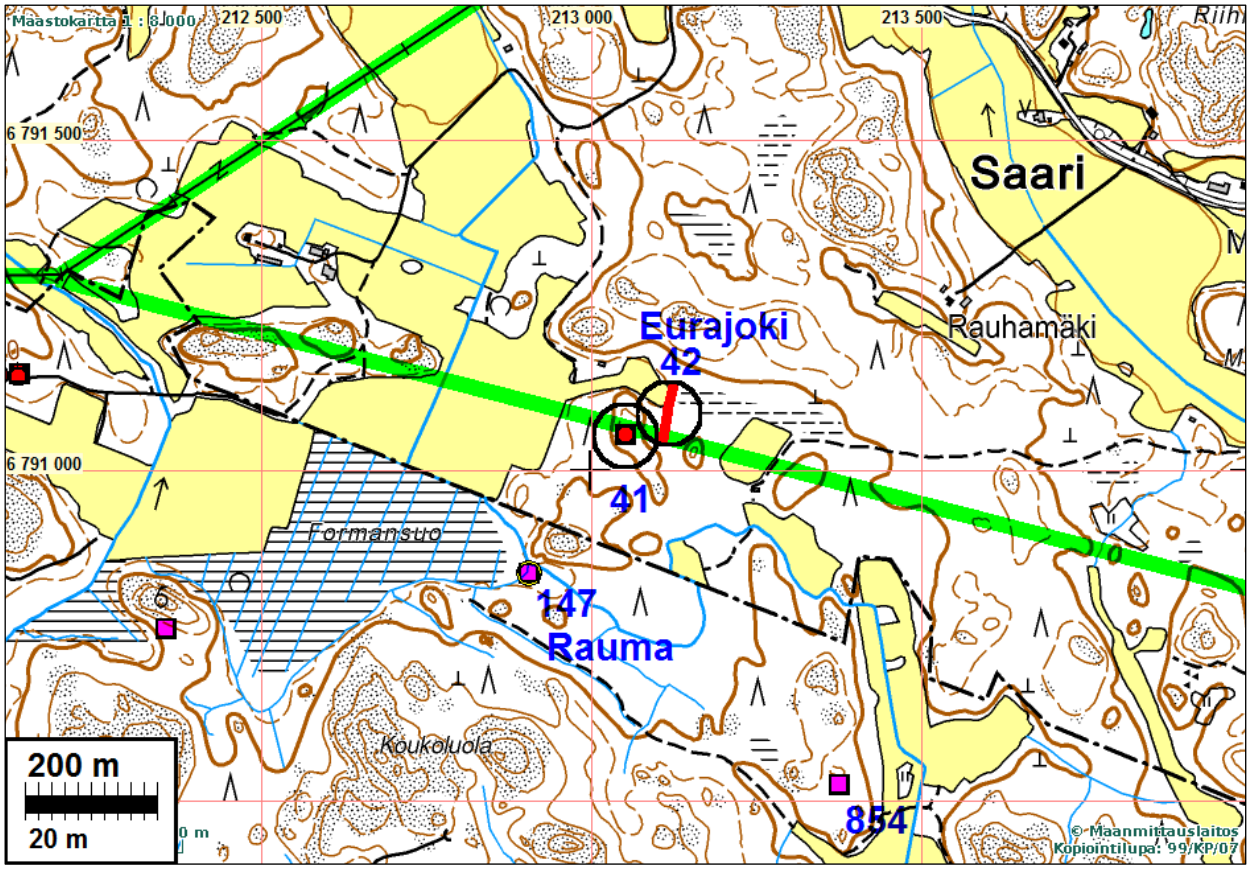
Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

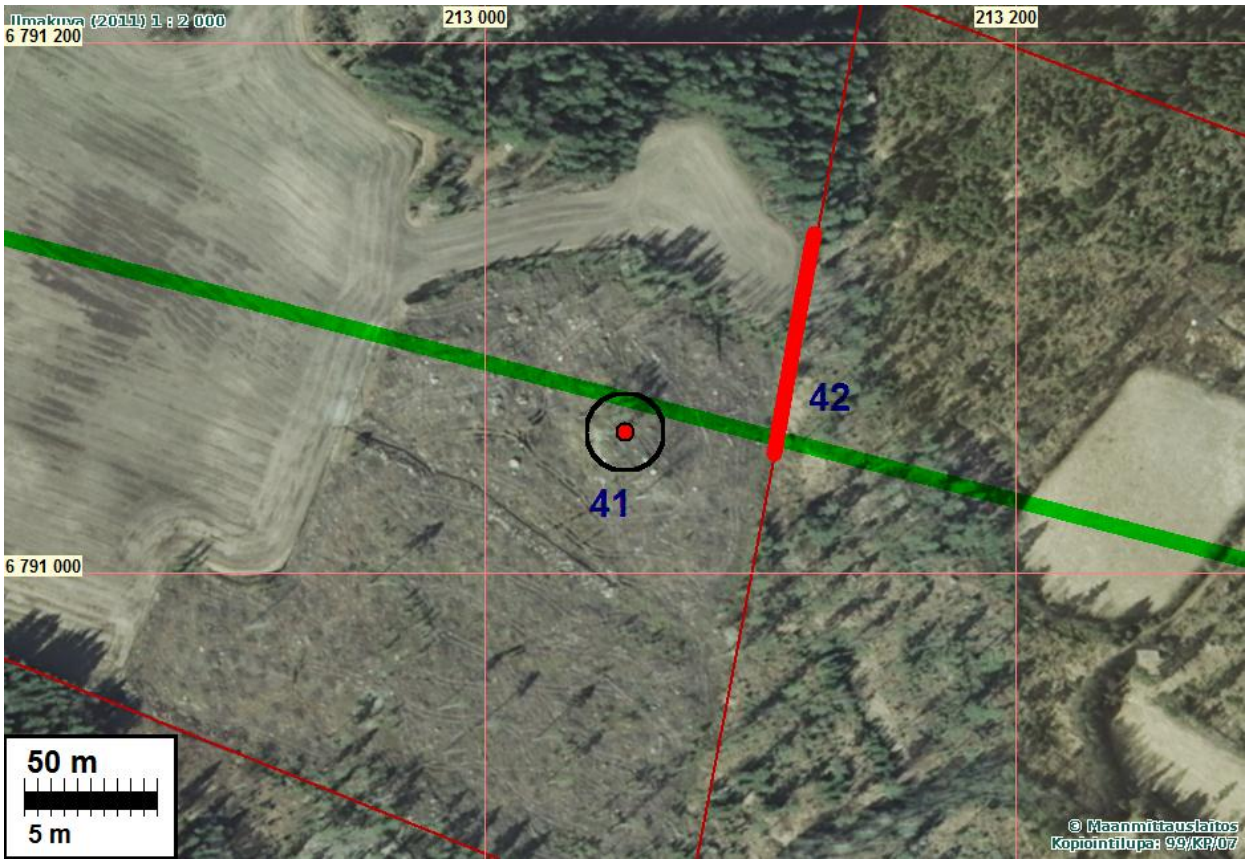
Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 7,0 km lounaaseen.

Huomiot: Kohde löytyi suunnitellun voimalinjan inventoinnissa 25.10.2011. Se sijaitsee lähellä Rauman ja Eurajoen rajaa, Formansuon peltoaukean itälaidalla olevan kalliokumpareen laella. Suunniteltu voimalinja kulkee kohteen yli.

Paikalla on mahdollisesti ihmisen tekemä, noin 2,5-3 m läpimittainen ja 30-40 cm korkea kiviröykkiö. Se koostuu enimmäkseen 15-30 cm läpimittaisista kivistä, mutta kaakkoisosassa on myös pari noin puolen metrin pituista kiveä, jotka nekin, sikäli kuin sammalkerroksen läpi voi havaita, näyttävät olevan pienempien kivien päällä. Röykkiön länsipuolisko on lähes tuhoutunut äskettäin metsätöissä. Sen yli on kulkenut metsätraktorin pyörä, joka on levittänyt osan kivistä röykkiön pohjoispuolelle. Traktorin jäljessä näkyy kallio lähellä röykkiön keskustaa. Röykkiön sekalaisen kiviaineksen vuoksi, ja koska röykkiö on pahasti rikkoutunut, on sen iästä ja funktiosta vaikeaa sanoa mitään varmaa. Ympäristön yleisen kivikkoisuuden vuoksi voi jopa epäillä, että kyseessä on luonnonkivikko. Kallion lakialueella on pieniä kalliokumpareita ja -harjanteita. Näiden välisissä notkelmissa on kivistä hiekkamoreenia, mutta kalliot ovat enimmäkseen paljaita, joskin vahvan sammalen peittämiä. Siksi kalliokumpareen laella oleva kivikasa ei vaikuta luonnonmuodostumalta. Formansuon laidoilla on Rauman puolella aiemmin tunnettuja pronssikautisia röykkiökohteita (406010002 Ollila noin 200 m lounaaseen, 1000000250 Takaperkko noin 600 m lounaaseen), joiden röykkiöt ovat mitoiltaan ja topografiselta sijainniltaan samanlaisia. On hyvin mahdollista, että myös Formansuo 1 on pronssikautinen hautaröykkiö.

Noin 50 m röykkiöstä itään ja 5 m alempana notkossa havaittiin inventoinnissa historiallisen ajan maankäyttöön liittyvä kiviaita (Formansuo 2).

Röykkiö kuvattuna etelään. Oikealla on metsätraktorin rikkoma länsipuolisko.

Röykkiö. Kuvaussuunta länteen.

EURAJOKI 42 FORMANSUO 2

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: historiallinen
Laji: kivirakenne: kiviaita

Koordin: N: 6791 073 E: 213 114 Z: 20 ±1 m
X: 6782 411 Y: 1536 089
P: 6793 924 I: 3213 169

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 6,9 km lounaaseen.
Huomiot: Bilund 2011:
Kohde löytyi suunnitellun voimalinjan inventoinnissa 25.10.2011. Se sijaitsee lähellä Rauman ja Eurajoen rajaa, Formansuon peltoaukean itälaidalta itään pistävän kapean pellon itäpäässä ja siitä etelään metsässä. Hakkuuaukealla suunniteltu voimalinja kulkee kiviaidan eteläpään yli.
Aidan eteläpäästä pellon kaakkoiskulmaan aita on ehjä ja hyväkuntoinen. Sen leveys on noin 1 m. Pellon kulman lähellä notkossa myös korkeus on noin 1 m, mutta etelää kohti aita mataloituu. Eteläpäässä korkeus on noin puoli metriä. Pellon kaakkoiskulmasta koilliskulman lähellä olevaan pohjoispäähän aita on jäänyt sen ja pellon reunan välissä olevasta ojasta kaivetun maan alle. Aita on nykyisinkin voimassa olevalla tilusrajalla. Noin 50 m kiviaidan eteläpäästä länteen kalliokumpareella havaittiin inventoinnissa kiviröykkiö (Formansuo 1).

Kartta s. 7 ja 8

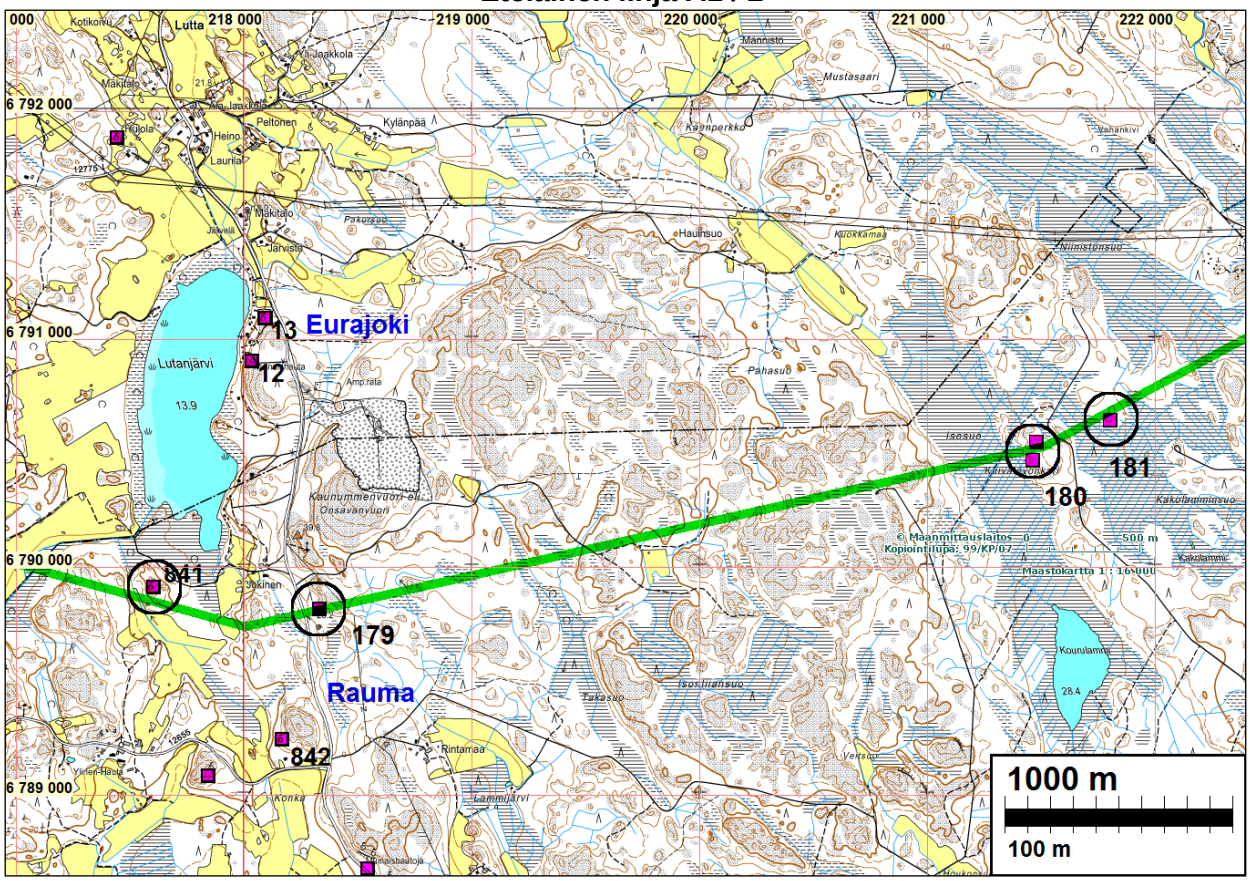

Kiviaitaa kuvattuna pellon kaakkoiskulman luota etelälounaaseen.

Kiviaidan eteläpää, kuvaussuunta pohjoiseen.

Eteläinen linja A1 / 2

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
EURAJOKI	12	LUTANJÄRVI	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
EURAJOKI	13	MERIKANTO	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
RAUMA	840	YLINEN HAUTA 3	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

RAUMA 841 YLINEN HAUTA 4

Mjtunnus: 1000000238
Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautapaikat: hautaröykkiöt

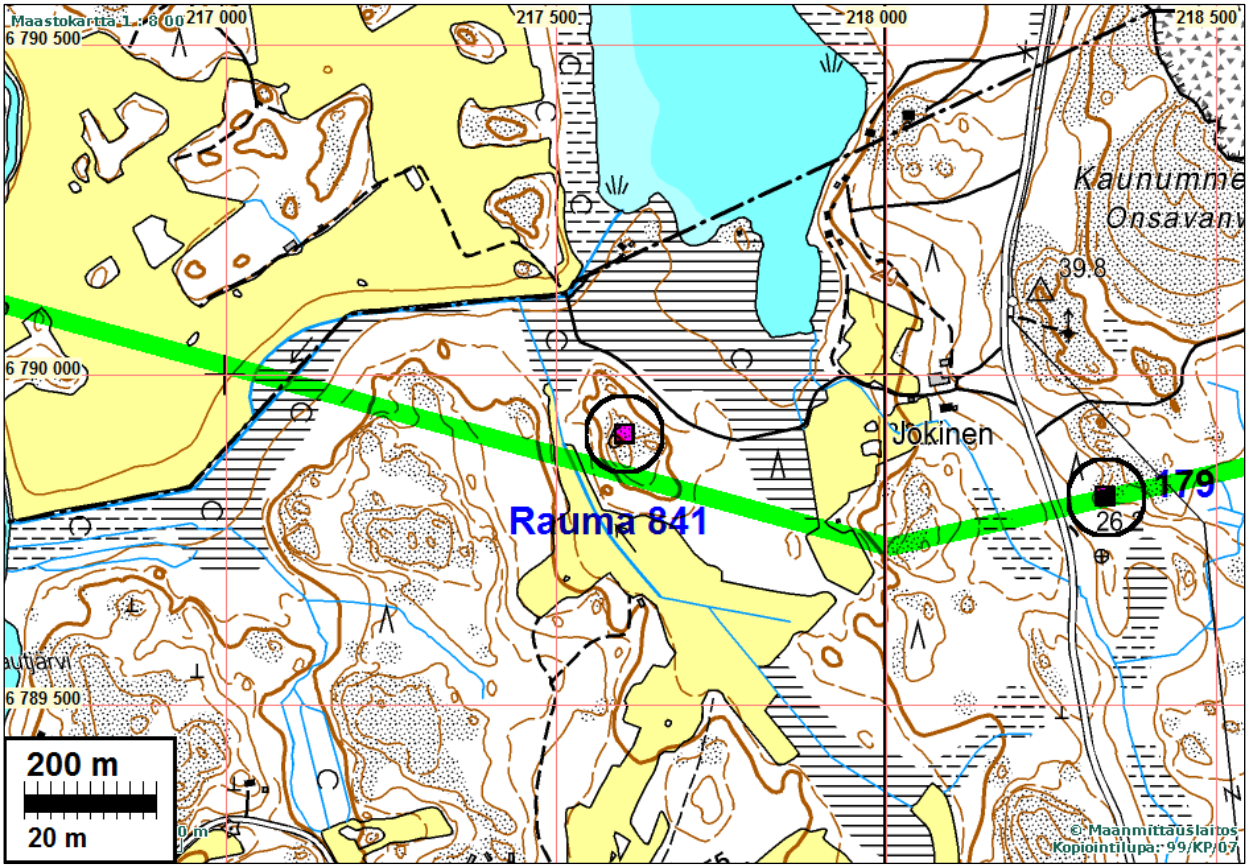
Koordin: N: 6789 911 E: 217 605 Z: 25
X: 6781 666 Y: 1540 665
P: 6792 761 I: 3217 661

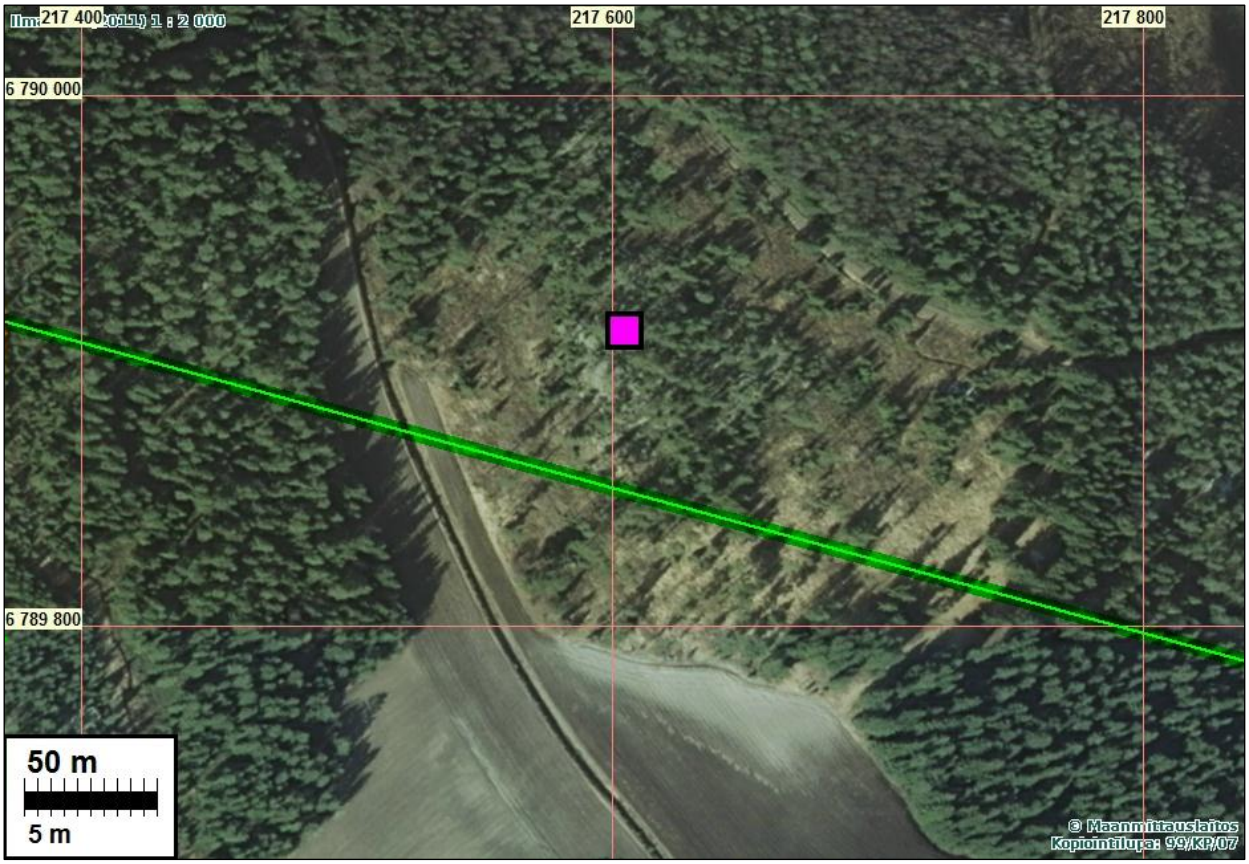
Tutkijat: Miikka Haimila 2002 inventointi

Sijainti: Lapin kirkosta 5,8 km luoteeseen
Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Röykkiö sijaitsee Saarnijärvestä luoteeseen, lähellä Eurajoen rajaa, Eurajoentiestä 600 m länteen ja 400 m Lutanjärvestä lounaaseen. Röykkiö on kallion korkeimmalla kohdalla. Se on pahoin hajotettu. Kiveystä on jäljellä 2,5 x 2 m:n suuruisella alueella. Kivikerroksia on yksi.

Bilund 2011: Inventoinnissa röykkiön todettiin olevan aiemman kuvauksen mukaisessa kunnossa. Inventoinnissa tarkastettiin mäen eteläosa röykkiöltä suunnitel-

tuun voimalinjaan sekä viereisiä mäkiä linjan kohdalta lännessä Lutanjokeen ja idässä Eurajoen tielle. Mitään muihin muinaisjäännöksiin viittaavaa ei löytynyt.

Röykkiö. Kuvaussuunta luoteeseen, alla etelään

RAUMA 179 JOKINEN

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6789 816 E: 218 333 Z: 37
X: 6781 638 Y: 1541 398
P: 6792 666 I: 3218 390

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

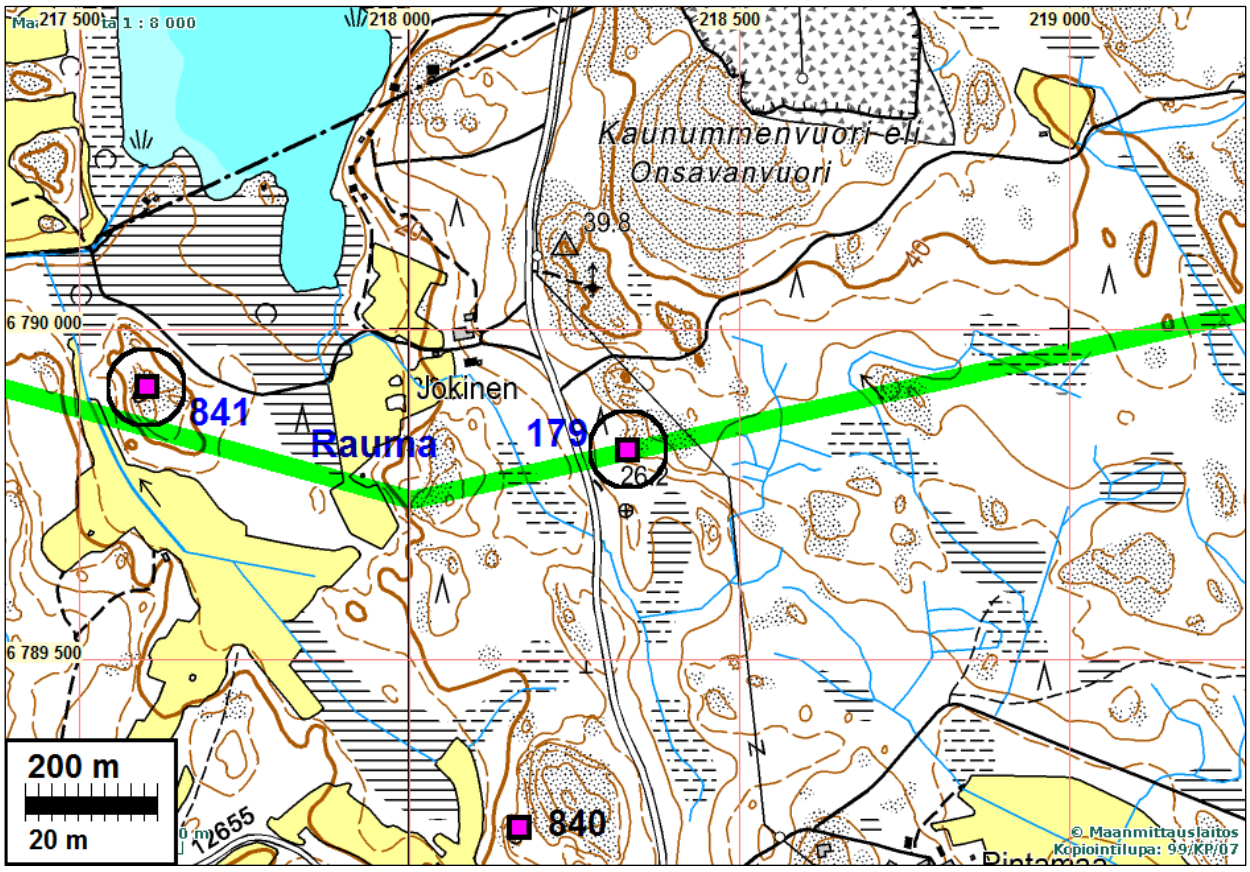
Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 13,7 km itään.
Huomiot: Röykkiö löytyi voimalinjainventoinnissa 7.11.2011. Mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Kohde sijaitsee Lutanjärven kaakkoispuolella, 60 m itään Lapin ja Eurajoen välisestä maantiestä (tie numero 2070). Jokisen talo on noin 200 m

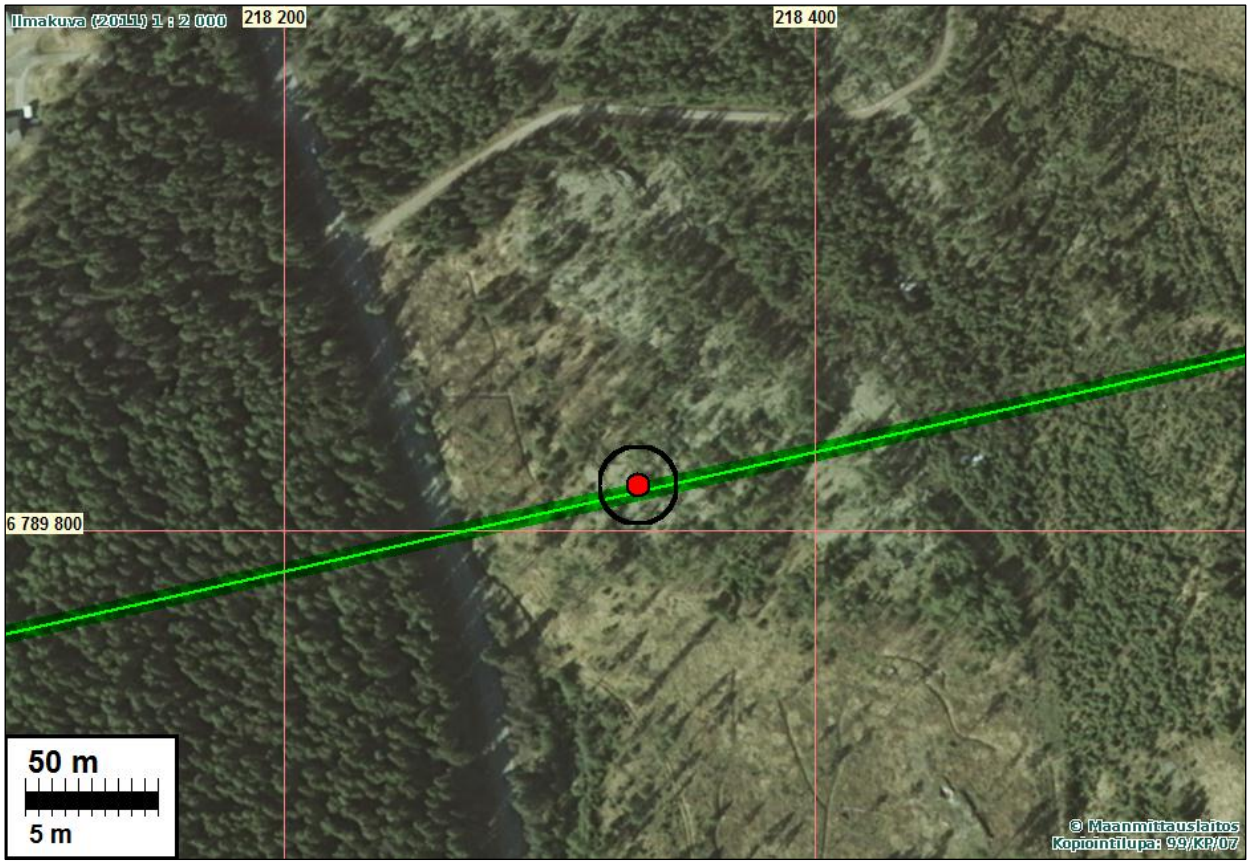
päässä luoteessa tien toisella puolella. Röykkiö sijaitsee laajan kallioisen mäen lounaisrinteellä olevalla avokallioalueella. Rinne laskee avoimena ja melko jyrkkänä röykkiöstä luoteeseen ja etelään noin 7 m tasamaalle, jossa maantie kulkee. Suunniteltu voimalinja kulkee röykkiön yli.
Röykkiö on muodoltaan epämääräinen. Siinä on joko kaksi pientä vierekkäistä röykkiötä ja niistä hajotettuja kiviä tai kyseessä on suuremman osittain puretun röykkiön jäännös. Eteläpäässä on SSW-NNE-suunnassa noin 3,5 m pitkä ja 3 m leveä osa. Pohjoisosa on 2,5 m pitkä ja 2 m leveä. Näiden osien välissä muodostuman länsilaidalla on vain kapea kivivalli, keskiosastaan lähinnä kivirivi. Pohjois- ja eteläosa sekä niiden välinen kivivalli muodostavat röykkiön länsiluoteiselle sivulle jokseenkin suoran reunan. Yhdessä etelä- ja pohjoispään kanssa näiden voisi ajatella olevan osa osittain purettua suorakulmaista röykkiötä. Röykkiö on rakennettu pienehköistä kivistä (15-30 cm). Päissä olevien osien korkeus on suurimmillaan noin 30 cm. Kiviä on kahtena, osittain vain yhtenä kerroksena. Noin 20 m röykkiöstä eteläkaakkoon kallion reunalla on kivistä rakennettu nuotiopaikka.

Röykkiö. Kuvaussuunta lounaaseen, alla koilliseen

Maastokartta 1 : 8 000
217 500
218 000
218 500
219 000
Kaunummenvuori eli
Onsavanvuori
39.8
6 790 000
Jokinen
841
Rauma
179
26.2
6 789 500
200 m
20 m
12655
840
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Ilmakuva (2011) 1 : 2 000
218 200
218 400
6 789 800
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

RAUMA 180 KUIVALEVONKARI

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautaus: röykkiö

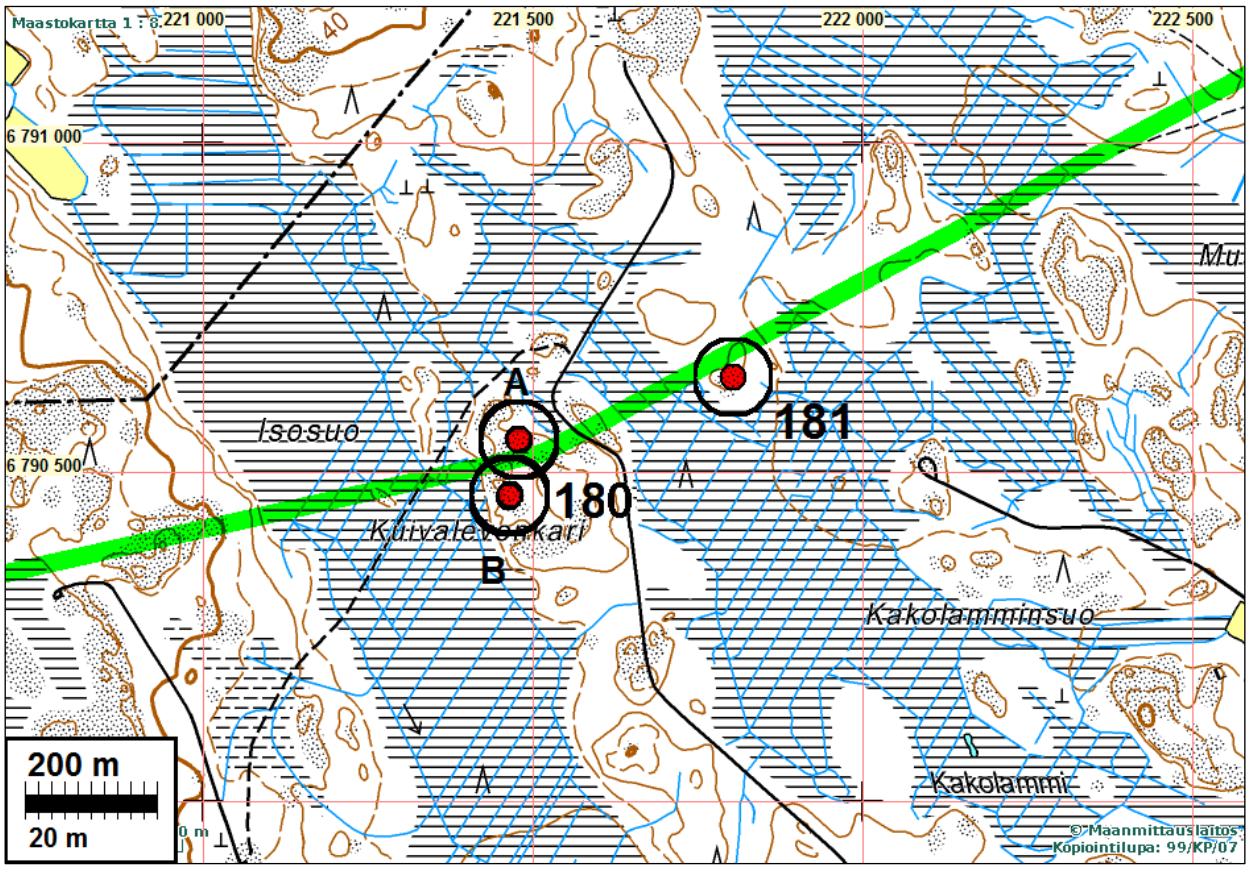
Koordin: N: 6790 548 E: 221 480 Z: 32
X: 6782 654 Y: 1544 463
P: 6793 398 I: 3221 538

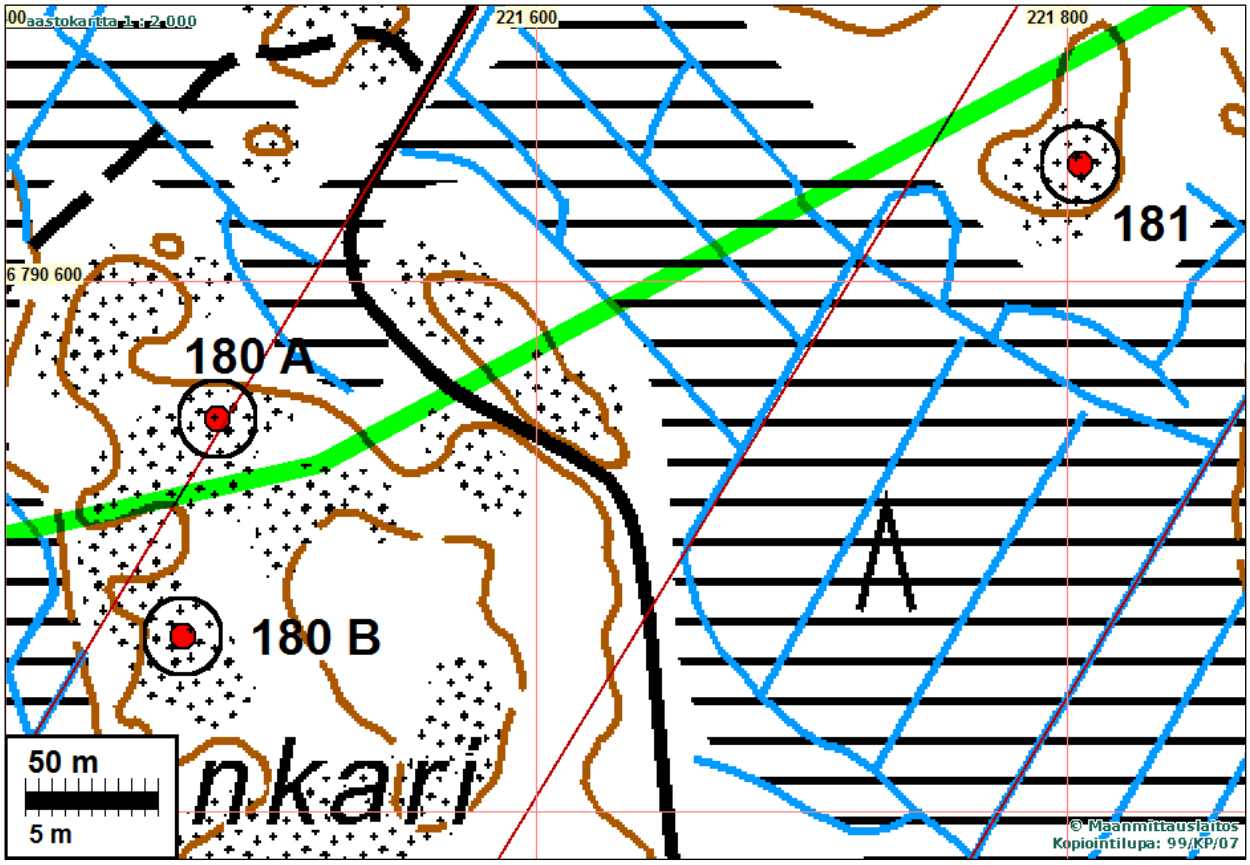
Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 16,9 km itään.
Huomiot: Sepänmaa 2011:
A) N 6790548 E 221480
Noin 2 x 4 m alalla kalliopohjalla pari kivikerrosta. Halkaisijaltaan alle 40 cm kivistä. Irtaimia kiviä on laajemmallakin alalla. Suuntaus itäkoillinen-länsilounas. Röykkiön pohjoislaidalla on päällekkäin pinottuna kolme kiveä, joista suurin halkaisijaltaan 50 cm. Mahdollisesti hajotetun röykkiön jäännös.
Röykkiö sijaitsee aivan voimajohtolinjakäytävän pohjoislaidalla, linjan keskikohdasta n. 25 m pohjoiseen.
B) N 6790466 E 221467
Kalliopohjalla epämääräinen röykkiö, mahdollisesti luontainen. Koko noin 7 x 9 m. Täysin sammaleen ja varpujen peittämä. Korkeus alle 30 cm. Koostuu halkaisijaltaan alle 40 cm kivistä. Keskellä vajaan neliömetrin alalla kuopanne - mahdollisesti kaiveltu. Välittömästi eteläpuolella muutama pinoon nosteltu laakakivi. Kivissä ei ole sammalta. Tämä rakennelma on selvästi resentti.

Röykkiö A

Maastokartta 1 : 8
221 000
221 500
222 000
222 500
6 791 000
6 790 500
40
A
B
180
181
Isosuo
Kakolamminsuo
Kakolammi
200 m
20 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

00aastokartta 1 : 2 000
221 600
221 800
6 790 600
180 A
180 B
181
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Röykkiö A

Röykkiö B, viereinen resentti kivilatomus

RAUMA 181 KUIVALEVONKARI 2

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: ajoittamaton
Laji: tunnistamaton: kivirakenne

Koordin: N: 6790 644 E: 221 805 Z: 32
X: 6782 779 Y: 1544 778
P: 6793 494 I: 3221 863

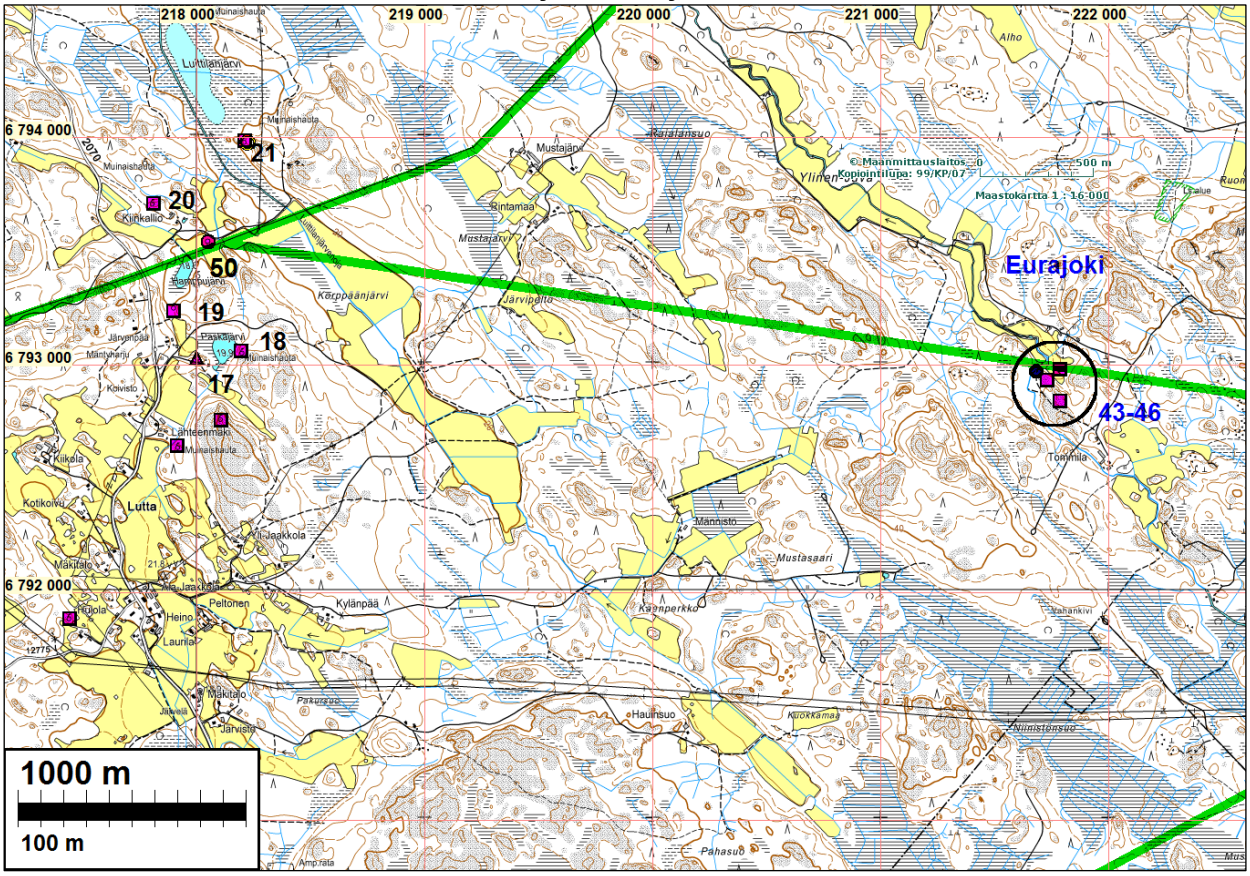
Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Rauman kirkosta 17,2 km itään.
Huomiot: Bilund 2011: Kohde löytyi 8.11.2011 suunnitellun voimalinjan inventoinnissa. Soistuneella metsäalueella sijaitsevan laakean silokalliokumpareen laella on noin 6 m pitkä ja puoli metriä leveä kiveys. Kiveys koostuu enimmäkseen 15-30 cm läpimittaisista kivistä, joita on yhtenä kerroksena. Kiveyksen yksi pää osoittaa itään, toinen länsiluoteeseen. Kiveyksen tarkoitus on epäselvä. Se voisi olla rajamerkki. Tähän viittaa se, että itään osoittavan pään osoittamassa suunnassa seuraavalla kalliokumpareella, noin 40 m päässä on kaksi rinnakkain asetettua kiveä, yleinen rajalinjan merkki Rauman seudulla. Kiveyksen toisen pään osoittamassa suunnassa vastaavaa merkkiä ei havaittu, mutta maastokin on suota. Rajamerkkitulkintaa vastaan puhuu se, että kiveys ei muodosta kulmaa, vaan kaartuu loivasti, eikä siihen kuulu selvää kulmapisteen merkkikiveä. Se ei myöskään näytä olevan nykyisellä rajalla. Suunniteltu voimalinja kulkee kohteen luoteispuolelta, linjan keskikohdalta 35 m.

Kartta s. 17

Pohjoinen linja A, 2

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
EURAJOKI	17	SALMI	varhaismetallikautinen	tunnistamaton	röykkiö
EURAJOKI	18	PASKAJÄRVI	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
EURAJOKI	19	HAMPPUJÄRVI S JA E	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
EURAJOKI	20	KIINKALLIO S JA N	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö
EURAJOKI	21	LUITTILANJÄRVI S JA E	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Uusi kohde Eurajoki 50 Hamppujärvi NE, rajakivi, on selostettu Rauma-Ulvila raportissa. Kohde 19 – pohjoinen röykkiö on 90 m voimajohtolinjan eteläpuolella. Sen ja linjan välissä ei muinaisjäännöstä. Muut kohteet etäämpänä linjasta eikä niidenkään ja linjan välillä mitään.

URAJOKI 43 TOMMILA 1

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

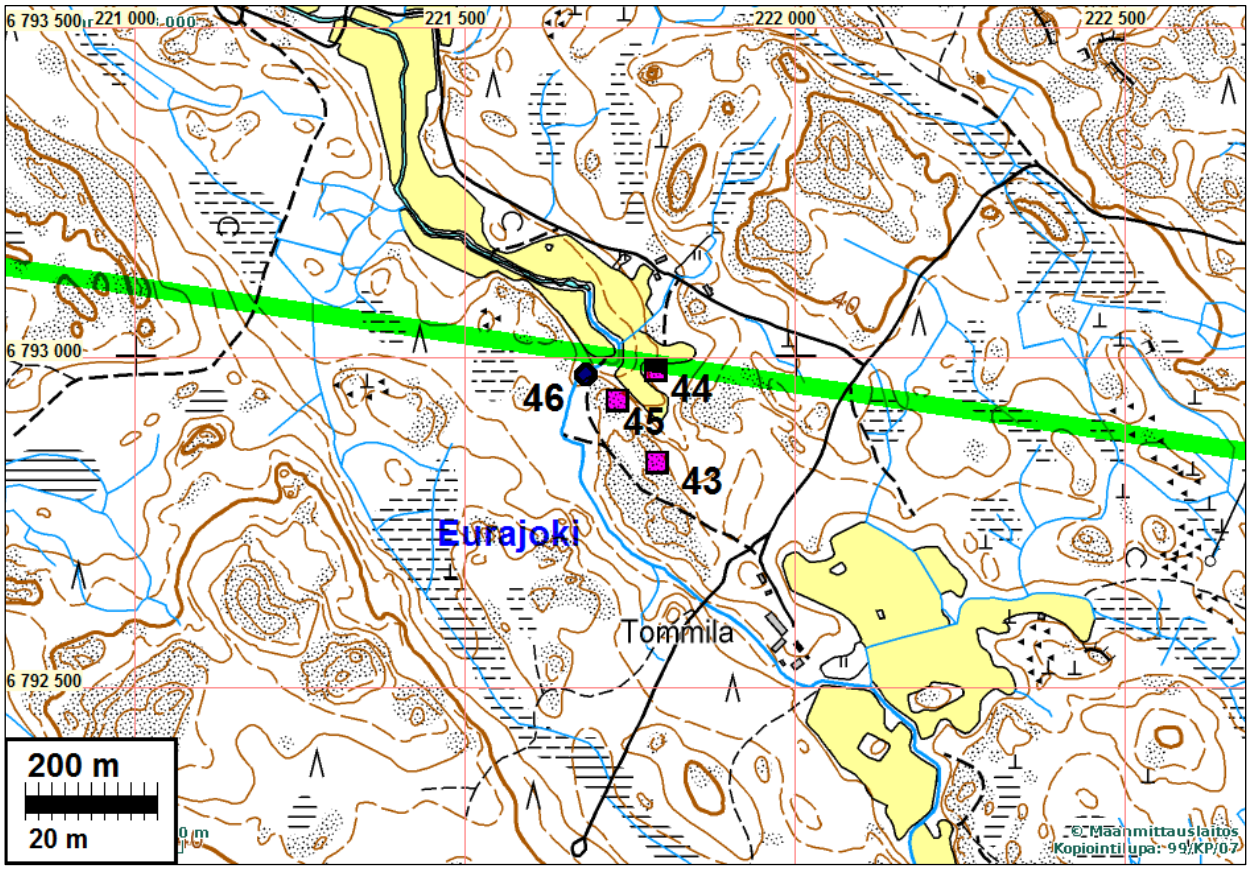
Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6792 839 E: 221 791 Z: 33 ±1 m
X: 6784 963 Y: 1544 563
P: 6795 690 I: 3221 849

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

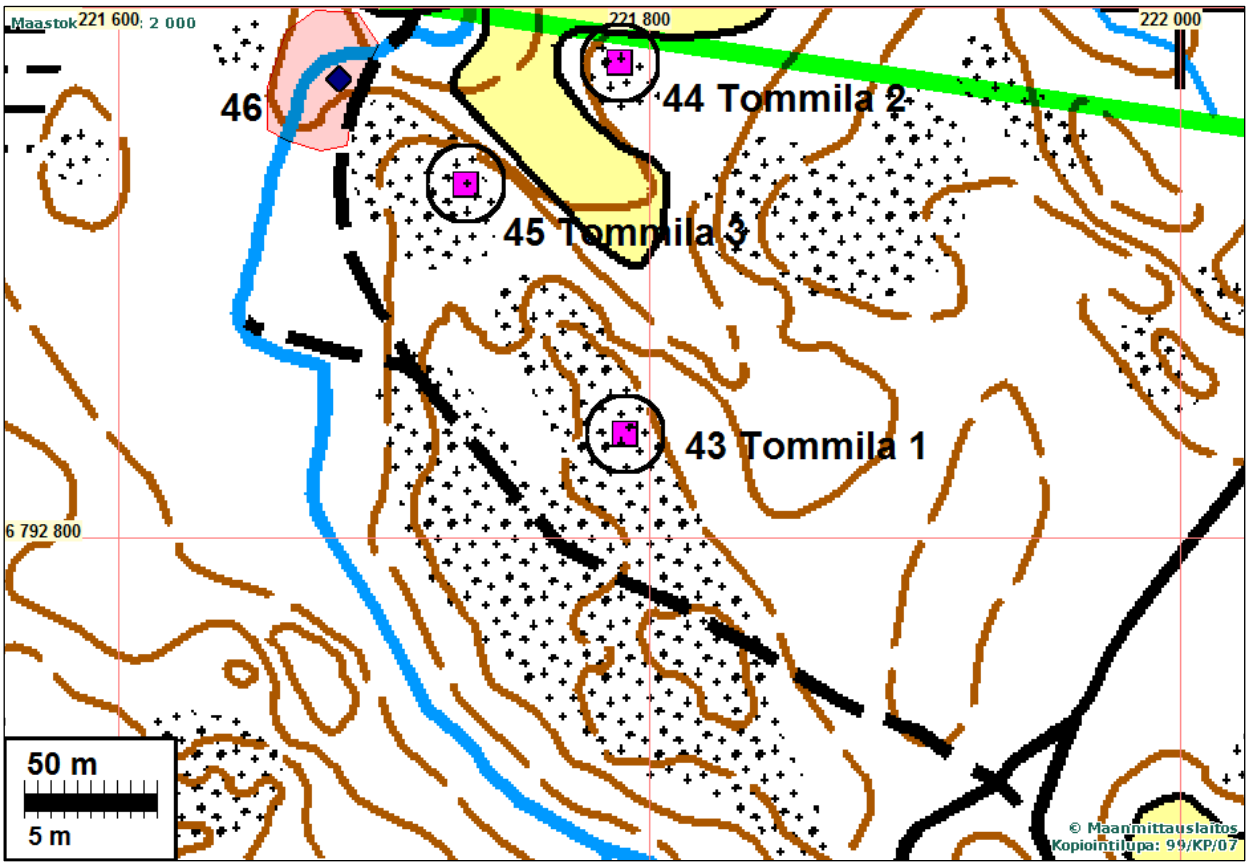
Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 6,1 km kaakkoon.

Huomiot: Röykkiö löytyi voimalinjainventoinnissa 7.11.2011. Mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Se sijaitsee avokallioharjanteella, jonka koillispuolella on Ylisen-Juvan peltoalueelta kaakkoon jatkuva metsäinen notko, ja lounaispuolella Juvajoen laakso. Lounaassa kallio laskee loivasti, ja metsä on noin 20 m päässä. Koillisessa röykkiön vierestä laskee pieni noin 30 cm kallioporras, ja noin 5 m päästä kallio alkaa laskea jyrkästi notkoon.
Röykkiö on muodoltaan pyöreähkö. Suurin läpimitta on 3,2 m lounaasta koilliseen mitattuna ja pienin 2,8 m. Röykkiö on rakennettu pienehköistä kivistä (15-30 cm). Kiviä on yhtenä tai kahtena kerroksena, ja röykkiön suurin korkeus on noin 30 cm. Röykkiö on sammalen ja jäkälän peittämä, ja vaikuttaa täysin ehjältä. Röykkiö sijaitsee n. 140 m etäisyydellä suunnitellusta voimajohtolinjasta etelään.

Röykkiö. Kuvaussuunta pohjoiseen.

Röykkiö. Kuvaussuunta kaakkoon

EURAJOKI 44 TOMMILA 2

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautaus: röykkiö

Koordin: N: 6792 979 E: 221 789 Z: 30 ±1 m
X: 6785 102 Y: 1544 548

P: 6795 830 I: 3221 847

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 6,0 km kaakkoon.

Huomiot: Kohde löytyi suunniteltua voimalinjaa inventoitaessa 7.11.2011. Mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Kohde sijaitsee Ylisen-Juvan peltoalueen kaakkoispäässä, kahden pellon haarakkeen välisellä avokallioniemekkeellä. Niemeke on noin 50 m pitkä ja 30 m leveä. Kallio laskee loivana, jäkälän peittämänä silokalliona länsiluoteeseen kohti niemekkeen kärkeä ja lounaaseen pellon reunaan. Kallion pohjoisreuna on jyrkempi. Lounaassa kallio laskee loivasti, ja metsä on noin 20 m päässä. Idässä kallio rajoittuu metsään, jossa maan pinta nousee edelleen. Suunniteltu voimalinja kulkee suoraan kallion yli.
Kalliolla on neljä kivirakennetta noin 20 m läpimittaisella alueella.
Röykkiö a sijaitsee alimpana lännessä, lähellä avokallioalueen alalaitaa. Se on muodoltaan epämääräisen pyöreähkö röykkiö. Läpimitta on 3-4 m, yksittäisiä kiviä on laajemmallakin. Korkeus on noin 30 cm. Kivet ovat 20-30 läpimittaisia, mutta joukossa on muutama puolimetrinenkin.
Röykkiö b on edellisestä 7 m kaakkoon. Se on pituudeltaan noin 3,5 m lounaasta koilliseen mitattuna ja pienin 2 m leveä matala kiveys. Siinä on yksi kerros 10-20 cm kokoisia kiviä yhtenä kerroksena. Kiveys on enimmäkseen yhtenäinen, mutta paikoin hajanainen. Se on sammalen ja jäkälän peittämä.
Röykkiö c on röykkiöstä b 8 m itään, ylinnä lähellä metsän reunaa. Se on hajanainen röykkiö, mitoiltaan noin 1,5 m x 1,2 m. Kiviä on yhtenä kerroksena.
Röykkiö d sijaitsee röykkiöstä b 12 m pohjoiskoilliseen, aivan avokallion pohjoiseen laskevan reunan lähellä. Se on läpimitaltaan noin 1 m ja matala. Kivet ovat pieniä, kooltaan 10-15 cm.
Kohteen röykkiöiden funktio ja ikä ovat epäselviä. Vaikka ne ovat koostumukseltaan ja rakenteeltaan erilaisia, kaikki saattavat olla moderneja ja koostua esimerkiksi pellolta tuoduista raivatuista kivistä. Inventoinnissa löytyi kuitenkin vain noin sata metriä etelämpää, notkon toiselta puolelta ja noin 5 m korkeammalta, selvästi pronssikautistyyppinen pikku röykkiö (Tommila 1). Myös tämä kohteen sijainti on pronssikautisille hautaröykkiöille sopiva, ja ainakin jotkin röykkiöistä voivat olla esihistoriallisia.

Kartta s 21 ja 24

Röykkiö a etualalla, T. Sepänmaa tutkii röykkiön b pohjoispäätä, siitä vasemmalle taustalla röykkiö c. Kuvaussuunta kaakkoon

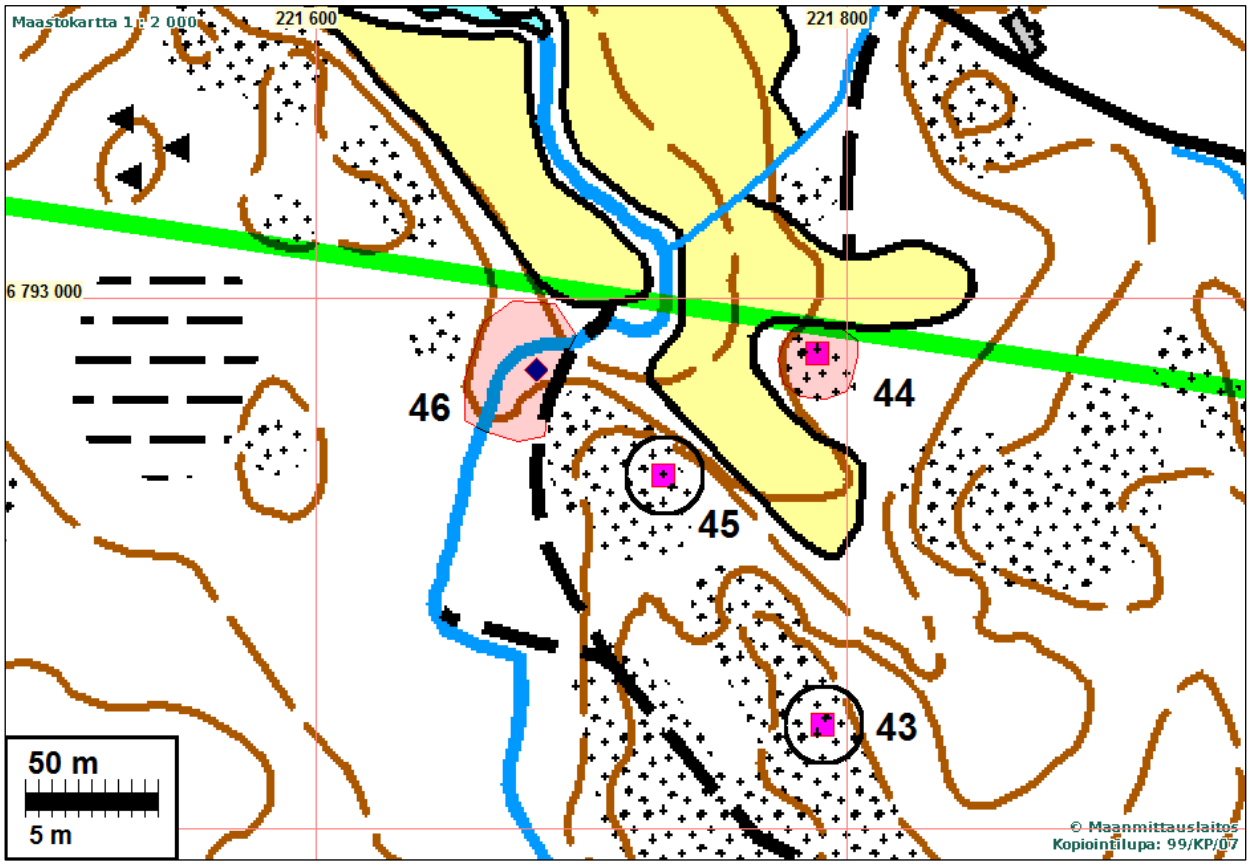
EURAJOKI 45 TOMMILA 3

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: ajoittamaton
Laji: kivirakenne, mahd. rajamerkki

Koordin: N: 6792 933 E: 221 731 Z: 28 ±1 m
X: 6785 051 Y: 1544 494
P: 6795 784 I: 3221 789

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi
Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 6,0 km kaakkoon.
Huomiot: Rajamerkki, ei nykyisellä rajalla. Paikalla on noin 10 m matkalla muutamia paritain jonoon asetettuja kiviä, eli kyseessä saattaa olla rajalinjamerkki, suunta likimain WSW-ESE. Rakenne sijaitsee n. 60 m suunnitellusta voimajohtolinjasta S.
Kartta s 21

EURAJOKI 46 JUVAN MYLLY

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: historiallinen
Laji: valmistus: mylly

Koordin: N: 6792 973 E: 221 683 Z: 25 ±1 m
X: 6785 086 Y: 1544 443
P: 6795 824 I: 3221 741

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 5,9 km kaakkoon.

Huomiot: Kohde sijaitsee Juvanjoen varrella, Ylisen-Juvan peltoaukean kaakkoispäässä, etelästä pellolle laskevan kosken molemmilla rannoilla. Se löytyi suunnitellun voimajohtolinjan inventoinnissa 7.11.2011. Koski ja myllyn paikka sijaitsevat pohjois-osiltaan suunnitellun voimajohtolinjakäytävän eteläreunalla.
Joen länsipuolella (N 6792992 E 221674) porrasmaisen rantakallion vaakasuoralla yläpinnalla on kalliohakkaus, joka koostuu tekstistä "ISAC LAURILAN MYL 1818" ja aurinkokellona toimivasta kehämäisestä hakkauksesta. Kehän keskellä on kellon osoittimelle hakattu reikä ja kehälle on merkitty säteittäisillä viivoilla sekä numeroin aamupäivän tunnit 5 - 12 ja iltapäivän tunnit 1 - 6. Hakkauksen kokonaisala on noin 150 cm x 50 cm.

Koskessa ja sen rannoilla (N 6792987 E 221689) on hakattuja tai lohkottuja kiviä ilmeisesti jäänteitä paikalla olleen myllyn tai myllyjen rakenteista. Näiden perusteella ei ainakaan inventoinnin aikaan, veden ollessa korkealla, voinut hahmottaa mitään tunnistettavia rakenteita. Joen länsirannalla on myös betoninen padon osa tai muu sellainen rakenne. Tämän perusteella koskessa näyttää olleen jotain vesivoimaa käyttäviä laitteita vielä 1900-luvulla. Aiemmat myllyn rakenteet ovat saattaneet tulla hajotetuiksi tässä yhteydessä.
Joen itärannalla koskesta etelään maasto on hyvin loivasti joen rantaan viettävää silokalliota, jolla on vain vähän maa-ainesta. Luontaisesta maanpinnasta erottuu kaksi likimain neliömäistä hieman kallion pinnasta kohoavaa vaakasuoraa tasannetta, joiden sivun pituus on noin neljä metriä (N 6792954 E 221682). Nämä näyttävät rakennusten pohjiksi tasoitetuilta alueilta.

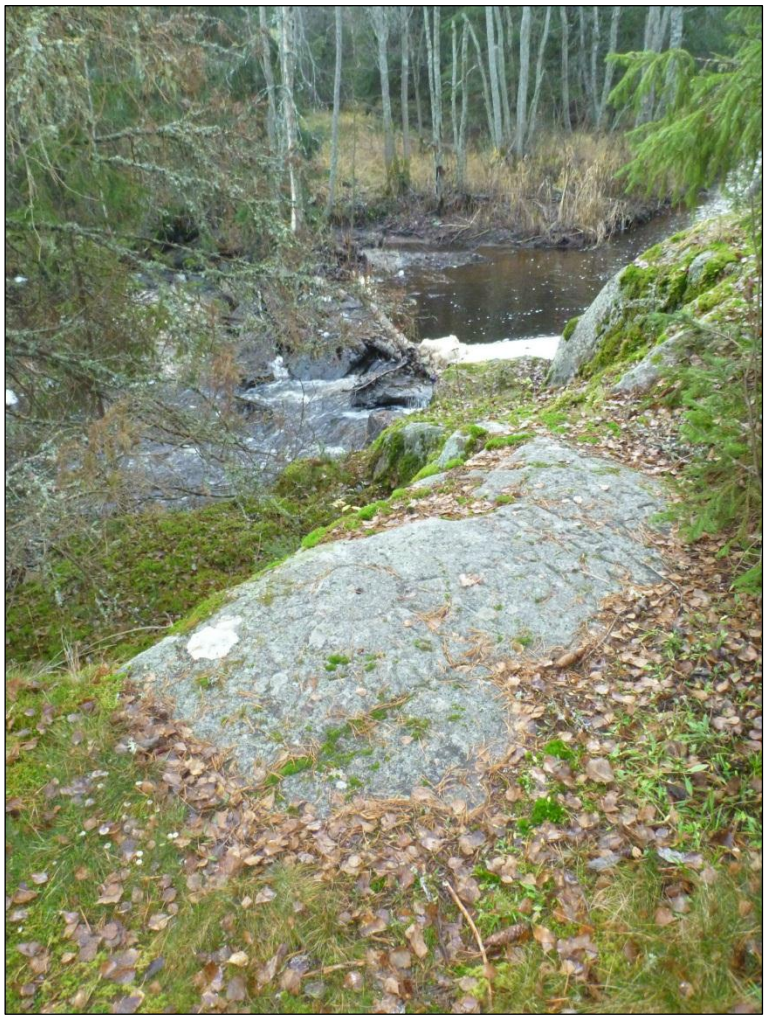
Kartta s 21 ja 24

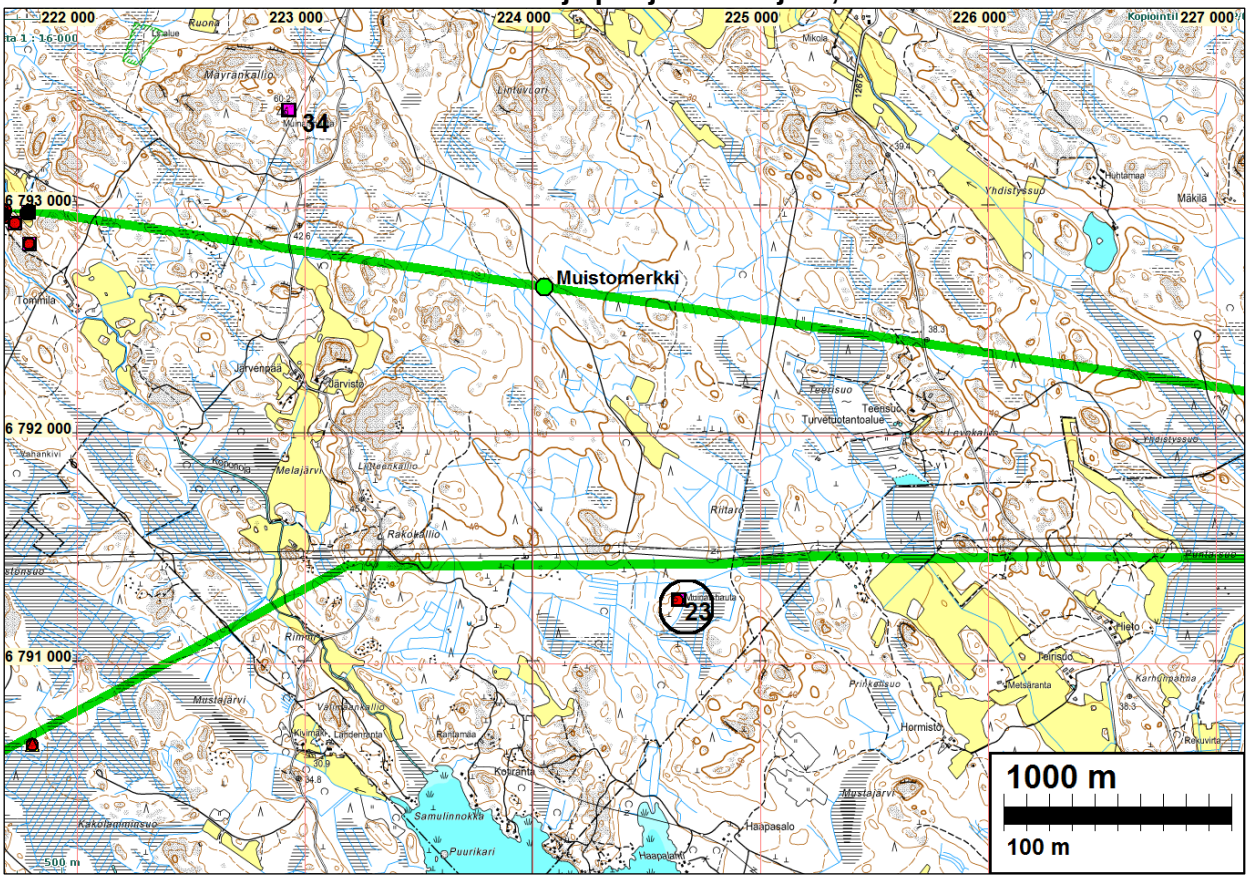
Myllynpaikka. Vasemmassa reunassa näkyy betonirakennetta. Kuvaussuunta pohjoiseen

Kalliohakkaus. Kuvaussuunta lounaaseen, varsinainen myllynpaikka jää kuvan ulkopuolelle vasemmalle

Eteläinen A1 ja pohjoinen linja A, 3

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
URAJOKI	34	MÄYRÄNKALLIO	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Voimajohtolinjan alla (kartalla vihreä pallo) on Kirkasen metsätien muistomerkki. Muistomerkki sijaitsee Kirkasen metsätien koillislaidalla. Muistomerkkiin kiinnitetyssä laatassa lukee: "KIRKASEN METSÄTIE RAKENNETTU 1964 PERUSKORJATTU 2004 TIEKUNTA METSÄKESKUS L-S". Muistomerkki sijaitsee suunnitellun voimalinjan pohjoisreunan tienoilla.

EURAJOKI 23 RIKU

Mjtunnus: 51010023
Rauh.lk: 1

Ajoitus: varhaismetallikautinen
Laji: hautaus: röykkiö

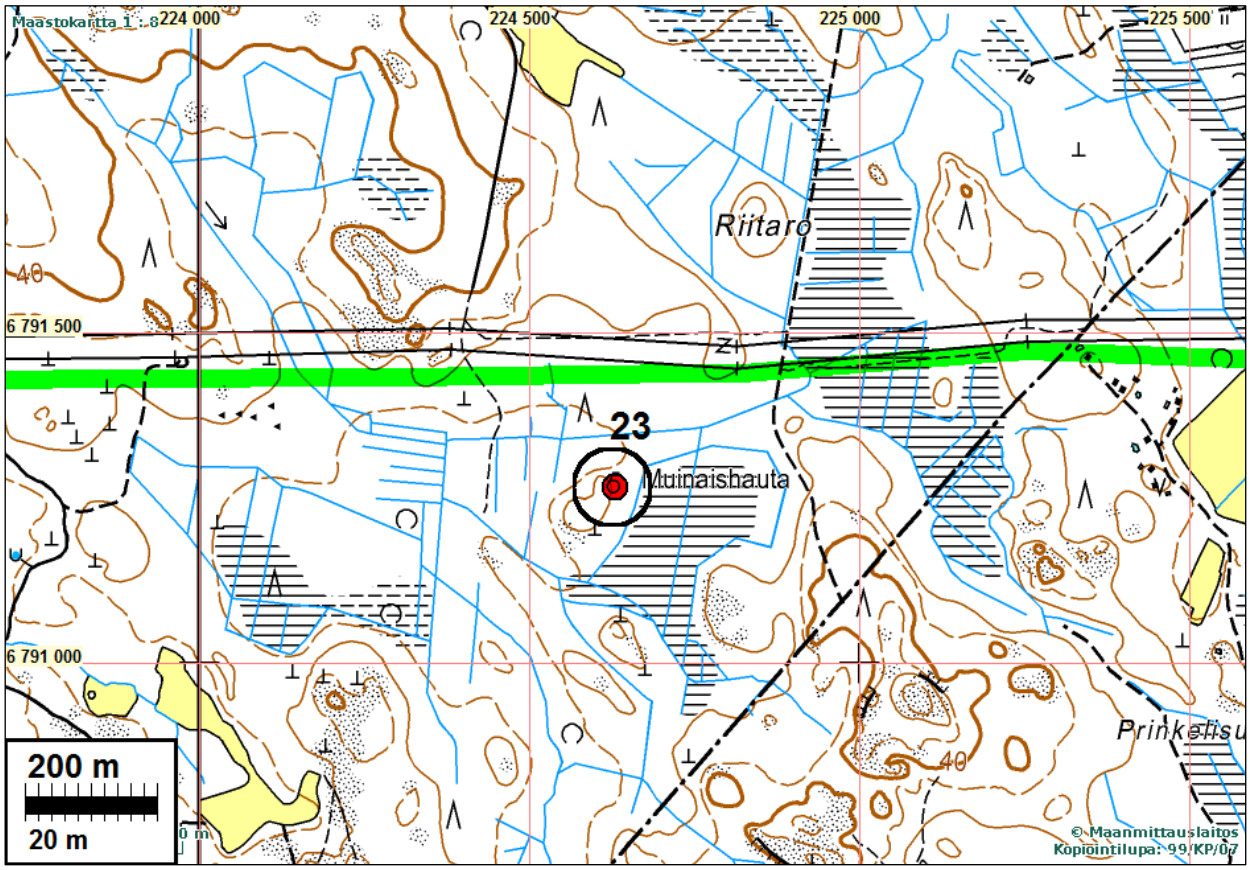
Koordin: N: 6791 280 E: 224 643 Z: 30
X: 6783 673 Y: 1547 543
P: 6794 131 I: 3224 702

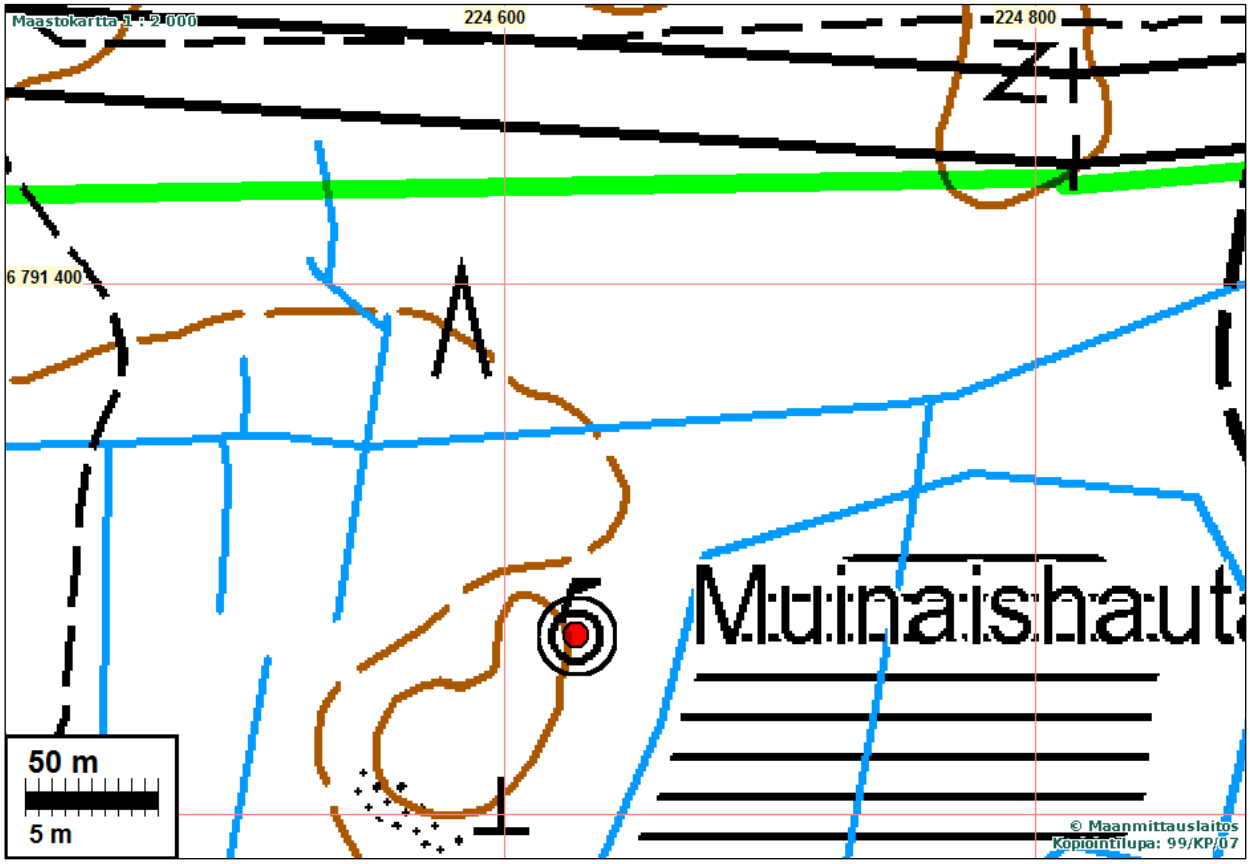
Tutkijat: Matti Huurre 1965 inventointi, Turun yliopisto 1984 tarkastus, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Eurajoen kirkosta 9,3 km kaakkoon.
Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Röykkiö sijaitsee matalalla kalliolla metsässä 1,3 km lounaaseen Teerisuon talosta, lähellä Sydänmaan ja Kaukomäen kylien rajaa ja 250 m voimalinjasta etelään. Röykkiö on matala. Sen läpimitta on 3 m ja se on pahasti hajoitettu. Matti Huurre 1965: Inventointikertomuksen kohde 1134 02: Turajärvi 1. Turun yliopisto 1984: Luettelo Suomen rannikon hautaraunioista Karhunham. 14

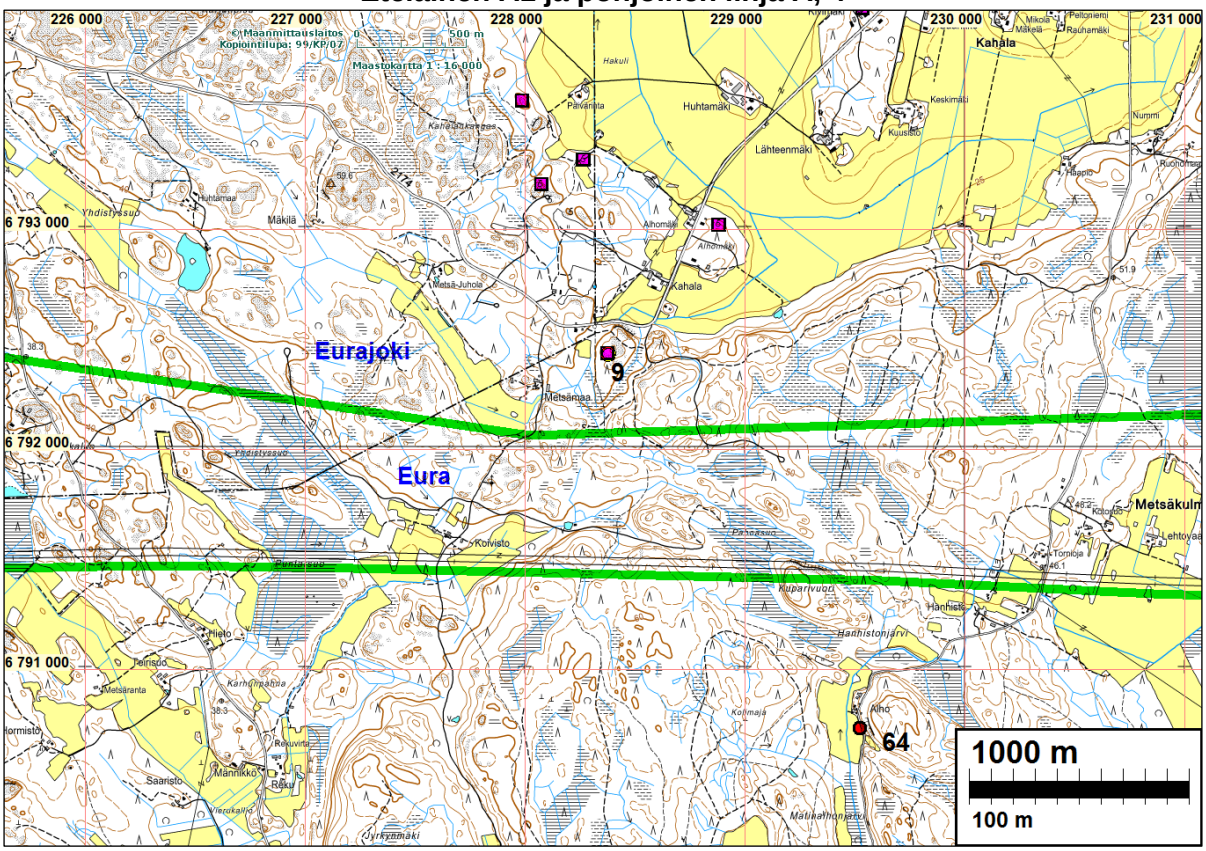
Röykkiö tarkastettiin suunnitellun voimalinjan inventoinnin yhteydessä. Mukana maastossa oli Timo Sepänmaa. Röykkiö sijaitsee laajahkon, laakean rapakivikallion koillisreunalla. Röykkiön todettiin yleisesti ottaen vastaavan aiemman inventoinnin kuvausta. Röykkiön läpimitta on 3,5 m sekä pohjois-etelä-suunnassa että länsi-itä-suunnassa. Suurin korkeus on noin 40 cm. Kivien läpimitta on 20-40 cm. Röykkiön keskellä on 1-1,5 m läpimittainen kuoppa, joka ehkä ulottuu kallioon asti. Röykkiön pohjoispuolella kalliolla on vähän irtokiviä, jotka ehkä ovat peräisin röykkiöstä. Tuoreita merkkejä röykkiöön kajoamisesta ei näkynyt. Röykkiön keskellä ja itäpuoliskossa kasvaa pieniä kuusia, jotka peittävät röykkiön osittain jo nyt.
Suunniteltua voimalinjaa, nykyisen linjan eteläpuolella noin 150 m röykkiöstä pohjoiseen, tarkastettiin noin 500 m matkalta. Maasto oli alueella enimmäkseen tasaista ja vähintään lievästi soistunutta, ei asuinpaikaksi sopivaa. Tarkastetun alueen päissä oli myös laakeaa kalliomaastoa. Suunnitellulla linjalla ei havaittu mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa.

Maastokartta 1 : 8
224 000
224 500
225 000
225 500
Riitaro
40
6 791 500
23
Muinaishauta
6 791 000
Prinkelisu
40
200 m
20 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Maastokartta 1 : 2 000
224 600
224 800
6 791 400
5
Muinaishauta
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

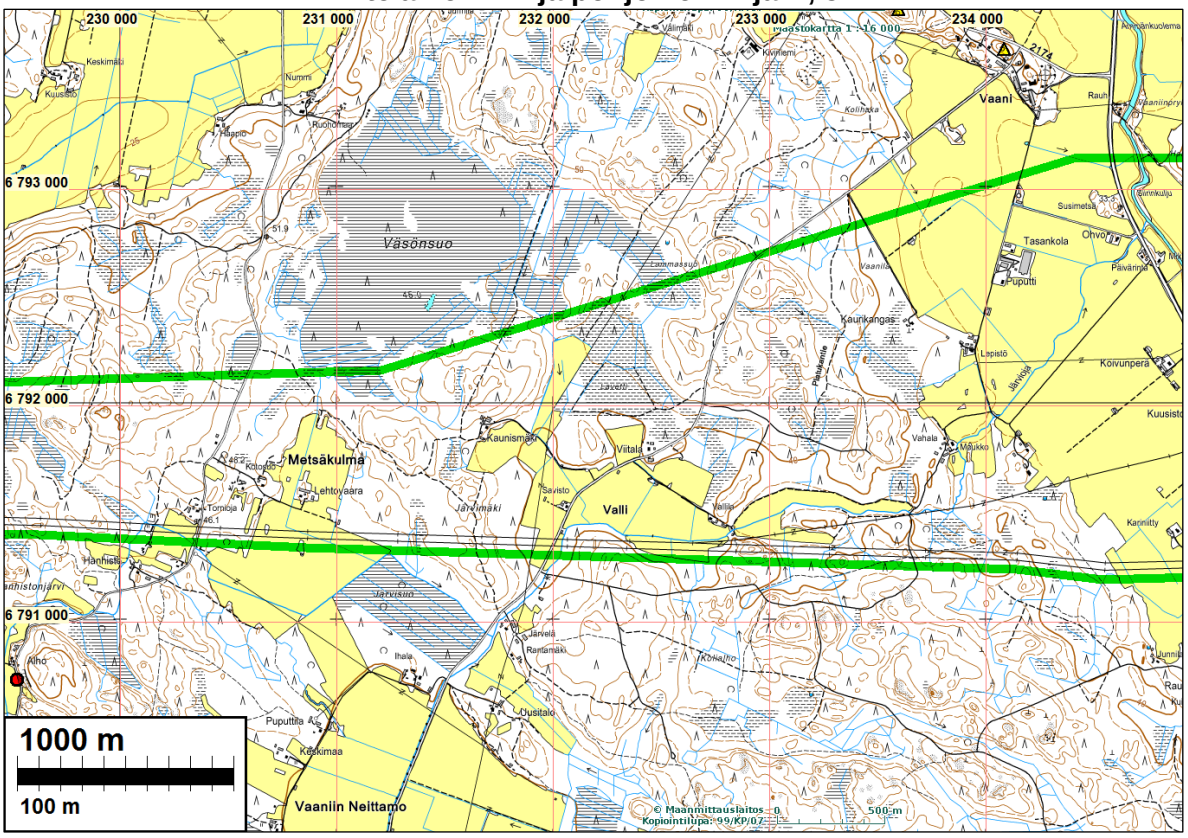
Eteläinen A1 ja pohjoinen linja A, 4

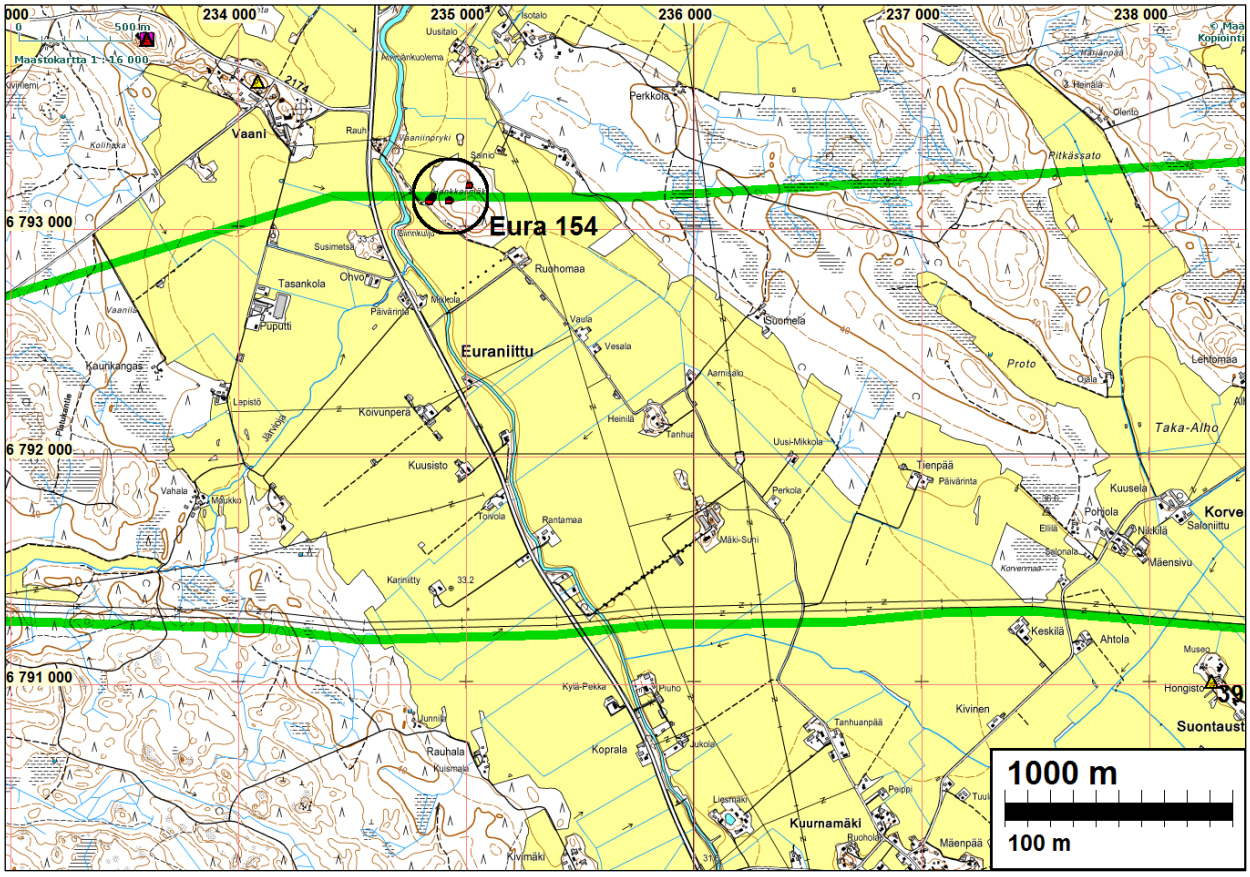
Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
EURA	9	ALHO	kivikautinen	asuinpaikka	
EURA	64	KAHALA	varhaismetallikautinen	hautaus	röykkiö

Voimajohtolinjalla ei näillä osuuksilla havaittu muinaisjäännöksiä.

Eteläinen A1 ja pohjoinen linja A, 5

Eteläinen A1 ja pohjoinen linja A, 6

EURA 154 HANKKASMÄKI

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: historiallinen / ajoittamaton
Laji: muu: jäänteitä – kuoppia, kuonaa, rakennuksen perusta

Koordin: N: 6793 130 E: 234 921 Z: 40
X: 6786 455 Y: 1557 604
P: 6795 981 I: 3234 984

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi.
Löydöt: KM 39073, kuonaa.
Sijainti: Paikka sijaitsee Euran kirkosta 3,1 km kaakkoon.
Huomiot: Paikalla on erilaisia jäänteitä joista osa voitaisiin luokitella muinaisjäännöksiksi.

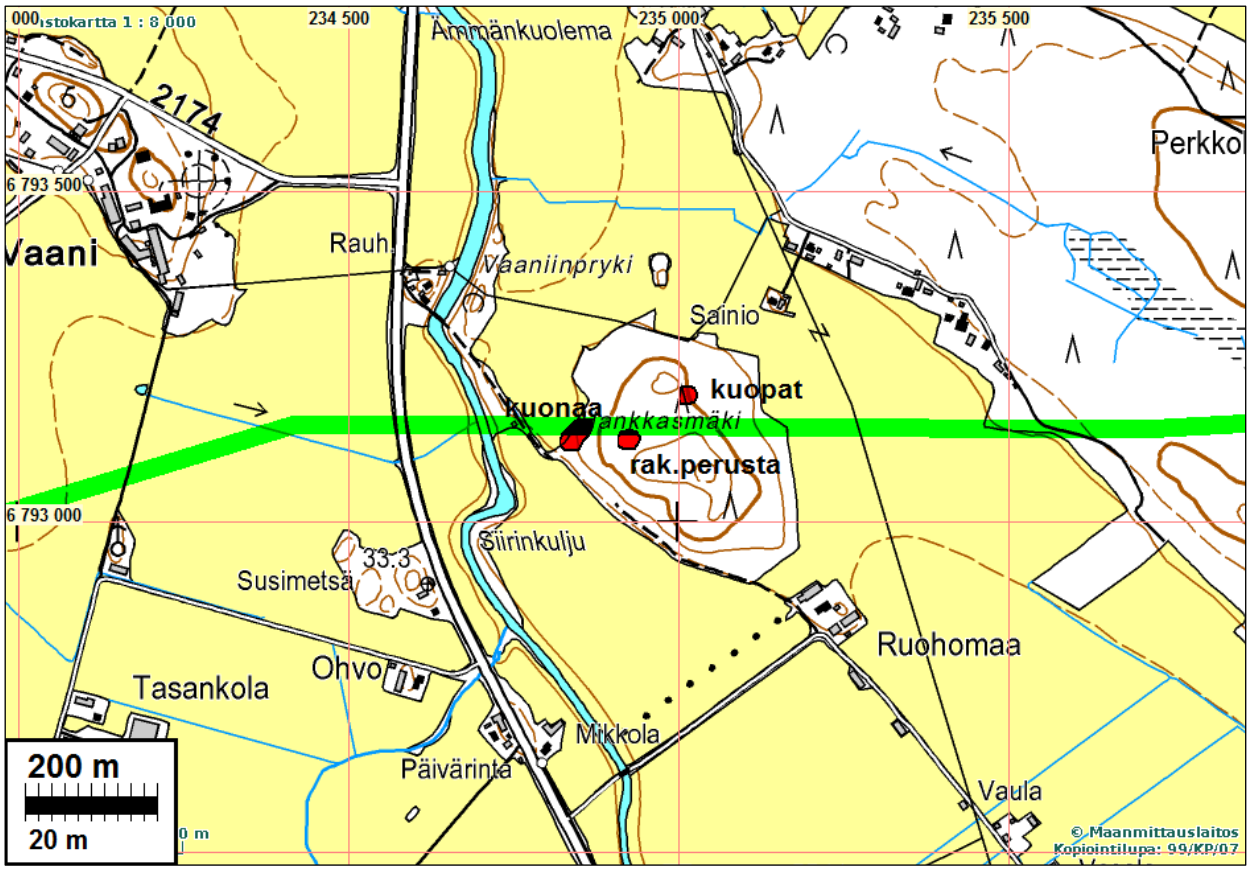
Bilund 2011:
Kohde löytyi suunnitellun voimalinjan inventoinnissa 9.11.2011. Maastossa oli mukana myös Timo Sepänmaa. Hankkasmäki on noin 300 m läpimittainen ja 15 m korkea metsäinen mäki Eurajoen itäpuolella, Vaaniin kartanoa vastapäätä. Mäki on joka puolelta alavien peltojen ympäröimä. Lännessä Eurajoen ranta on alle sadan metrin päässä mäen rinteen juurelta. Mäki on jatkoa Vaaniinharjulle, ja

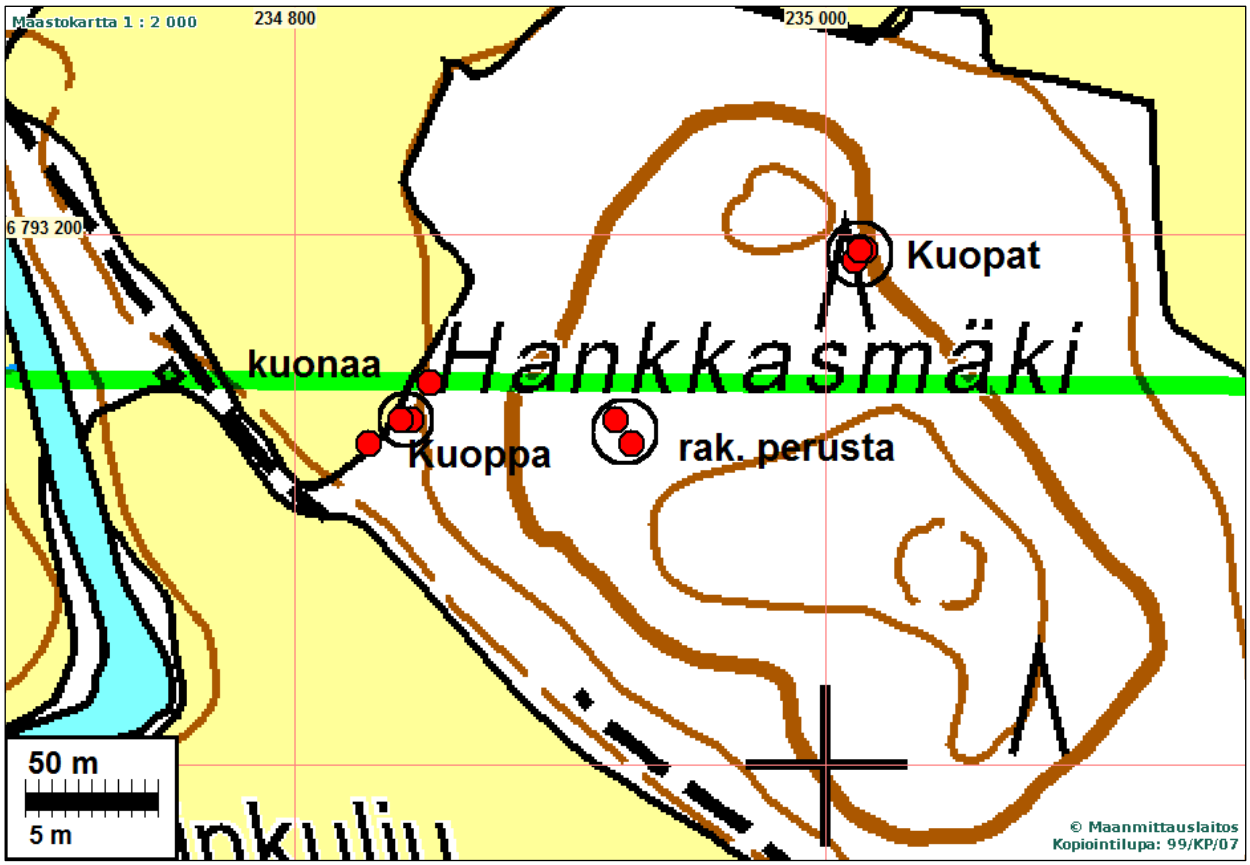
maaperä on hiekkaa. Suunniteltu voimalinja kulkee mäen pohjoisosan poikki lännestä itään. Mäeltä löytyi inventoinnissa muinaisjäännöksiä kolmesta kohdasta. Mäen lakialueen reunalta löytyi kaksi kuoppajäännöstä. Ne sijaitsevat hyvin loivasti koilliseen laskevalta kankaalta, noin 10 m päässä melko jyrkästi koilliseen laskevan ja kivisemmän rinteen reunalta. Koillisempi kuoppa sijaitsee kohdassa N 6793191 E 235028. Toinen on siitä 5 m lounaaseen (keskipisteiden väli). Kuopat sijaitsevat 20-30 m pohjoiseen suunnitellulta voimalinjalta. Kuopat ovat pyöreitä ja lievästi suppilomaisia. Kuoppien läpimitta on noin 3 m ja syvyys noin puoli metriä. Kummankin ympärillä on nähtävissä hyvin matala reunavalli. Koilliseen kuoppajäänteen pohjalla koekuopassa todettiin podsolikerroksen alla kerros tummaa likamaata ja nyrkinkokoisia kiviä, jotka vaikuttivat palaneilta. Koppien väliin tehdyssä koekuopassa oli podsolin alla noin 4 cm paksuinen noensekainen kerros. Ympäristöön tehtiin puolenkymmentä muuta koekuoppaa, joissa todettiin vain häiriintymätön maannos. Kuoppien funktio ei inventoinnissa selvinnyt, mutta ne vaikuttavat ihmisen tekemiltä, eivätkä aivan uusilta.

Mäen länsirinteen päältä, tasamaalta löytyi rakennusjäännös (N 6793135 E 234914) Se sijaitsee suunnitellun voimalinjan alla. Rakennusjäännös on lohkotusta luonnonkivestä muurattu noin N-S-suunnassa 14 m pitkä ja 9 m leveä rakennuksen kivijalka. Kivijalka on 50-60 cm paksu ja 60-100 cm korkea. Koilliskulmassa on sortuneita kohtia, mutta muuten kivijalka on ehjä. rakennuksen sisällä on kolme luonnonkivistä perustusta, ilmeisesti uuninperustuksia. Pohjoispuoliskossa, noin metrin erillään pohjoisseinästä on W-E-suunnassa noin 4 m pitkä ja 1,5 m leveä luonnonkivinen perustus. Keskipisteestä hiukan etelään on noin 1,5 m x 1,5 m kokoinen perustus ja sen ja kaakkoiskulman puolivälissä noin 1 m x 1 m kokoinen perustus. Lähellä kivijalan koilliskulmaa on itä- ja pohjoisseinissä ovimaiset kulkuaukot. Luoteiskulmassa on pohjoisseinässä oviaukko, josta laskeutuu portaat pohjoisen perustuksen ja länsiseinän välissä olevaan kellariin, jonka sisämitat ovat 2,2 m x 1,7 m ja korkeus 1,9 m. Kellarin oviaukon puiset kehykset ovat tallella, ja oviaukon yläreuna on tiilestä. Kellarin katto on betonia ja sen päällä on maakerros.

Mäen länsipäästä, loivasti lounaaseen laskevalta rinteeltä, noin 10 m päästä pellon reunasta löytyi koekuopista runsaasti kuonaa ja palanutta, osittain kuonaantunutta savea. Runsaammin kuonaa sisältänyt koekuoppa oli noin 2 m päässä pellon reunassa olevasta kivi- ja maavallin metsänpuoleisesta reunasta, ja toinen siitä 1,5 m itään. Näistä koekuopista noin 3 m SSE on pienen kuusen alla matala, 1-1,5 m läpimittainen kuoppa ja siitä noin 3 m länteen, aivan pellon reunassa olevan vallin reunassa pienempi kuoppa (N 6793150 E 234840). Näiden väliin tehdystä koekuopasta ja neljästä muusta 2-8 m päähän eri suuntiin löydöllisistä kuopista tehdystä koekuopasta ei löytynyt mitään. Löydöllisistä koekuopista noin 10 m eteläkaakkoon rinteessä on noin 3 m läpimittainen ja puoli metriä syvä pyöreähkö kuoppa. Sen lounaisreunalle tehdyltä kuopasta ei löytynyt mitään. Koekuoppia kaivettiin myös noin 20 löytökohdalta itään ja kaakkoon, rinteen päälle tasamaanreunalle (5 kuoppaa) ja alemmas rinteelle etelälounaaseen, kaulaisin noin 30 m päähän. Näistä kahdesta vierekkäisestä, noin 15 m alkuperäisestä löytökohdasta etelälounaaseen, löytyi pari pientä kuonan palaa. Muut olivat löydöttömiä. Sänkipeltoa löytöpaikan länsi- ja lounaispuolella tarkastettiin joen rantaan asti. Havaintomahdollisuudet olivat yleensä heikohkot, mutta juuri löytökohdan edustalla pellon laidassa oli paljon paljasta maan pintaa. Pellon puolelta ei löytynyt kuonaa, eikä muutakaan vanhempaan ihmistoimintaan viittaavaa. Inventointihavaintojen perusteella kuonakeskittymän luonne jäi epäselväksi. Kuonalöytöpaikat ovat suunnitellun voimalinjan alla.

.

Maastokartta 1 : 8 000
234 500
Ammänkuolema
235 000
235 500
2174
6 793 500
Vaani
Rauh
Vaaniinpryki
Perkko
Sainio
kuopat
kuonaa
Hankkasmäki
rak.perusta
6 793 000
Siirinkulju
33.3
Susimetsä
Ohvo
Tasankola
Ruohomaa
Mikkola
Päivärinta
Vaula
200 m
20 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Maastokartta 1 : 2 000
234 800
235 000
6 793 200
Kuopat
kuonaa
Hankkasmäki
Kuoppa
rak. perusta
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Rakennuksen perustan pohjoispuolisko. Kuvaussuunta länteen.

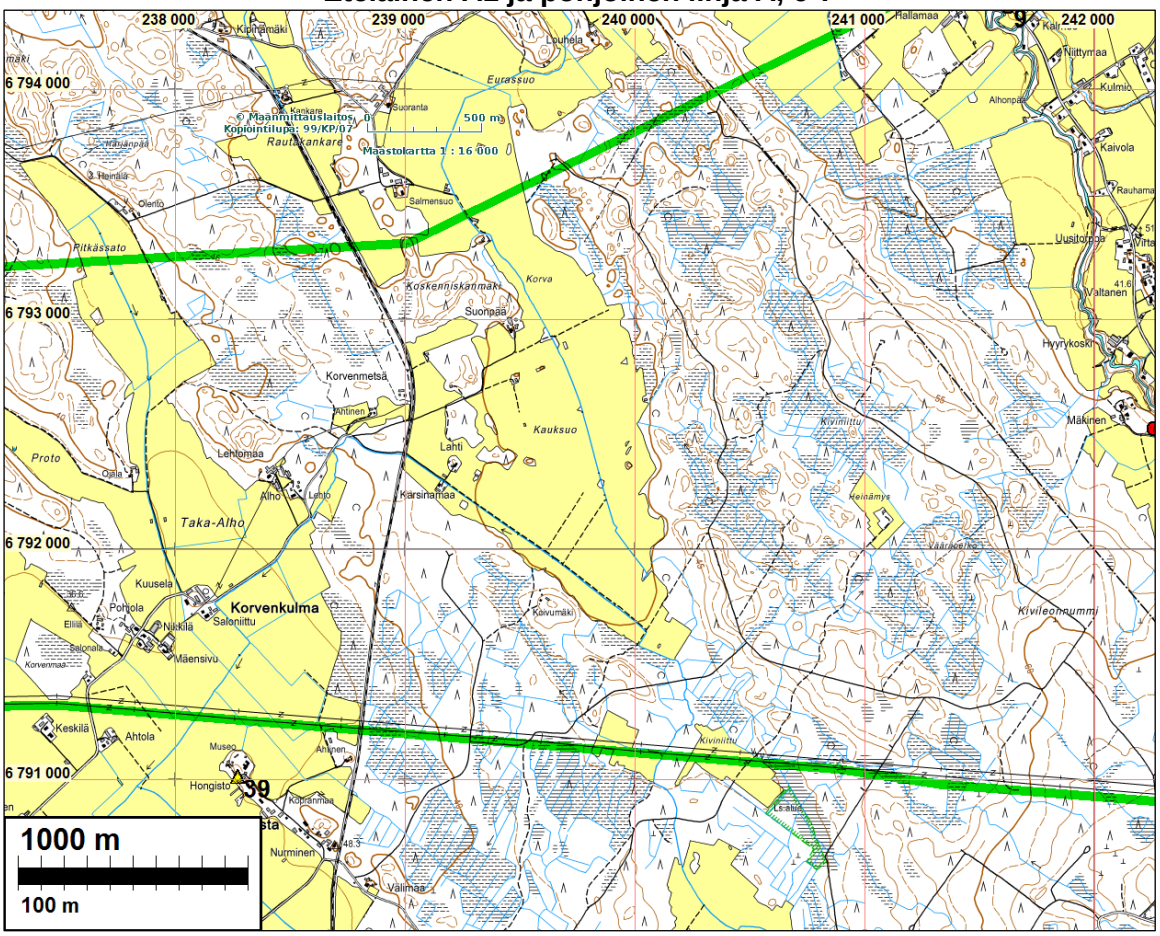

Mäen koillislaidan kuopat etualalla ja kuusien välissä. Kuvaussuunta länteen

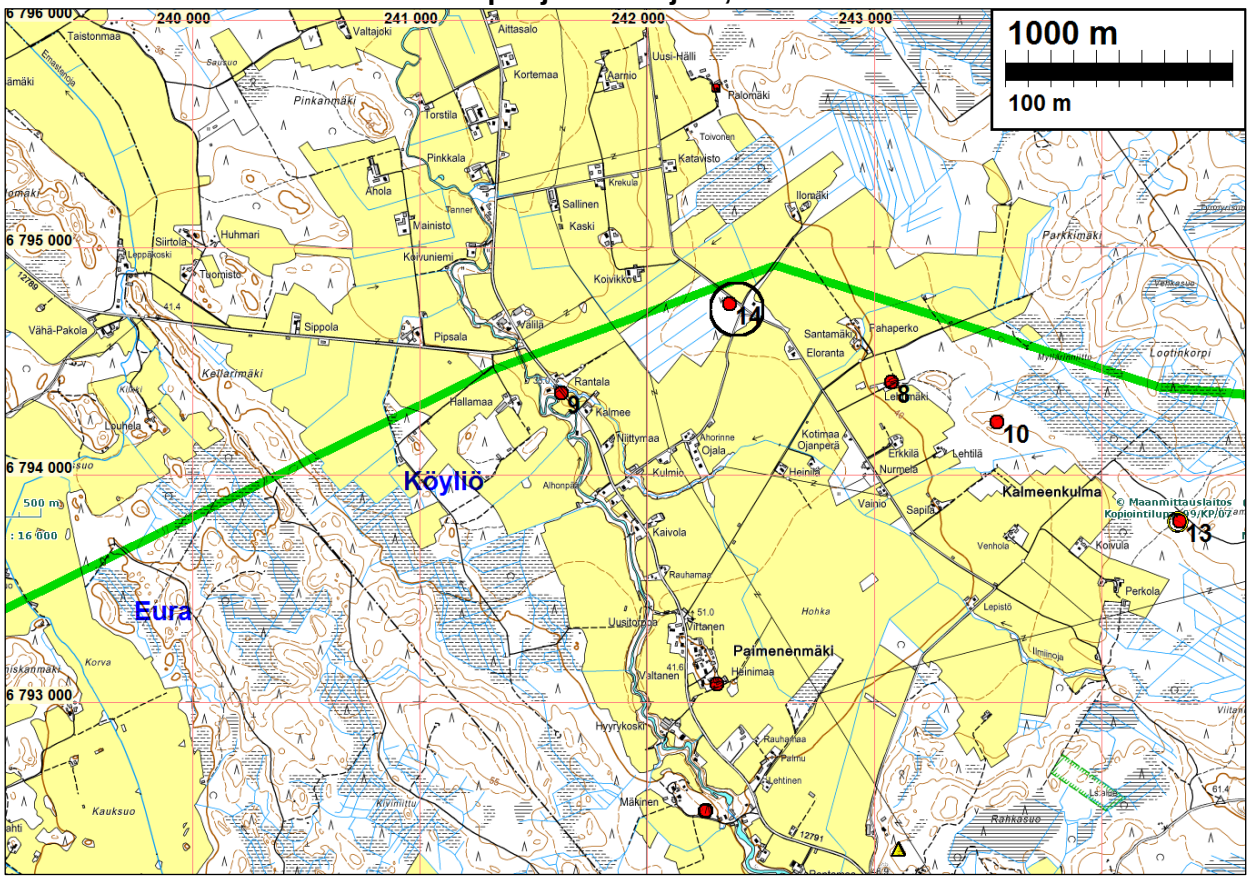
Runsaslöytöisin kuonakeskittymä on kuvan keskellä, terävästä kivestä pellon laitaan päin, pienen kuusen oikealla puolella. Pelto taustalla ei näy sumun takia. Kuvaussuunta länteen

Eteläinen A1 ja pohjoinen linja A, 6-7

Osuudella ei muinaisjäännöksiä.

pohjoinen linja A, 7

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
KÖYLIÖ	8	LEHTIMÄKI	kivikautinen	asunta	
KÖYLIÖ	9	HEIKKILÄ	kivikautinen	asunta	
KÖYLIÖ	10	KANTAKOURUN SORAKUOPPA	kivikautinen	asunta	
KÖYLIÖ	13	SORAKUOPPA	kivikautinen	asunta	

KÖYLIÖ 14 SATIMÄEN SORAKUOPPA

Mjtunnus: 319010014
Rauh.lk: 2

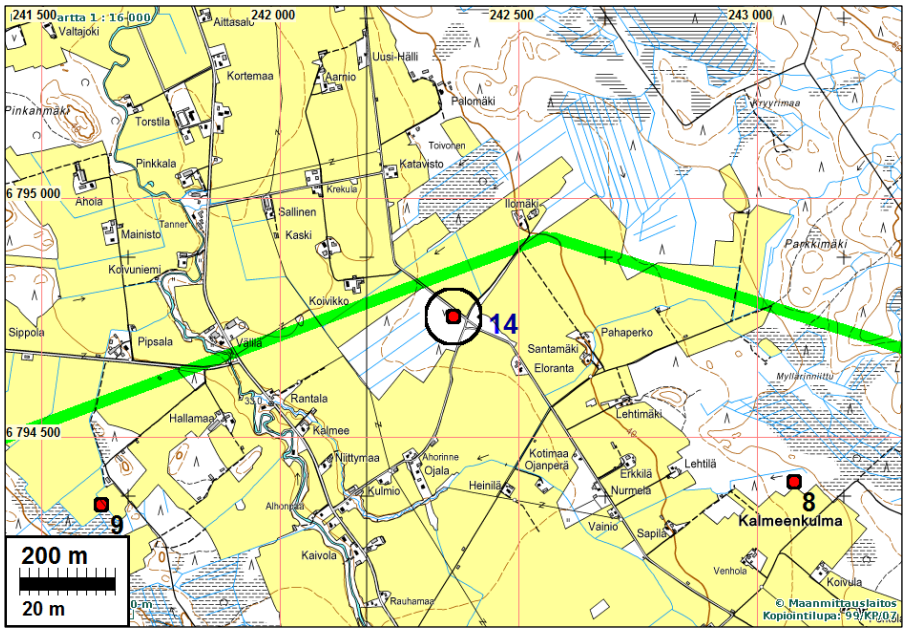
Ajoitus: kivikautinen
Laji: asuinpaikka

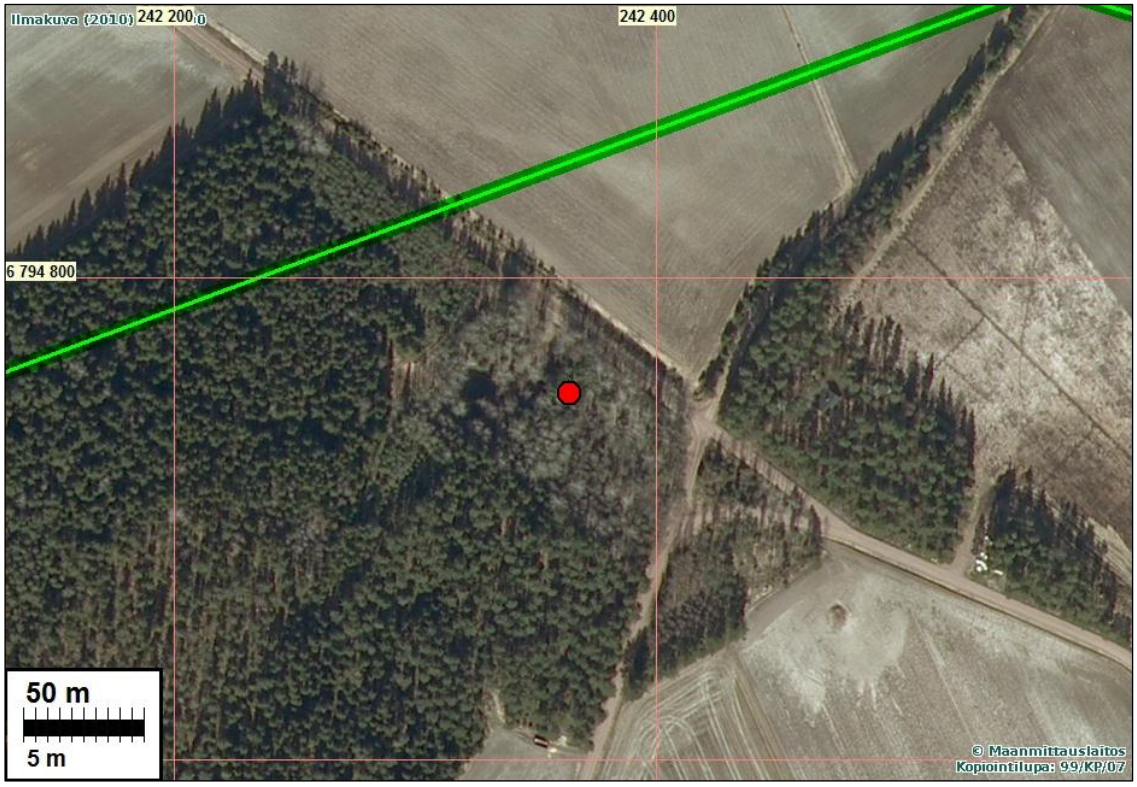
Koordin: N: 6794 752 E: 242 364 Z: 39
X: 6788 753 Y: 1564 864
P: 6797 605 I: 3242 430

Tutkijat: Arne Mikael Tallgren 1906 kaivaus, Unto Salo 1953 inventointi, Esa Laukkanen 1996 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

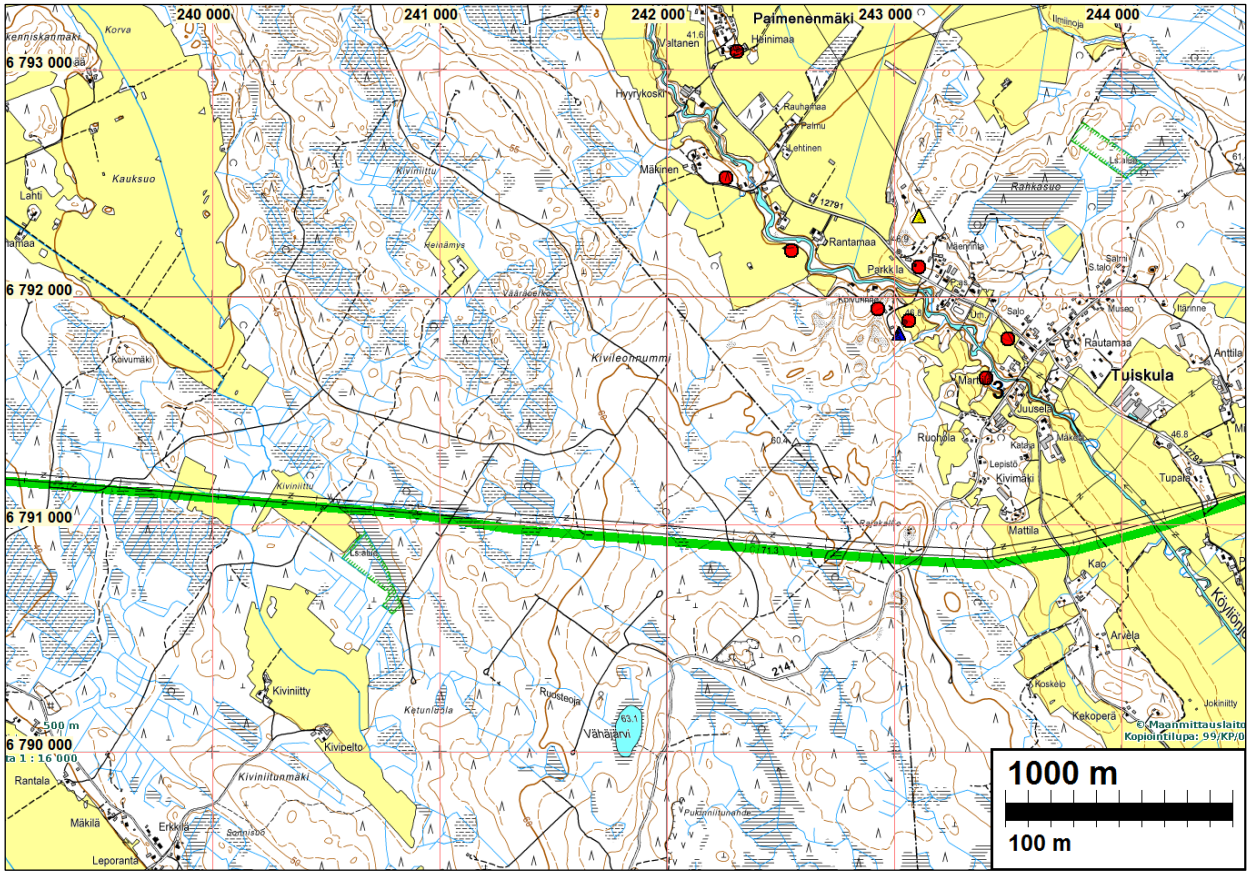
Sijainti: Paikka sijaitsee Köyliön kirkosta 12,1 km luoteeseen.
Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Asuinpaikka sijaitsee Kalmeenkulmalta Voitoisiin johtavan tien länsipuolella, hiekanottoalueella ja Köyliönjokeen viettävällä kankaalla. Paikka on nurmettunut vanha hiekkakuoppa. Kohteen laajuudeksi on aikaisempien tietojen perusteella arvioitu 50 x 50 m. Vuoden 1996 inventoinnissa alueelle tehtiin muutama koekuoppa, mutta mitään kiinteään muinaisjäännökseen viittaavaa ei löydetty. Löytöinä paikalta on mm. Uskelan keramiikkaa, kynsitaltta ja piinuolen pala. Esa Laukkanen 1996: Inventointikertomuksen kohde 14 s. 44. Unto Salo 1953: inventointikertomuksen kohde 31.

Rostedt 2011: Tarkastettiin vanhan sorakuopan reunat sekä läheinen kynnetty pelto. Ei havaittu merkkejä muinaisjäännöksestä, ilmeisesti kokonaan tuhoutunut. Maasto sorakuopan ympärillä tasaista sekametsää kasvavaa hiesua.

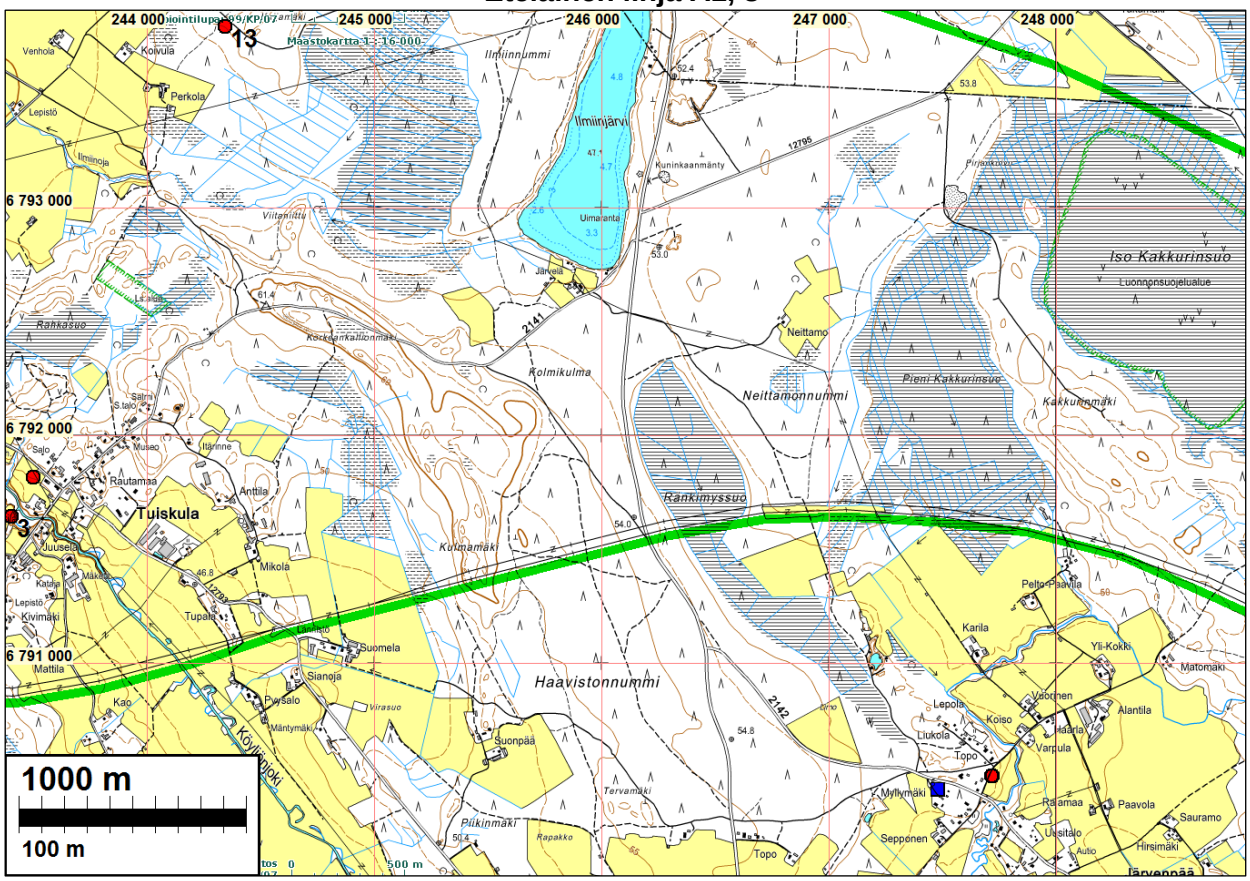

Eteläinen linja A1, 7

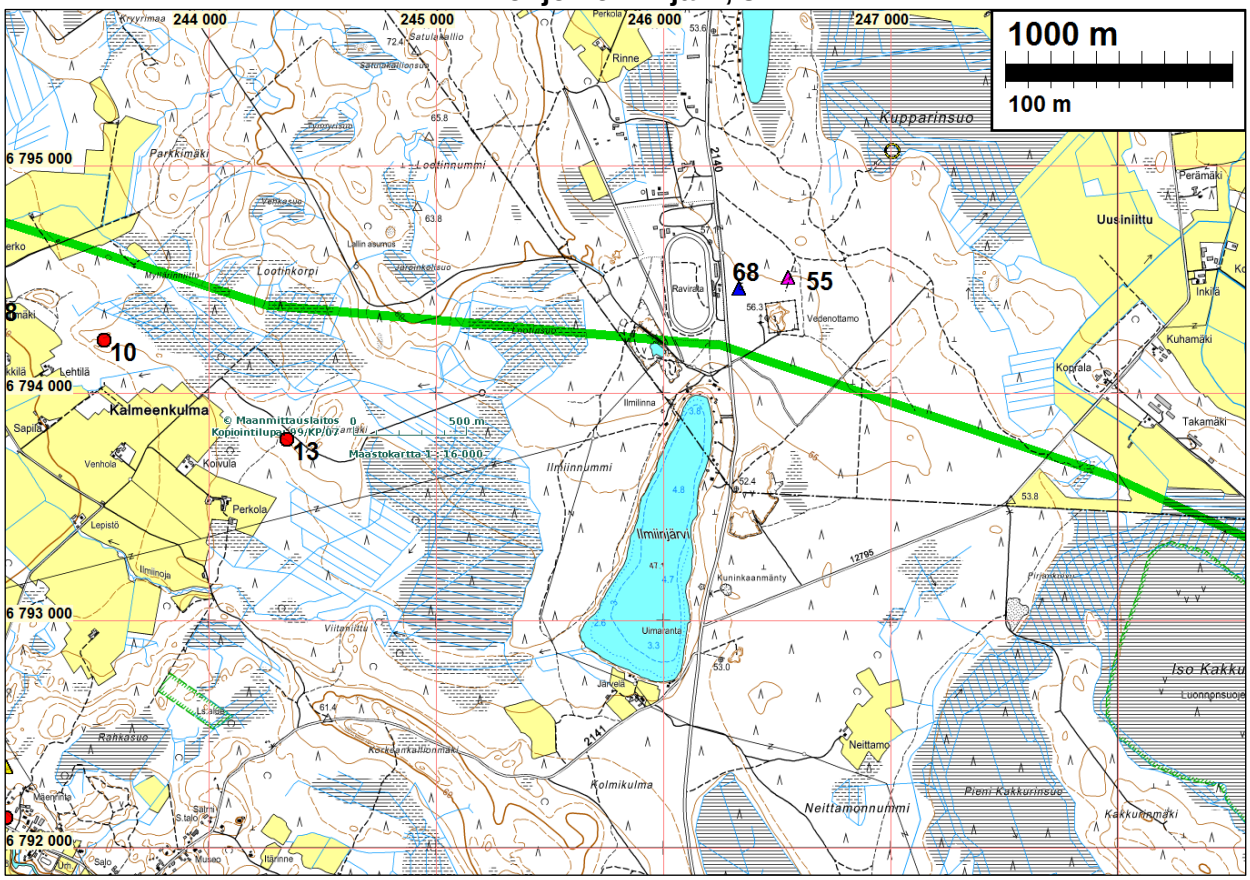
Osuudella ei muinaisjäännöksiä

Eteläinen linja A1, 8

Osuudella ei muinaisjäännöksiä. Linja kulkee laajan hiekkakankaan läpi mikä tarkastettiin perusteellisesti. Linjan kohdalla ei kuitenkaan havaittu muinaisjäännökseen viittaavaa.

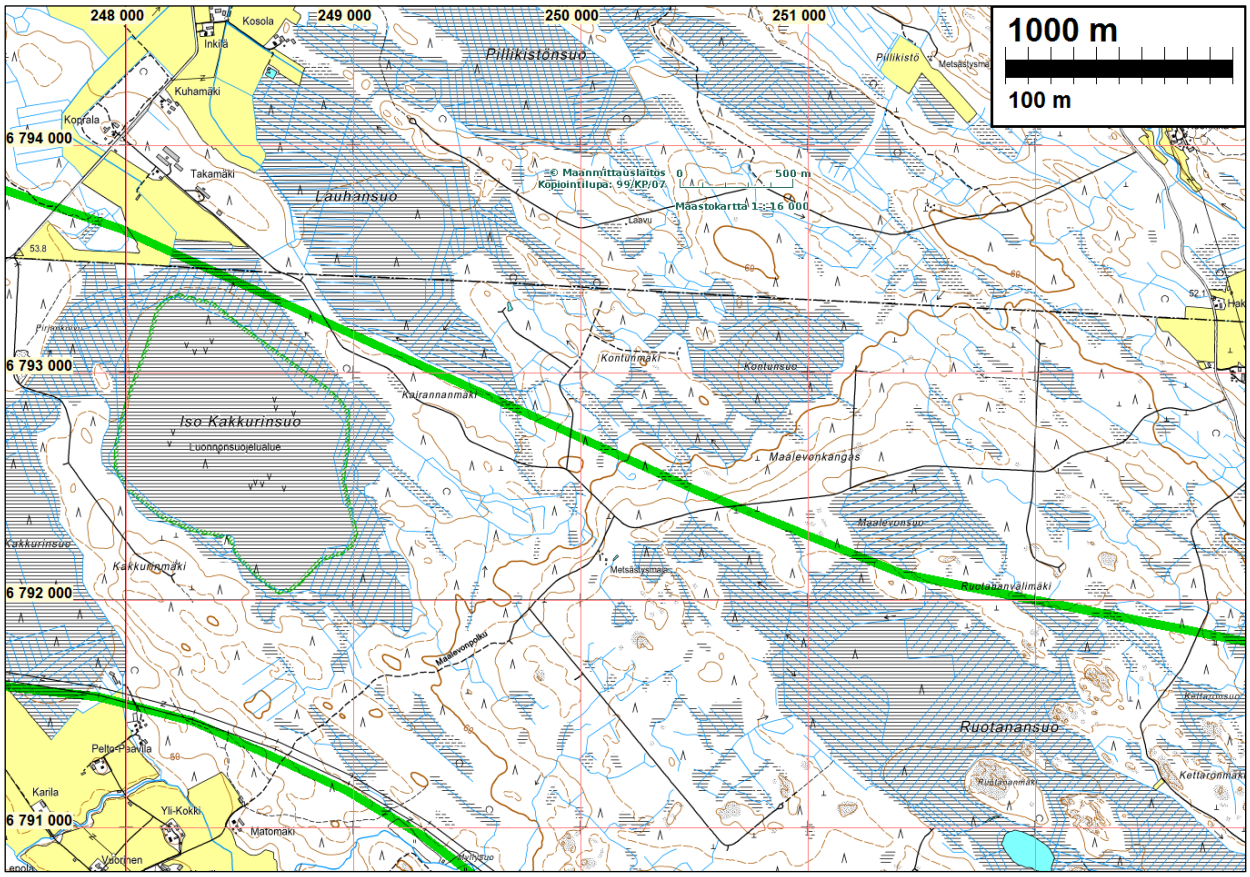
Pohjoinen linja A, 8

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji
KOKEMÄKI	55	KOOMANKANGAS, RAVIRADAN MAASTO	varhaismetallikautinen	röykkiö
KOKEMÄKI	68	KOOMANKANGAS,VEDENOTTAMO	rautakautinen	röykkiö

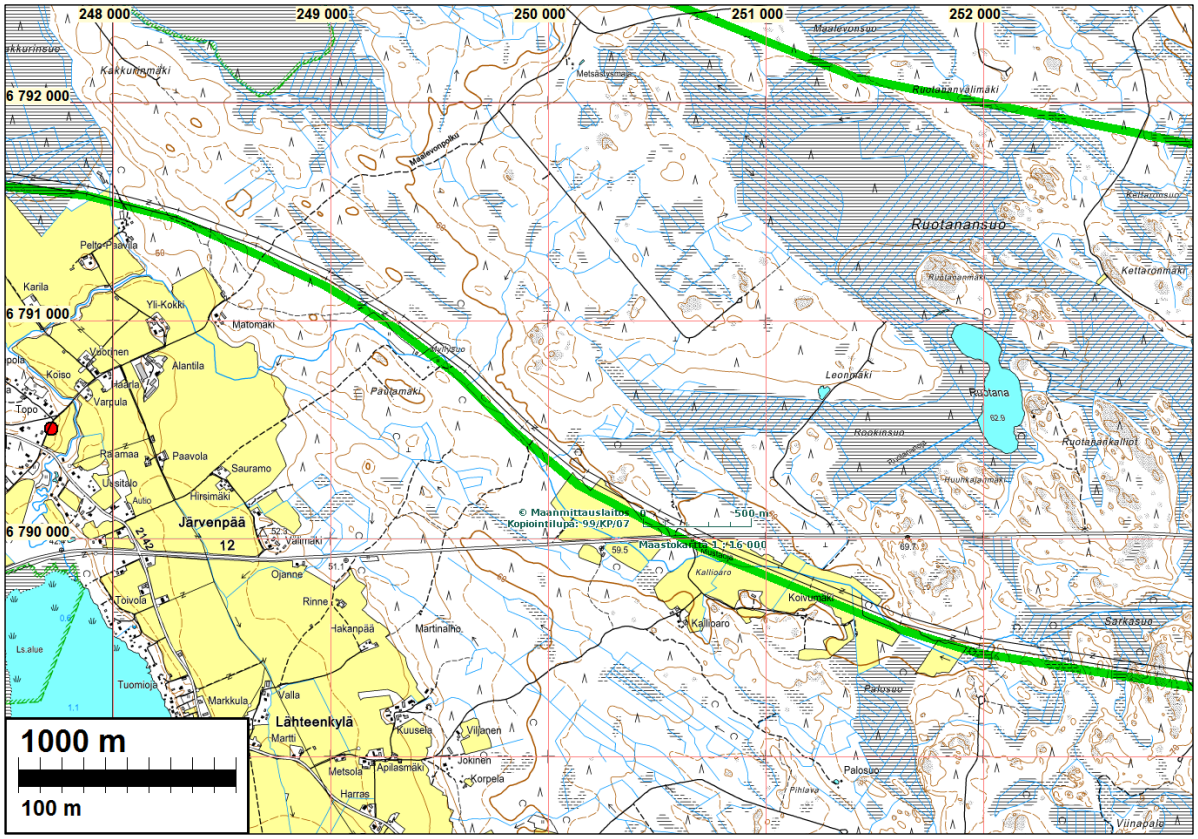
Nro 55 on hävinnyt eikä muinaisjäännös. Nro 68 ennallaan. Sen ja voimajohtolinjan välillä ei muinaisjäännöksiä. Kankaan maasto tutkittiin kattavasti

Pohjoinen linja A, 9

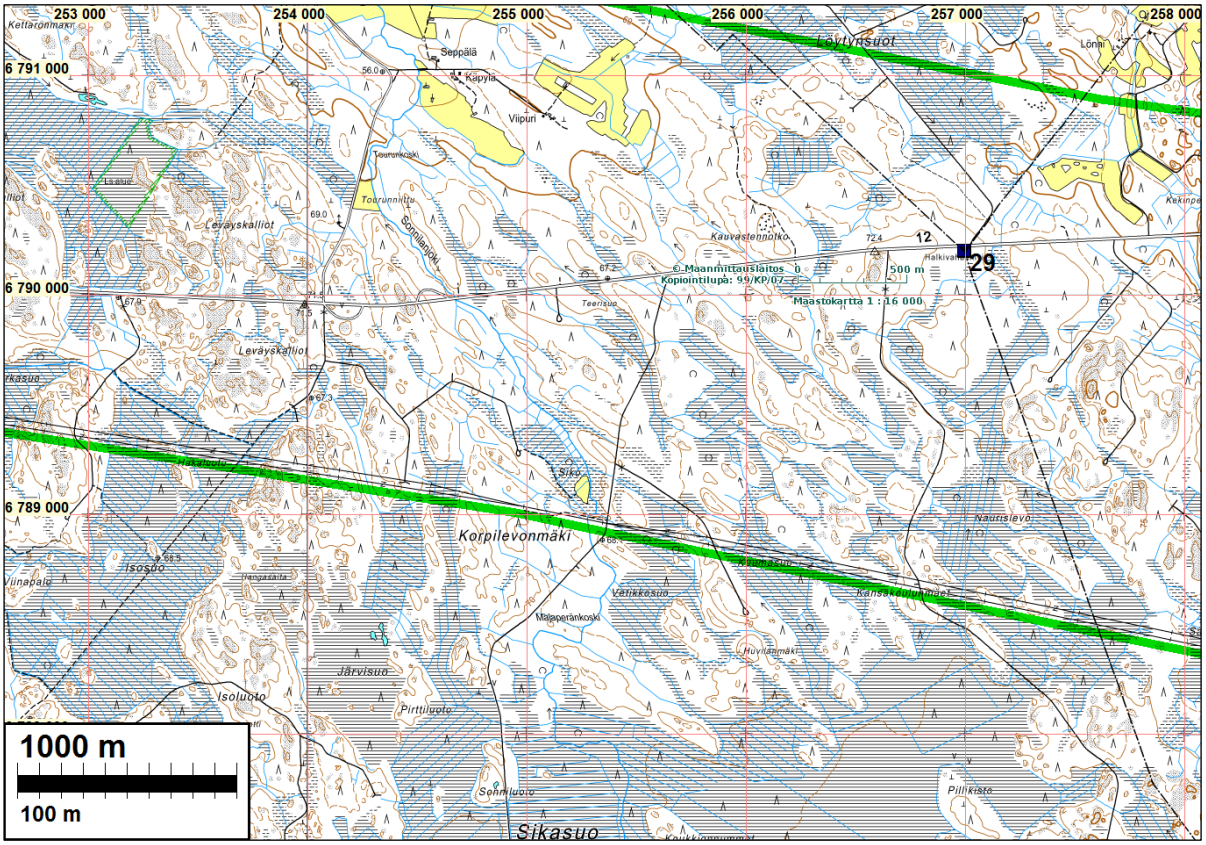
Osuudella ei ole eikä havaittu muinaisjäännöksiä.

Eteläinen linja A1, 9

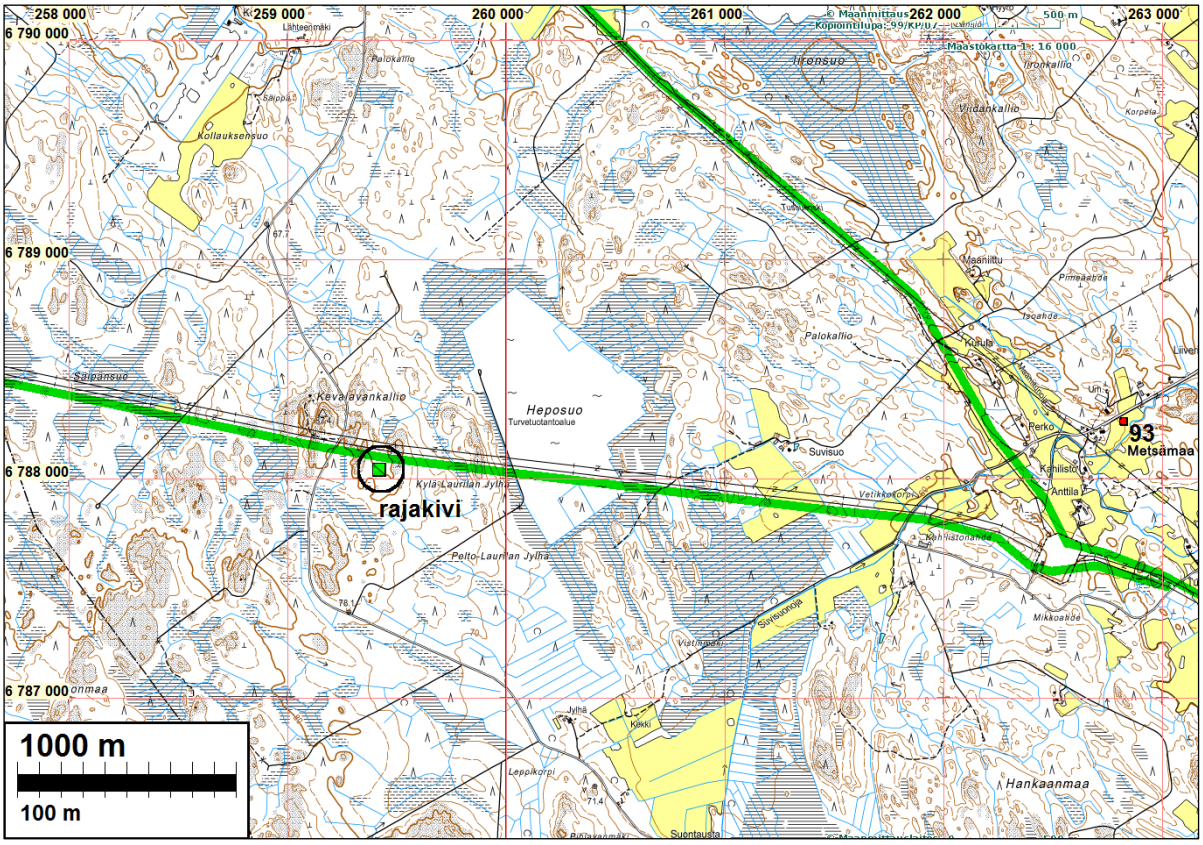

Eteläisellä ja pohjoisella linjalla tällä osuudella ei ole eikä havaittu muinaisjäännöksiä.

Eteläinen linja A1, 10

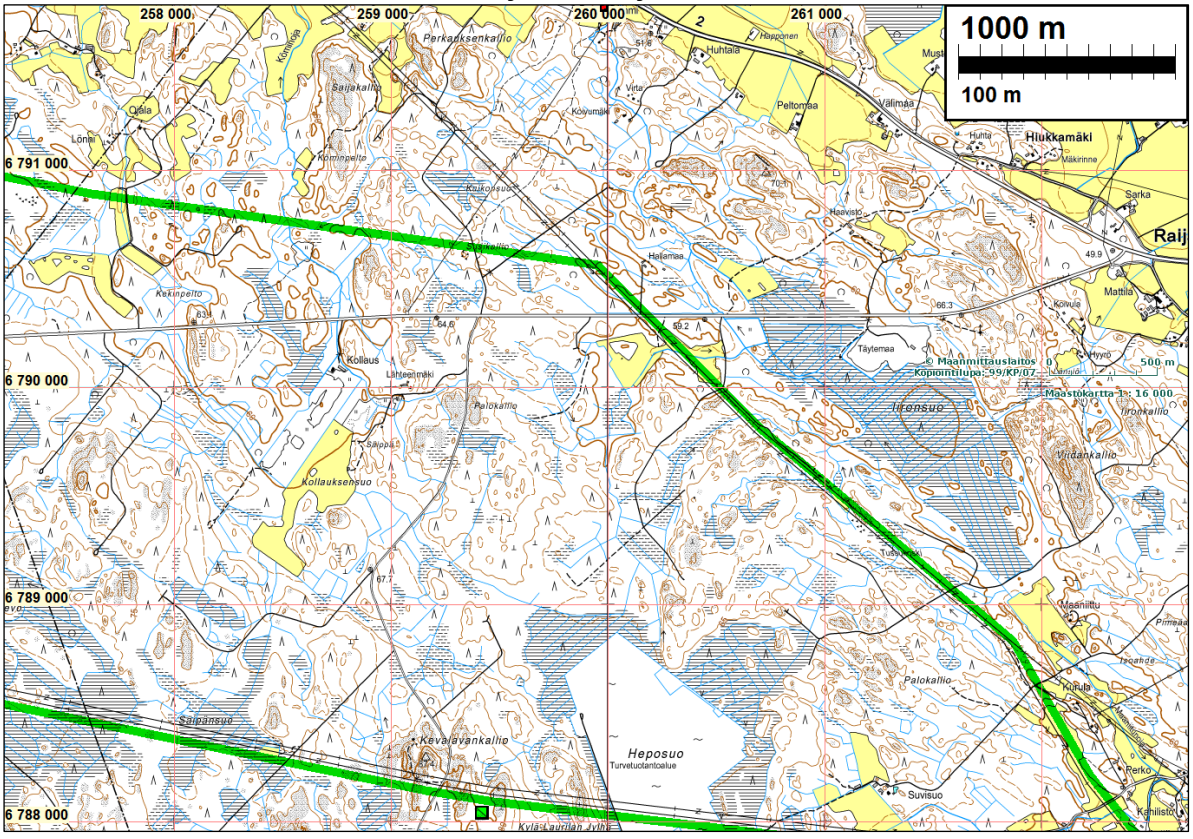

Eteläinen linja A1, 11

Linjan tuntumassa havaittiin rajakivi (pystykivi ja sitä tukemassa kiviä, voi olla nuori). Ei muinaisjäännös. Osuudella ei ole eikä havaittu muinaisjäännöksiä.

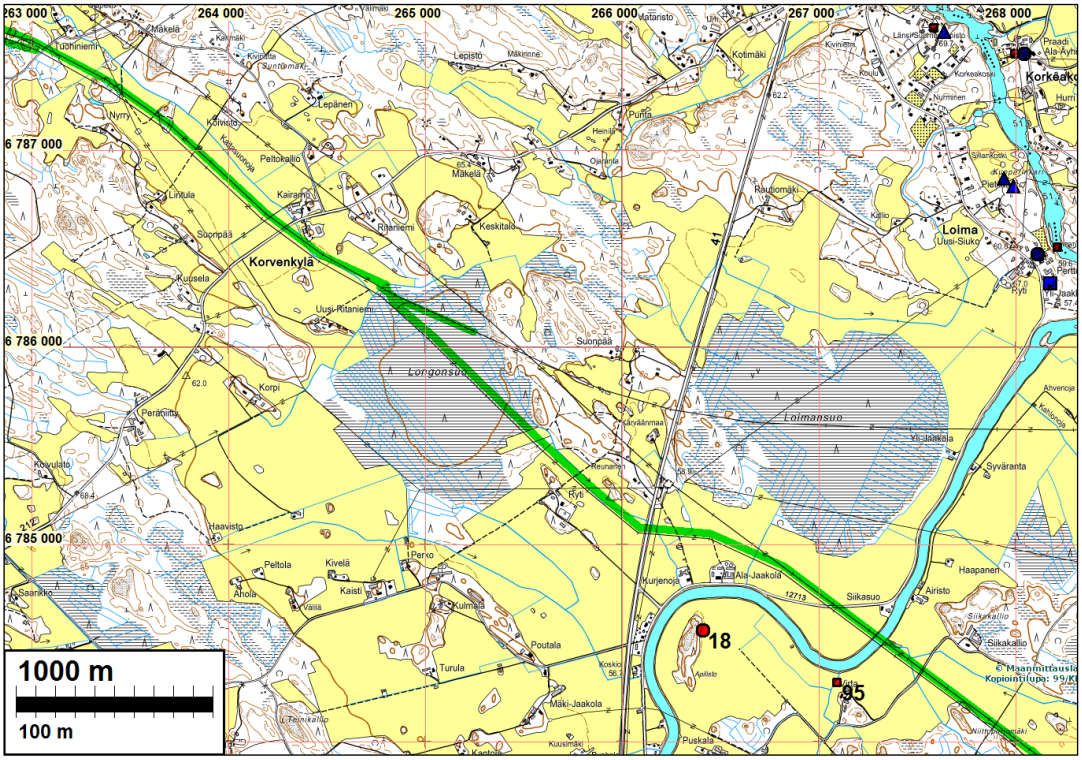
Pohjoinen linja A, 11

Osuudella ei ole eikä havaittu muinaisjäännöksiä.

Huittinen-Forssa

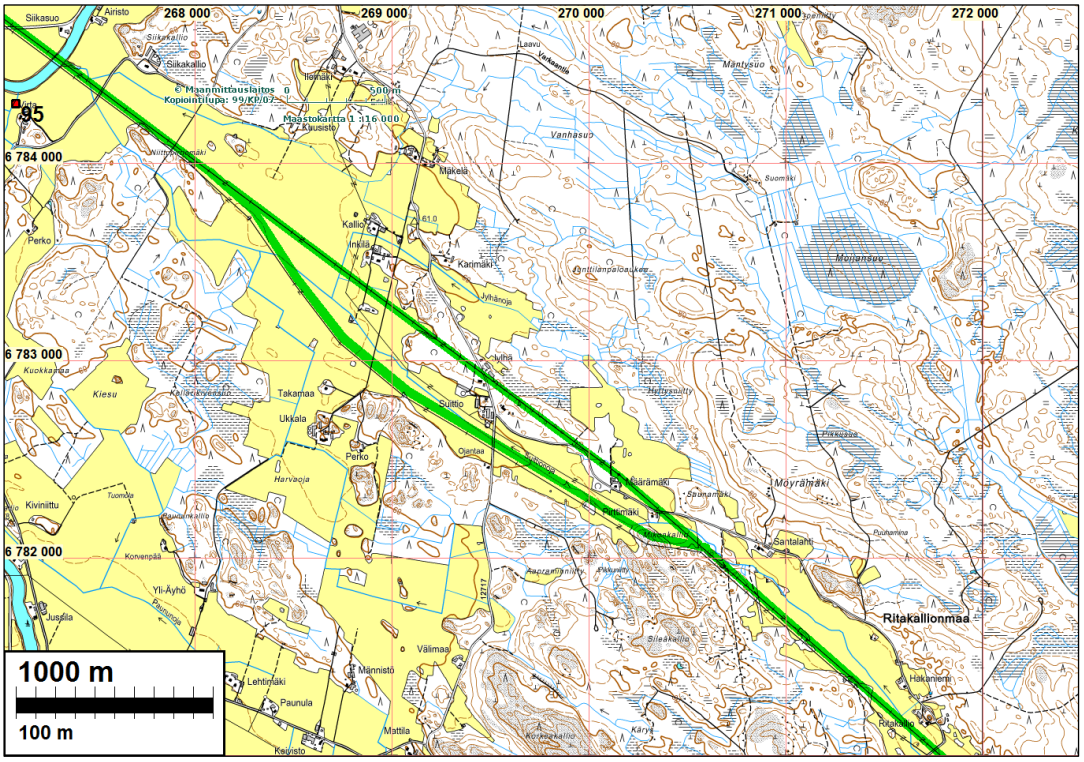
Huittinen-Forssa 1

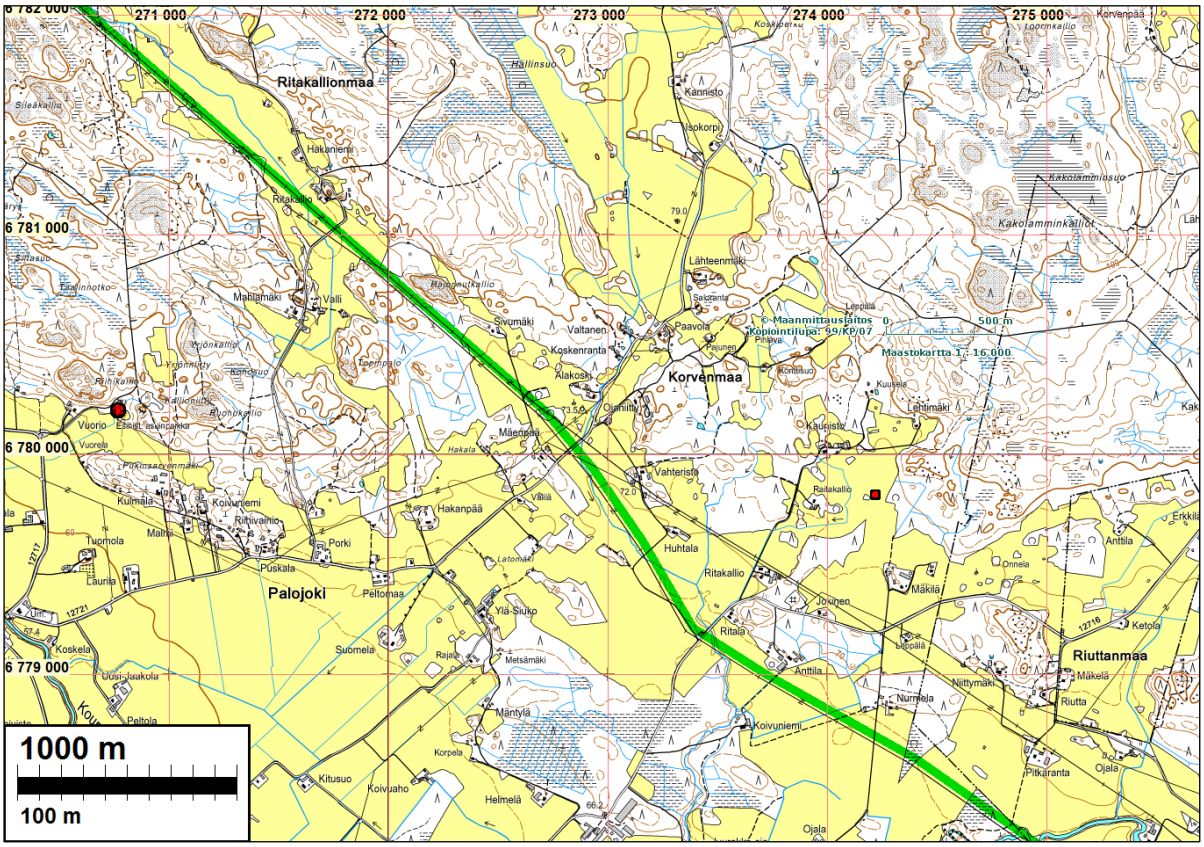
Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji	Tyyppi
HUITTINEN	18	APILISTO	kivikautinen	asuinpaikka	
HUITTINEN	95	SYVÄRANTA	kivikautinen	löytö	irtolöytöpaikat

Alueella (joen länsipuolella) samat inventoijat tutkivat viemärilinjaa alkusyksyllä 2011. Alueella ei todettu nyt eikä aiemmin muinaisjäännöksiä. Samoin osuudella 2 (alla).

Huittinen-Forssa 2

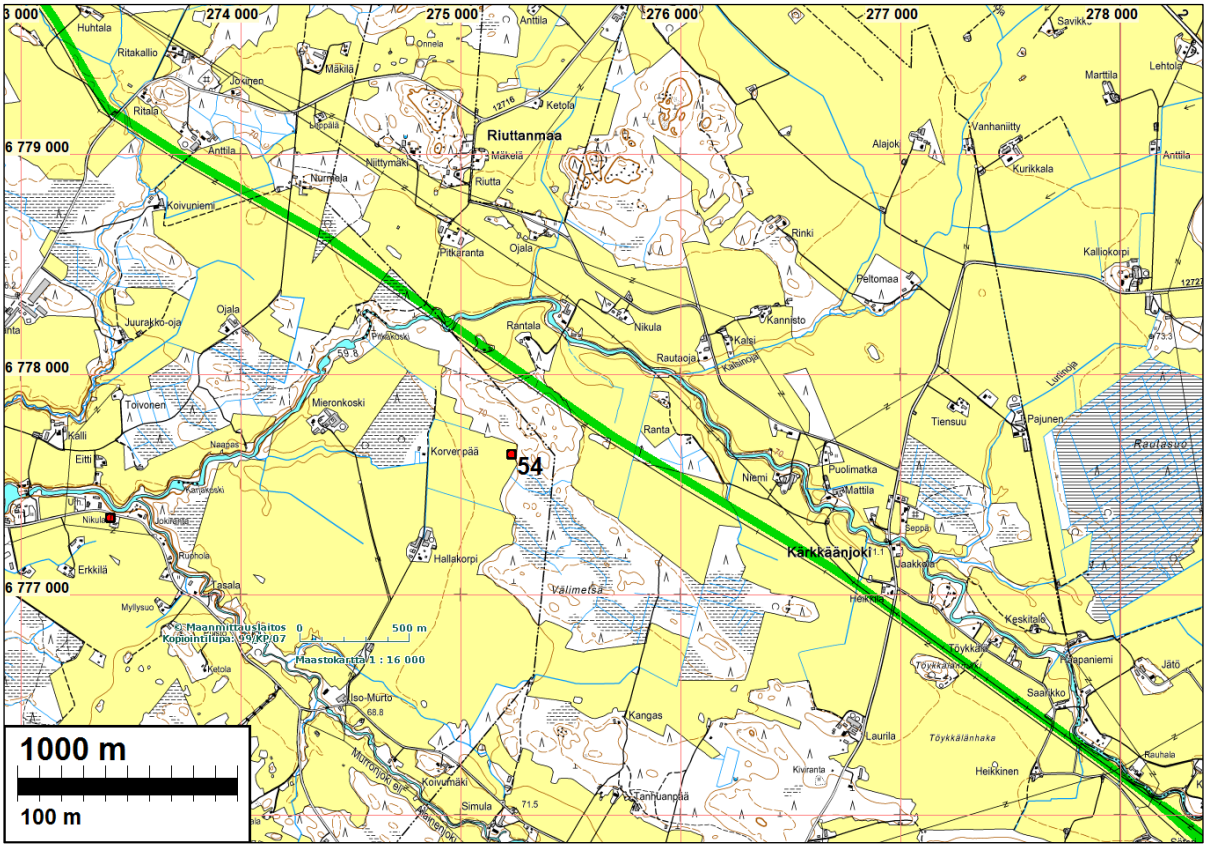

Huittinen-Forssa 3

Osuudella ei havaittu muinaisjäännöksiä. Koillisessa Huittinen Kaunisto löytöpaikka ja lounaassa Huittinen Palojoki kivik. asuinpaikka.

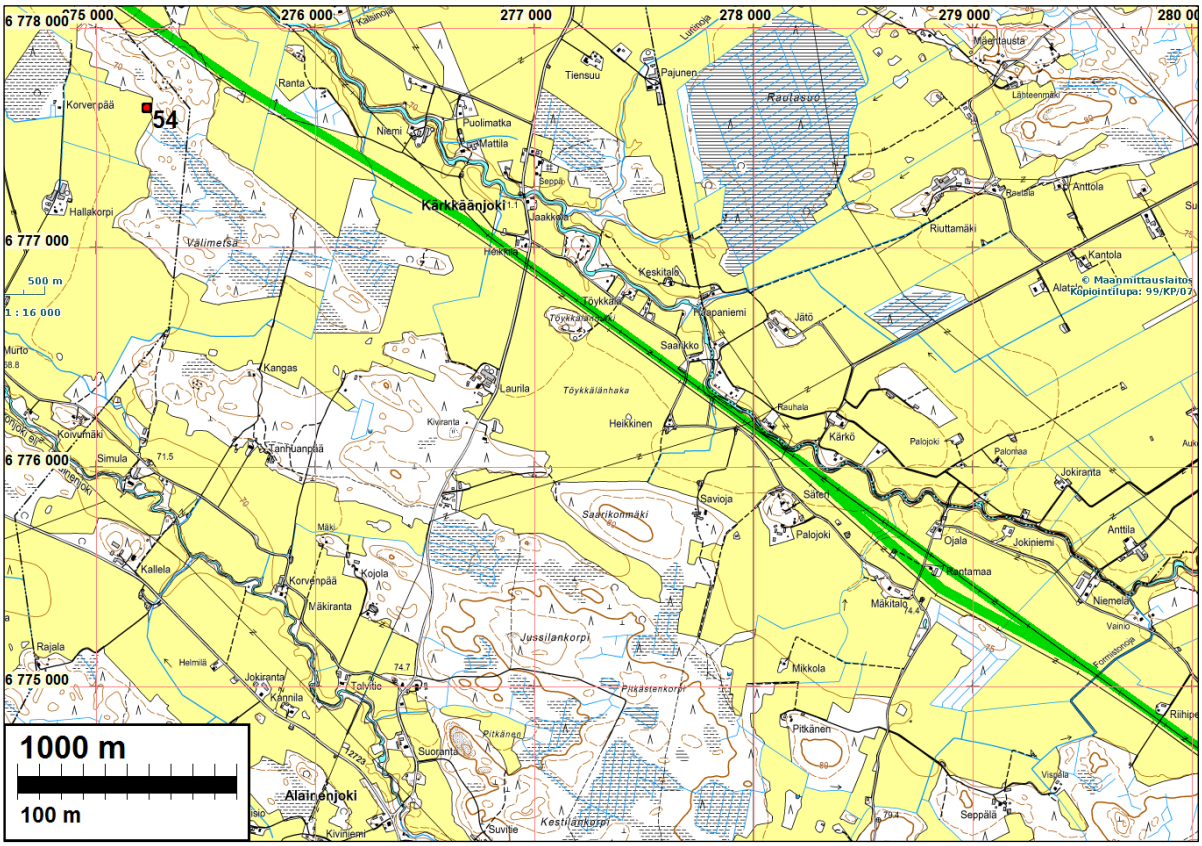
Huittinen-Forssa 4

Osuudella ei havaittu muinaisjäännöksiä. Lounaispuolella Huittinen Korvenpää löytöpaikka.

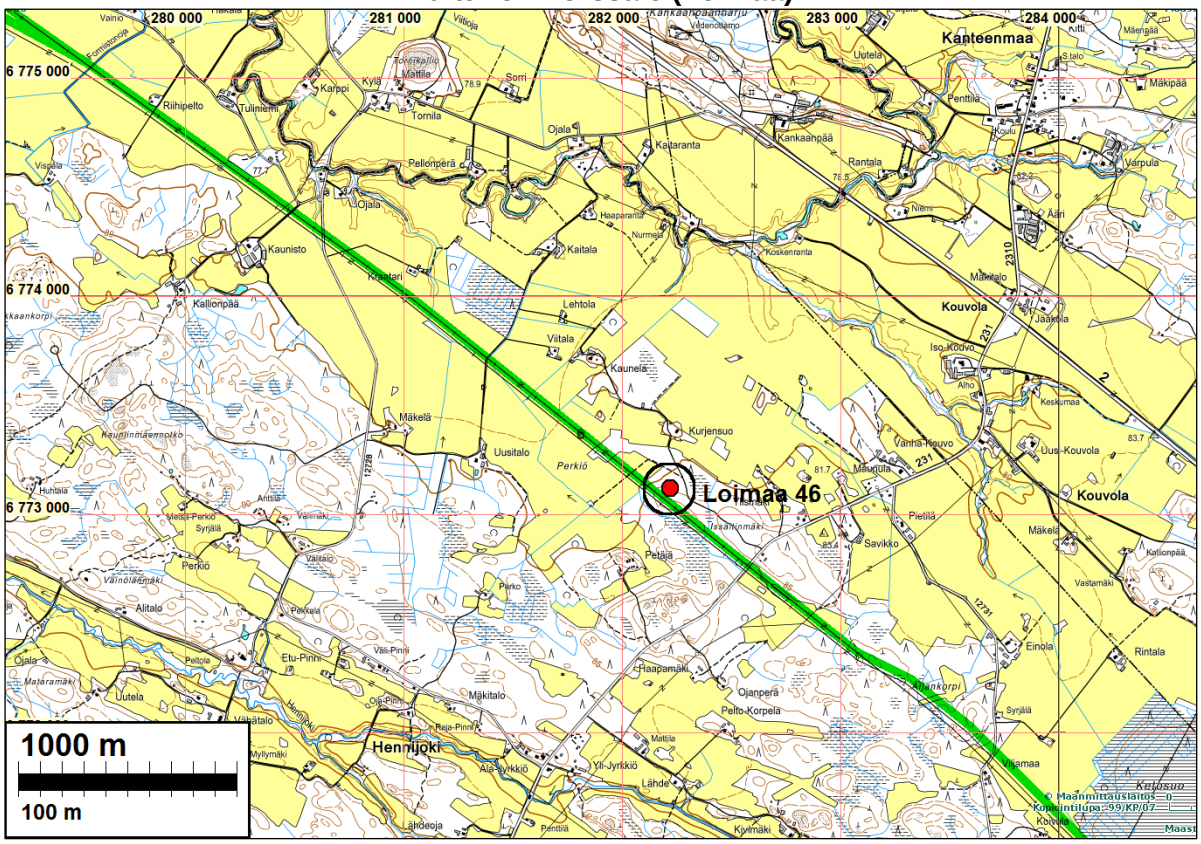
Sen kohdalla linjan varressa todettiin hyvää asuinpaikkamaastoa, mutta runsaasta koekuopituksesta huolimatta mitään ei löytynyt

Huittinen-Forssa 5

Osuudella ei havaittu muinaisjäännöksiä (itäosa Loimaata)

Huittinen-Forssa 6 (Loimaa)

LOIMAA 46 ISSÄITINMÄKI

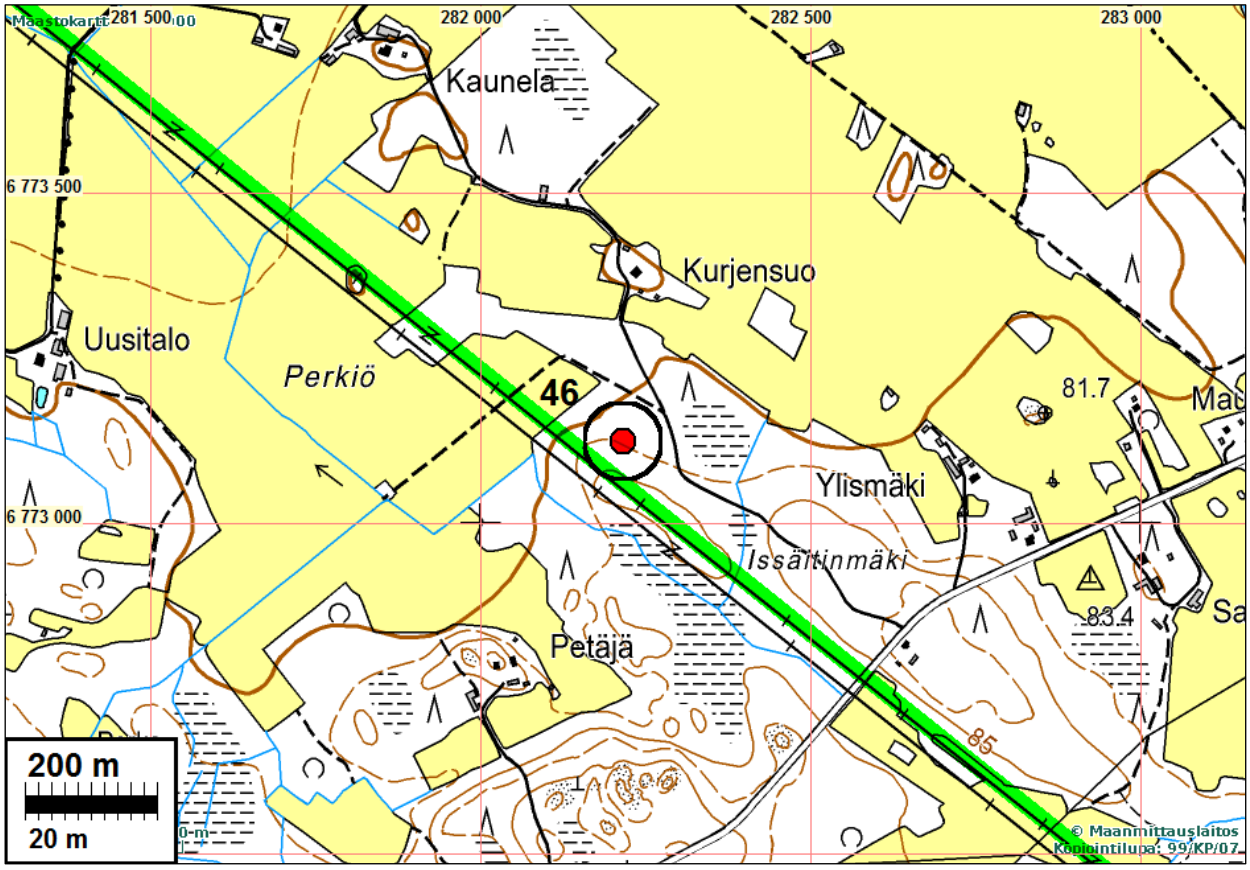
Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

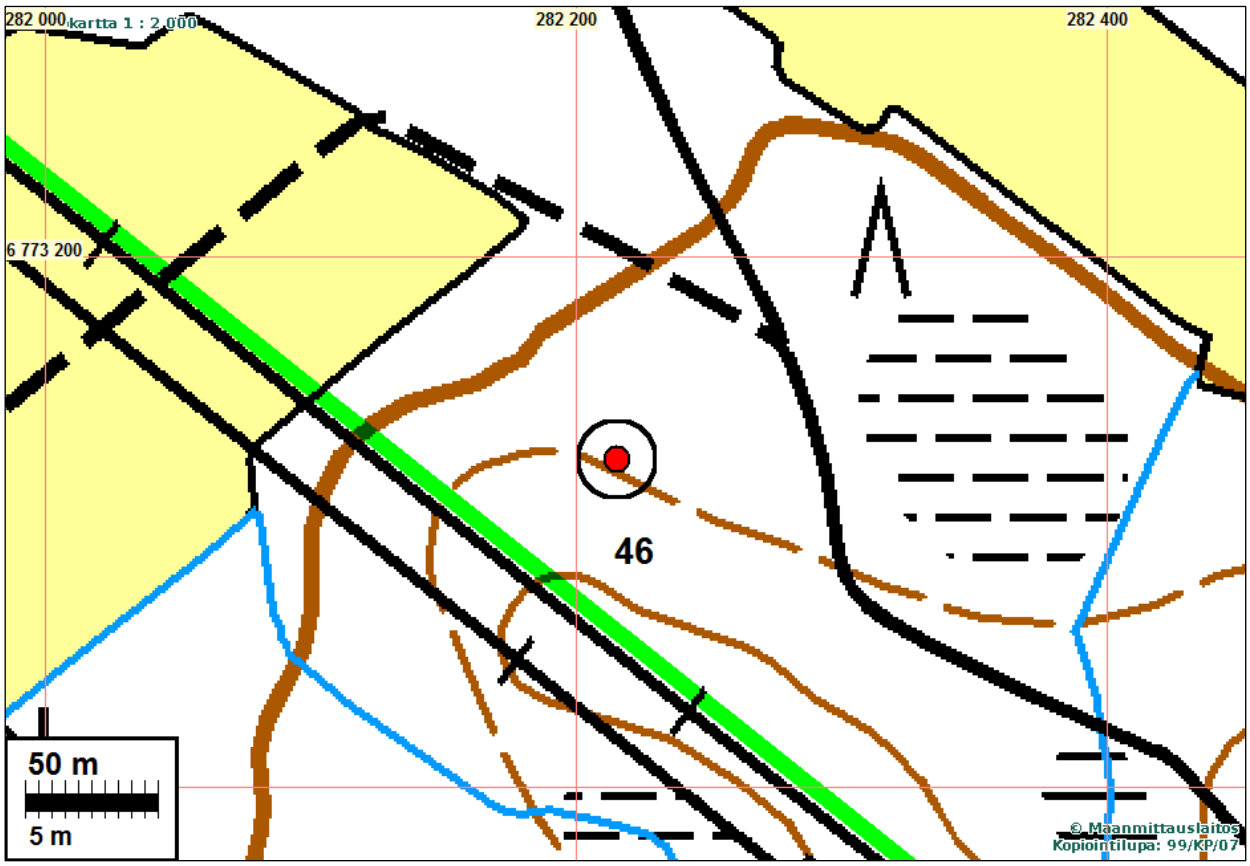
Ajoitus: ajoittamaton
Laji: maarakenne: kuoppa

Koordin: N: 6773 123 E: 282 214 Z: 82
X: 6769 702 Y: 2444 367
P: 6775 966 I: 3282 296

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Loimaan kirkosta 21,3 km pohjoiseen.
Huomiot: Kohde löytyi voimalinjainventoinnissa 3.11.2011. Mukana maastossa oli myös Timo Sepänmaa. Kuoppajäänne sijaitsee Issäitinmäki-nimisen harjanteen loivasti pohjoiseen laskevalla rinteellä. Maaperä on hiekkamoreenia. Ympäristössä on muutamia suuria kiviä. Alueella kasvaa vanhaa kuusimetsää. Nykyinen ja myös suunniteltu voimalinja ovat useiden kymmenien metrien päässä lounaassa. Kuoppa on pyöreä tai ehkä neliömäinen, suppilomainen ja jyrkkäseinäinen. Ympärillä on 20-30 cm korkea reunavalli. Ulkoläpimitta on noin 6 m, ja varsinaisen kuopan läpimitta maanpinnan tasalta noin 3,5 m. Kuopan syvyys pohjalta reunavallin laelle on noin 1,4 m. Kuopan pohjalla tai ulkopuolella ei näy tervanlaskukuoppa. Koekuopissa ei havaittu tulenpidon merkkejä. Seinämissä on muutamia 30-40 cm läpimittaisia kiviä. Ympäristön tarkastuksessa ei havaittu asutus- tai viljelyjäänteitä.

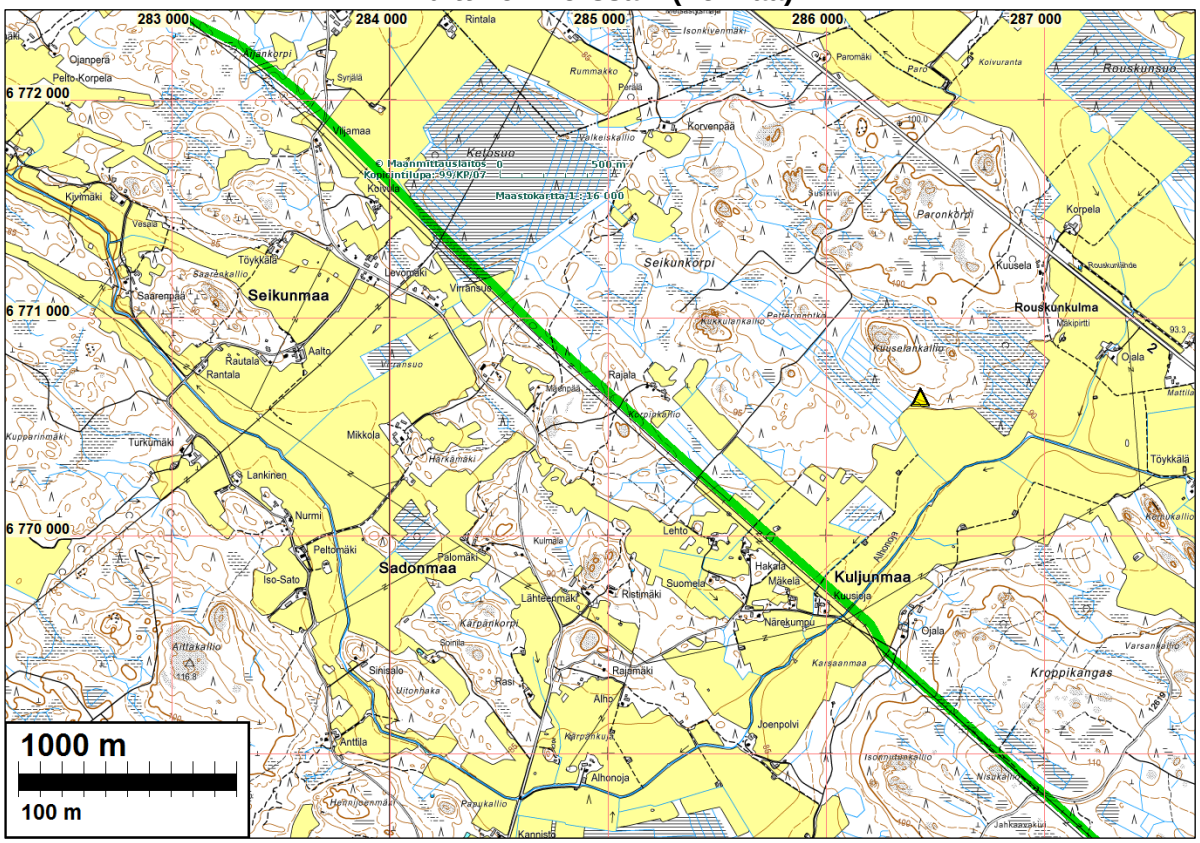

282 000
kartta 1 : 2 000
282 200
282 400
6 773 200
46
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

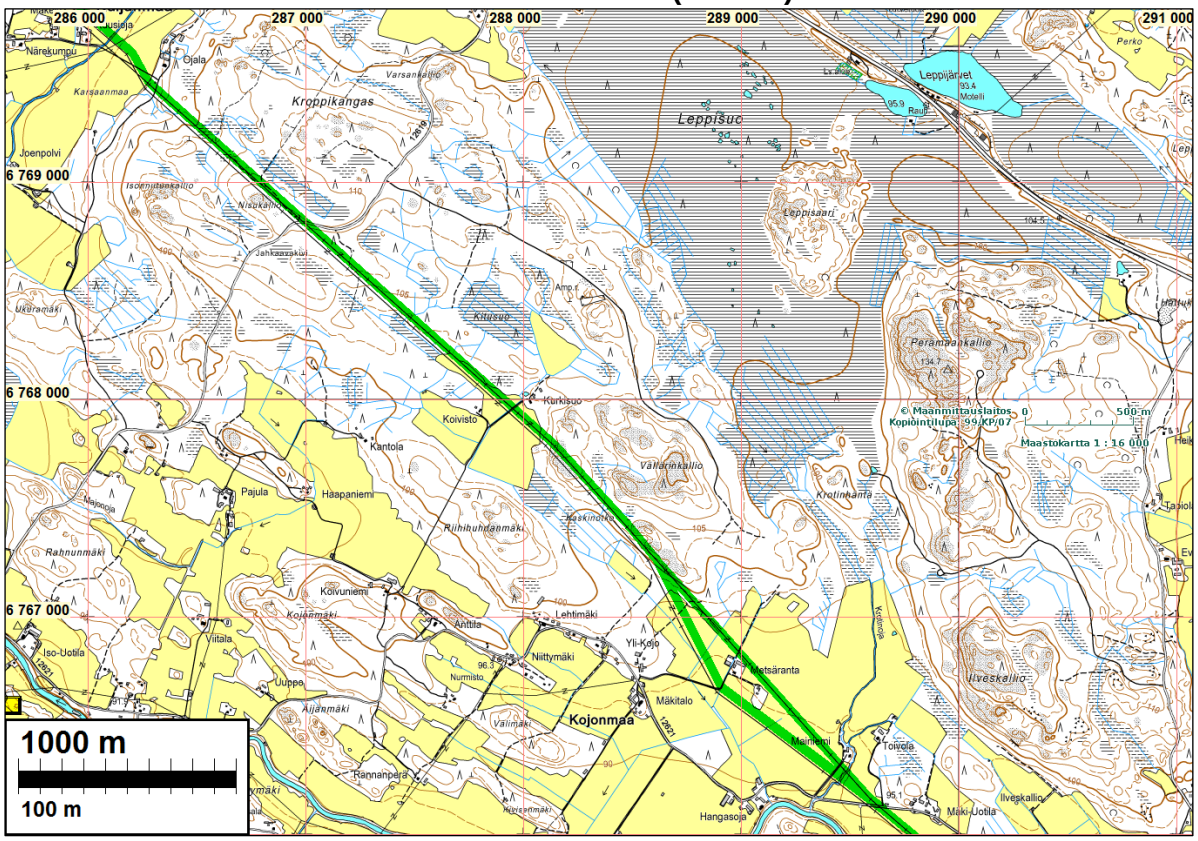
Huittinen-Forssa 7 (Loimaa)

,

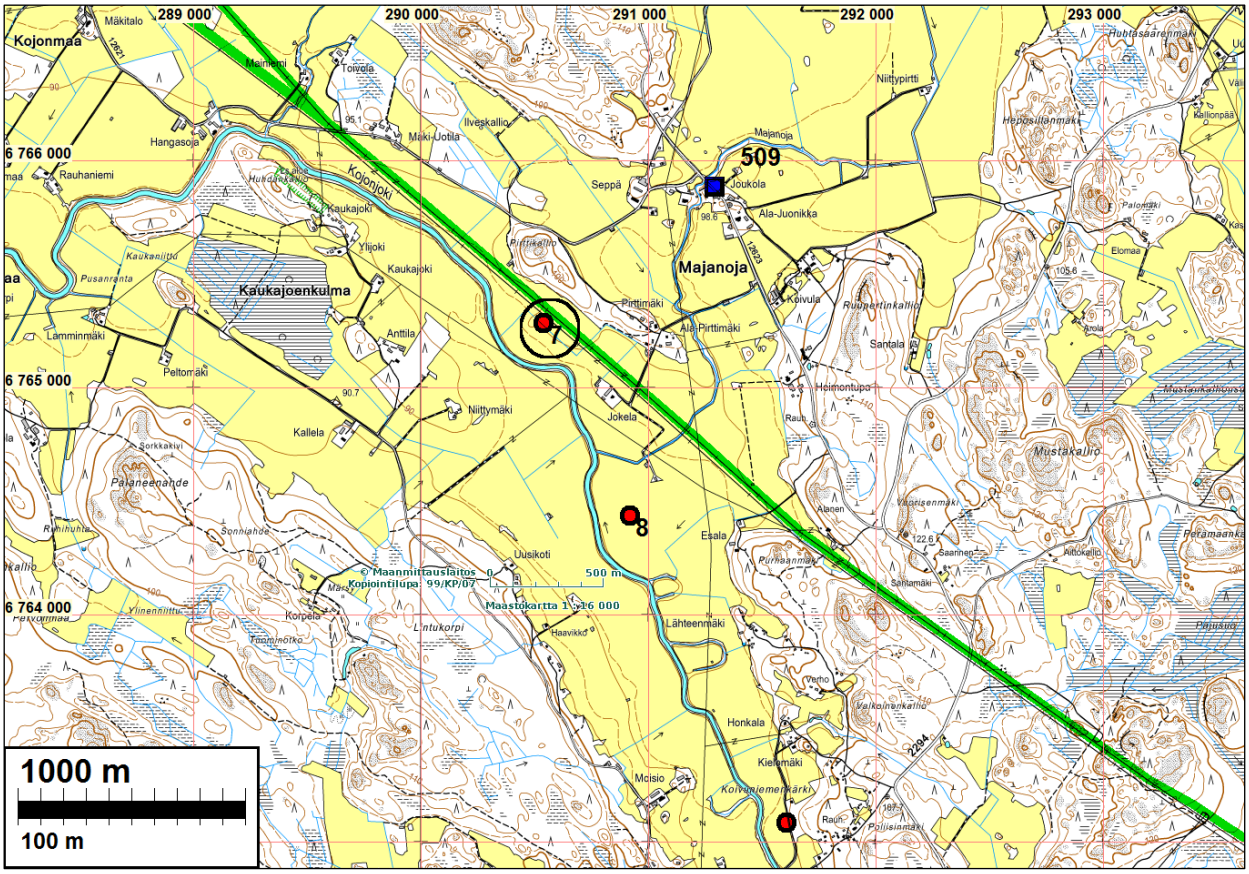
Osuudella ei havaittu muinaisjäännöksiä. Koillisessa (kelt. kolmio) Loimaa Kuuselankallio, röykkiö.

Huittinen-Forssa 8 (Loimaa)

Osuudella ei havaittu muinaisjäännöksiä.

Huittinen-Forssa 9 (Loimaa)

Kunta	Nro	Nimi	Ajoitus	Laji
LOIMAA	8	MAJANOJANSUU	kivikautinen	asuinpaikka
LOIMAA	509	ALA-JUONIKKA	rautakautinen	hautaus

LOIMAA 7 PIRTTIKALLIO

Mjtunnus: 431010007
Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen
Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6765 286 E: 290 540 Z: 90
X: 6762 256 Y: 2453 042
P: 6768 127 I: 3290 625

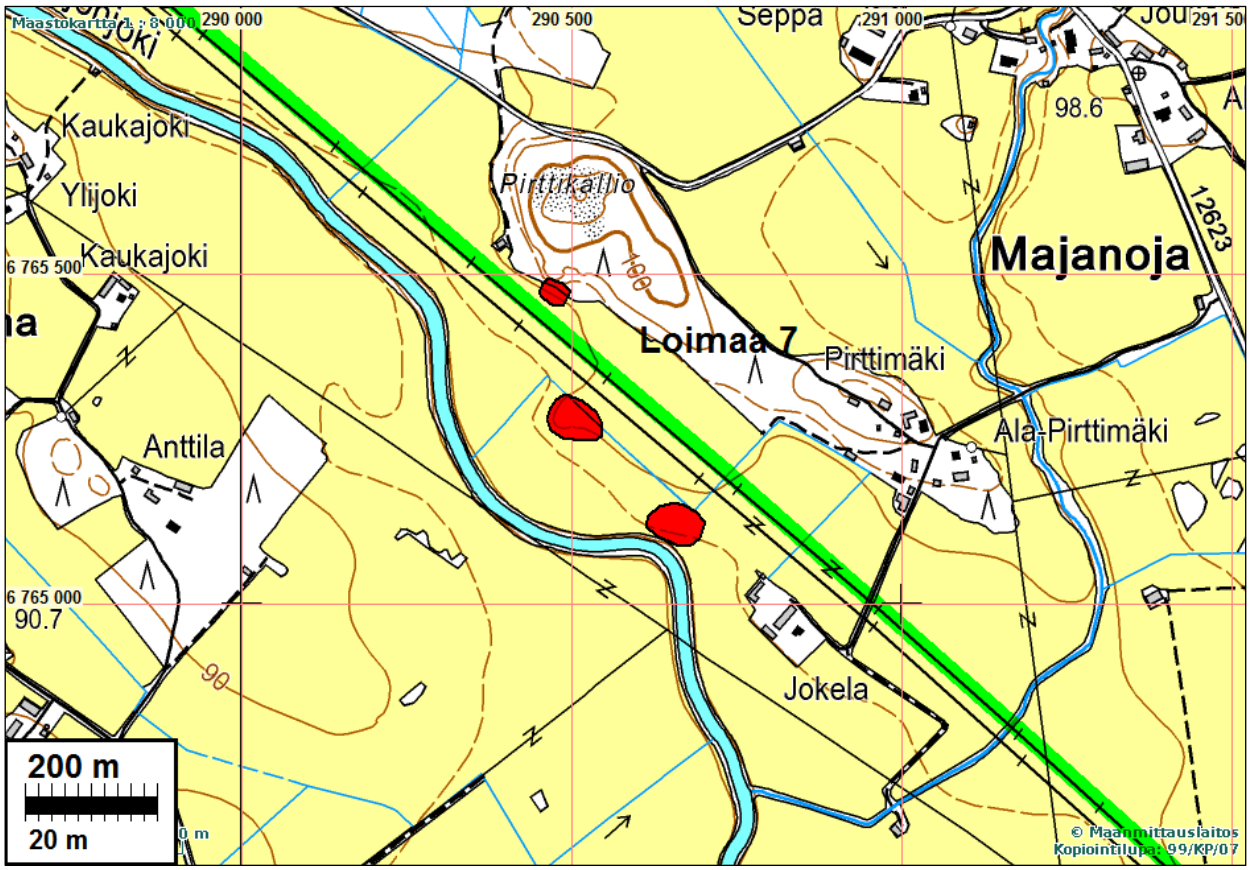
Tutkijat: Ville Laakso 1996 inventointi, Ville Laakso, TMM 2000 inventointi, Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi
Löydöt: KM 39070, kvartsi-iskos.

Sijainti: Paikka sijaitsee Loimaan kirkosta 14,0 km pohjoiseen.

Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Asuinpaikka sijaitsee 150-200 m Kojonjoen pohjoispuolella, etelään kohti joen laaksoa viettävässä peltorinteessä, joka rajoittuu pohjoisessa metsään. Maa pellolla oli savea, joka muuttui metsän reunaa kohden hiesuksi. Metsä oli nuorta sekametsää, jossa aluskasvillisuus oli niukkaa, lähinnä sammalta ja ruohoa. Muokatulta pellon pinnalta löytyi pintapoiminnassa iskoksia kolmessa eri keskittymässä, n. 450-500 m matkalla Kojonjoen koillispuolella (inv.-kohteet Pirttikallio 1-3). Runsaimmin niitä löytyi aivan metsän reunasta, joten asuinpaikka näyttää jatkuvan pellon pohjois- ja koillispuoleiseen metsään. Paikka on topografisesti sopiva kivikautiseksi asuinpaikaksi ja kyntökerroksen alla saattaa olla jäljellä ehjää asuinpaikkakerrosta.
Peltolohko on raivattu melko hiljattain ja pohjoispuoleisessa metsässä, jonne asuinpaikka näyttää jatkuvan, on mahdollisesti lisää pellonraivaukseen soveltuvaa maata. Havainto-olot paikalla olivat hyvät. Keskimmäiseltä löytöalueelta (Pirttikoski B) on raivaustöissä löytynyt vasarakirves, joka on edelleen löytäjän hallussa. Ville Laakso 1996: Inventointikertomuksessa muinaisjäännös on kolmena eri kohteena Pirttikallio A, B ja C (kohdenumerot 2-4). Ville Laakso, TMM 2000: V:n 2000 inv.-kertomuksen kohteet 7-9 (Pirttikallio A-C). Pirttikoski B:stä tieto vasarakirveslöydöstä, joka löytäjällä, Olavi Majasella.
Ville Laakso 1996: KM 29976:1, 29977:1, 29978:1-4

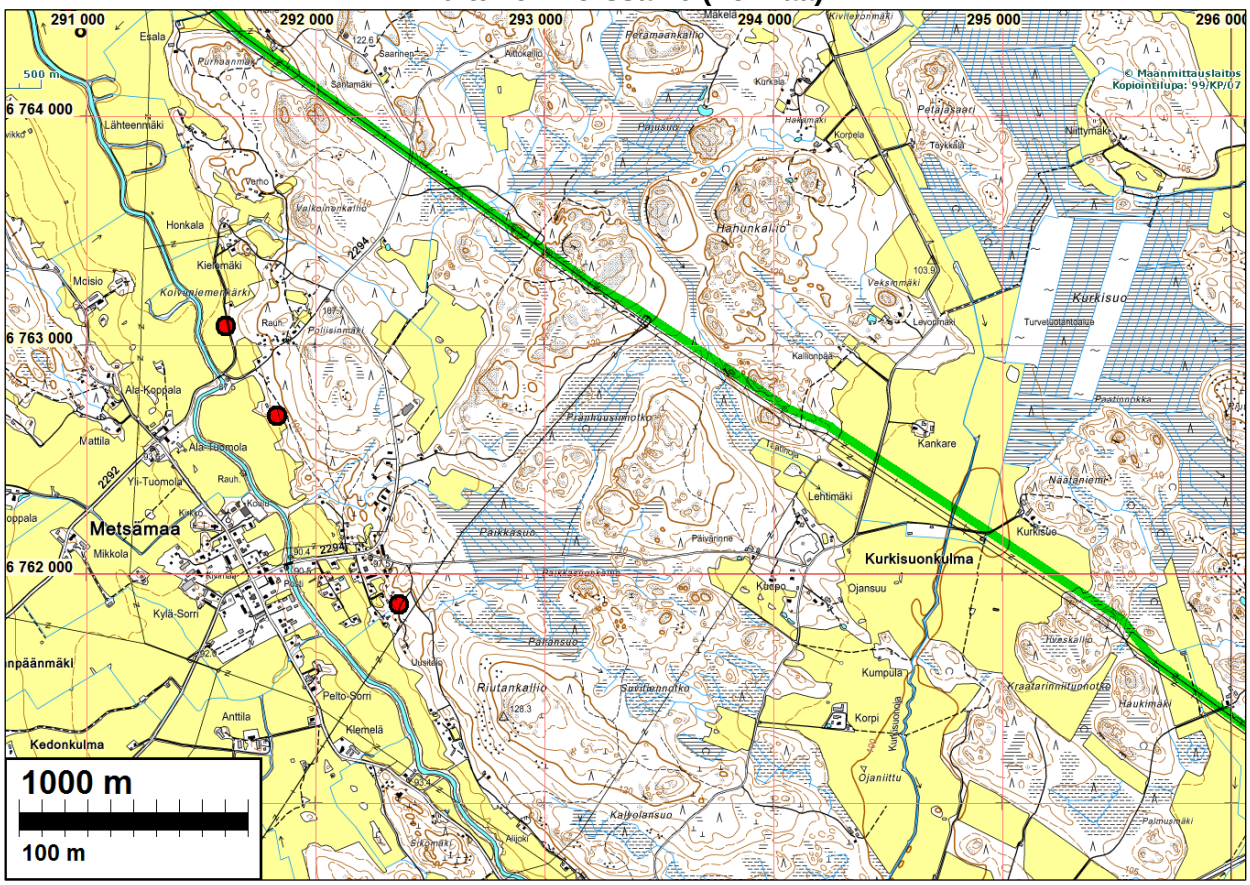
Bilund & al 2011:
Aluetta tarkastettiin suunnitellun voimalinjan inventoinnin yhteydessä kaksi kertaa marraskuussa 2011. Ensimmäisellä kerralla 2.11. mukana oli Timo Sepänmaa. Tällöin todettiin, että koko Pirttikallion mäen ja Kojonjoen välinen peltoalue oli puintijätteiden ja rikkaruohojen peittämää sänkipeltoa, ja havaintomahdollisuudet huonot. Toisella kerralla aluetta tarkastettaessa 28.11. mukana olivat Ville Laakso ja Johanna Stenberg. Pohjoisimman löytöalueen (muinaisjäännösrekisterin alakohde "pohjoisin löytöalue", N 6765470 E 290471) pohjoislaidalla pellon pientareella havaittiin kaksi kvartsi-iskosta. Muuten havaintomahdollisuuksien osalta tilanne oli yhtä huono kuin edellisellä kerralla, joten arvio asuinpaikan laajuudesta perustuu Ville Laakson muistiinpanoihin vuoden 1996 inventoinnissa, jolloin hän tarkasti alueen hyvissä havainto olosuhteissa pellon ollessa kynnettynä. Silloin asuinpaikkalöytöjä oli pohjoisimmalla löytöalueella havaittavissa noin 40 x 70 m alalla. Tämän perusteella pohjoinen löytöalue ulottuu ainakin hyvin lähelle nykyistä pohjoisempaa voimalinjaa sen koillispuolella. Keskimmäinen löytöalue (N 6765280 E 290494) ja eteläinen löytöalue (N 6765122 E 290655) ovat selvästi erillään voimalinjasta sen lounaispuolella. Topografisesti niitä erottaa linjasta välissä on notkelma, jossa kulkee maastokarttaankin merkitty oja.

Suunniteltu voimalinja voi vaikuttaa muinaisjäännökseen vain pohjoisimman löytöalueen osalta. Koska ympäristö on pintaosaltaan jo muokattua peltomaata, mainittavampaa vaikutusta on lähinnä vain alueelle mahdollisesti pystytettävillä pylväillä. Jos suunnitellulle linjalle pystytetään pylväs nykyisen pohjoisemman linjan kohdalle tai sen koillispuolelle asuinpaikan pohjoisen löytöalueen kohdalle (käytännössä nykyisen eteläisemmän linjan pylvään rinnalle tai alle 50 m päähän sen luoteis- tai kaakkoispuolelle), ovat koekaivaustyyppiset tutkimukset tarpeelliset.

Maastokartta 1 : 8 000
290 000
290 500
Seppa
291 000
Kaukajoki
Ylijoki
Kaukajoki
6 765 500
Pirttikallio
98.6
12623
Majanoja
Loimaa 7
Pirttimäki
Ala-Pirttimäki
Anttila
6 765 000
90.7
Jokela
200 m
20 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

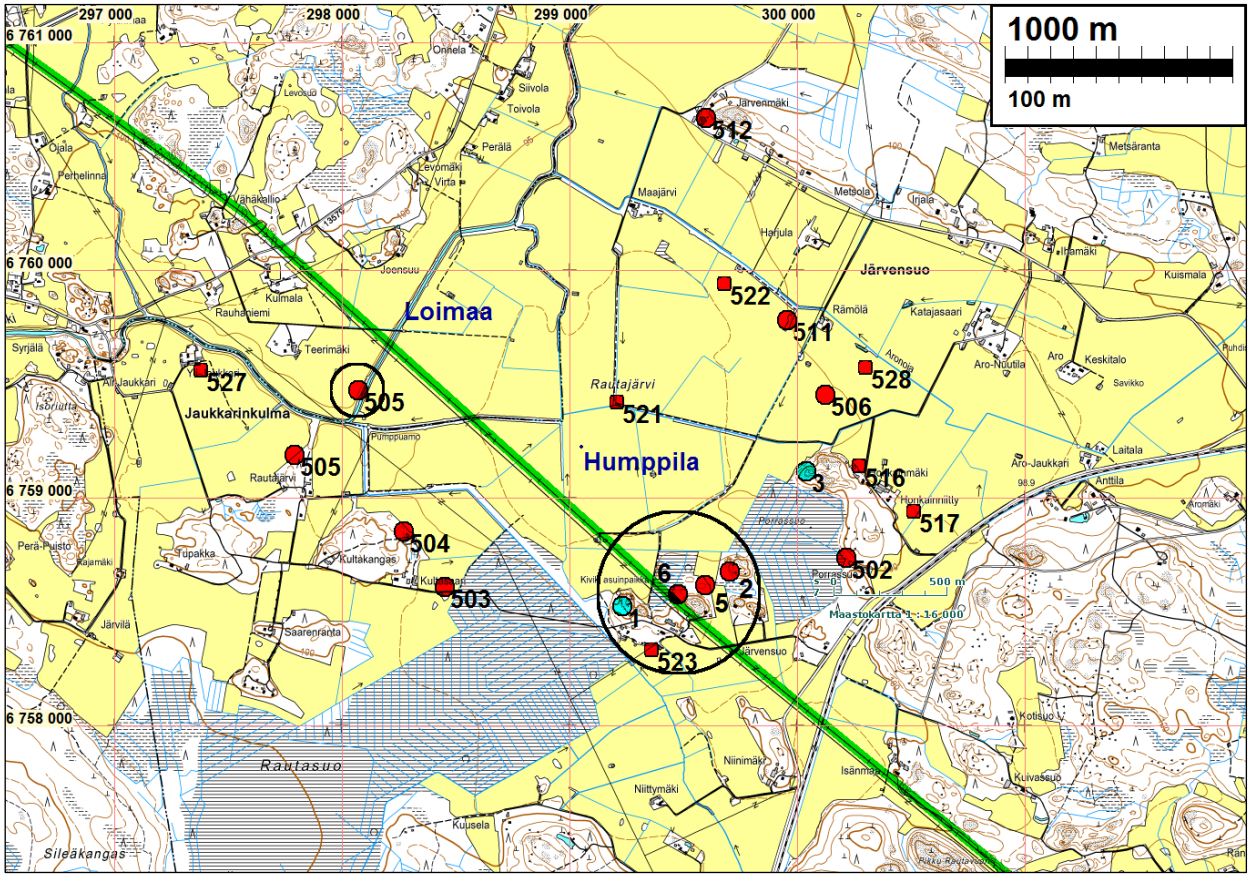

Ilmakuva (2010)
290 250
290 500
290 750
291 000
6 765 500
6 765 250
100 m
10 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Huittinen-Forssa 10 (Loimaa)

Osuudella ei havaittu muinaisjäännöksiä. Lounaassa jokivarressa kivikautisia asuinpaikkoja

Huittinen-Forssa 11 (Loimaa-Humppila)

kunta	nro	nimi	ajoitus	laji
HUMPPILA	3	JÄRVENSUO 3-4	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	1	JÄRVENSUO 1	kivikautinen	asuinpaikka
LOIMAA	505	RAUTAJÄRVI	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	512	JÄRVENMÄKI	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	506	HIIDENPENKKA	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	511	RÄMÖLÄ	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	504	KULTAKANGAS	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	503	KULTASAARI	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	502	PORRASSUO	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	2	JÄRVENSUO 2	kivikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	5	JÄRVENSUO 5	varhaismetallikautinen	asuinpaikka
HUMPPILA	516	HONKAINMÄKI	kivikautinen	löytö
HUMPPILA	517	HONKAINNIITTY	kivikautinen	löytö
HUMPPILA	521	RAUTAJÄRVEN POHJA 1	kivikautinen	löytö
HUMPPILA	522	RAUTAJÄRVEN POHJA 2	kivikautinen	löytö
HUMPPILA	523	RAUTAOJA	kivikautinen	löytö
HUMPPILA	527	YLI-JAUKKARI	kivikautinen	löytö
HUMPPILA	528	ARONOJA	kivikautinen	löytö

Kivikautinen tarkoittaa tässä esihistoriallinen pyyntikulttuuri – osa paikoista voi olla varhaismetallikautisia

Järvensuon aluetta on tutkittu aiemmin runsaasti: inventointeja, kartoituksia ja kaivauksia. Nytkin alue tutkittiin hyvin tarkkaan voimajohtolinjan liepeiltä. Suon laidat käytiin tarkoin läpi ja myös suoaluetta tarkasteltiin – onko pinnalle ulottuvia kohoumia suossa. Paikalta löytyi yksi uusi asuinpaikkakohta:

HUMPPILA 6 JÄRVENSUO 6

Mjtunnus:
Rauh.lk: 2

Ajoitus: esihistoriallinen
Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6758 575 E: 299 471 Z: 95
X: 6755 961 Y: 2462 271
P: 6761 412 I: 3299 560

Tutkijat: Bilund & Sepänmaa 2011 inventointi.
Löydöt: KM 39067, kvartsi-iskoksia ja esineitä, palanutta luuta.
Sijainti: Paikka sijaitsee Humppilan kirkosta 4,2 km lounaaseen.
Huomiot: Bilund 2011:
Asuinpaikka löytyi suunniteltua voimalinjaa inventoitaessa 2.11.2011. Tällöin maastossa oli mukana *Timo Sepänmaa*. Myöhemmin paikalla tehtiin lisää koekuopitusta ja kairauksia erityisesti asuinpaikan edustalla olevien suokerrostumien tutkimiseksi ja niissä mahdollisesti olevien muinaisjäännösten havaitsemiseksi. Työssä mukana olivat myös *Ville Laakso, Hannu Poutiainen* ja *Johanna Stenberg*.

Asuinpaikka sijaitsee Järvensuon kaakkoisreunalla, kallioisella moreenikumpareella, voimajohtolinjan vieressä sen koillispuolella. Asuinpaikka on kumpareen melko tasaisella laella. Kolmesta koekuopasta 10 m matkalta löydettiin runsaasti

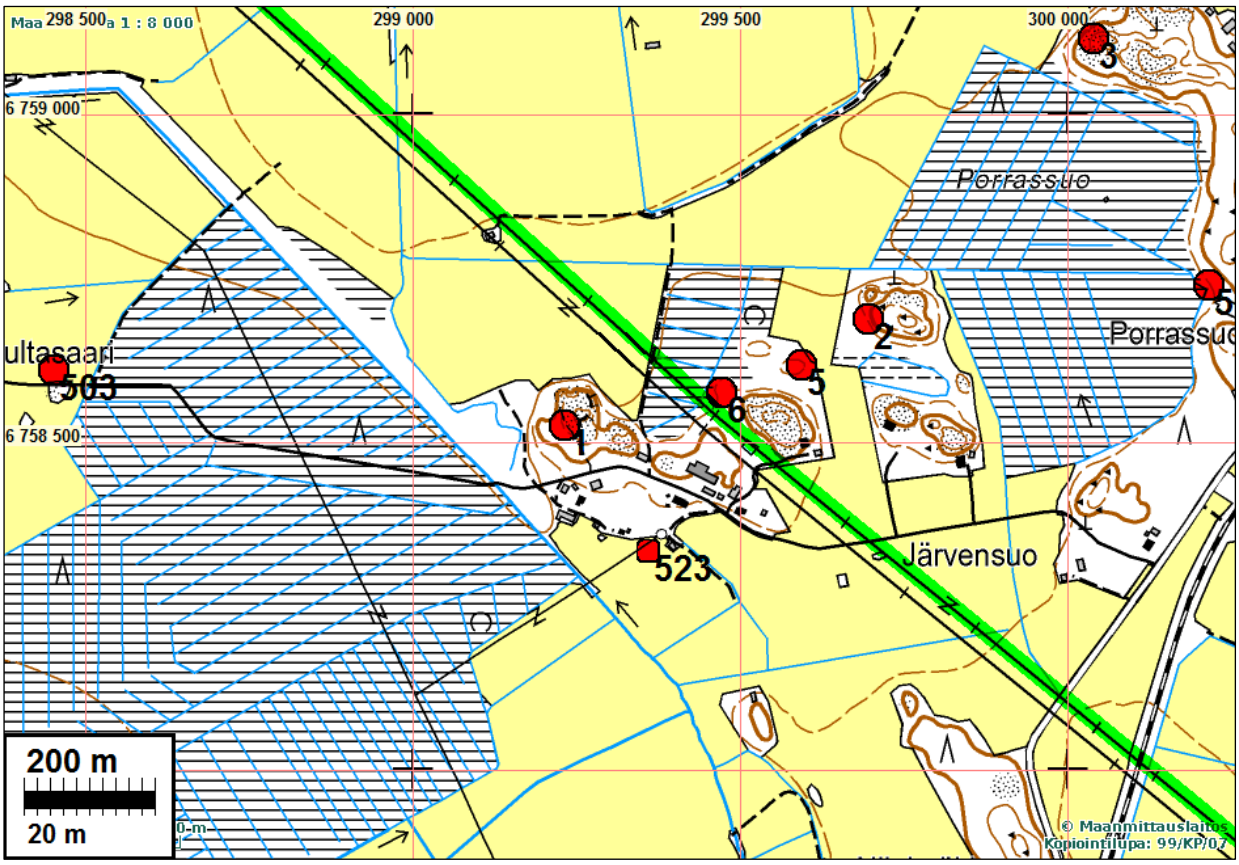
kvartsi-esineitä ja -iskoksia sekä vähän palanutta luuta. Maa koekuopissa oli hyvin tummaa, punaruskeaa likamaata, maalaji vähäkivistä hiekkaa. Kumpareen laen pohjoispäähän ja kumpareen itärinteellä olevalle tasanteelle tehdyistä koekuopista ei saatu mitään asuinpaikkaan viittaavia havaintoja, vaikka etäisyys löydöllisiin kuoppiin oli vain 6-7 m. Lännessä, lounaassa ja etelässä kumpareen laki rajautuu matalaan, mutta kosteapohjaiseen, osin kivikkoiseen notkelmaan alle 10 m päässä löydöllisistä koekuopista. Siten koekuopissa havaittu löytöalue on hyvin pienialainen, noin yksi aari, mutta löytötiheys on suuri. Löytöalueen lounaisreunassa, 3 m etelään runsaslöytöisimmästä koekuopasta, on noin 2 m läpimittainen ja noin puoli metriä syvä pyöreä kuoppa. Se saattaa liittyä asuinpaikkaan, mutta sitä ei tutkittu tarkemmin.

Koekuoppia kaivettiin runsaasti (yhteensä 15 kappaletta) myös edellä mainitun kostean notkelman lounaispuolelle, sen ja nykyisen voimalinjan väliin jäävälle kallioiselle kumpareelle sekä nykyisen voimalinjan alle, suon reunan törmämäisen rinteen päälle ja rinteeseen.

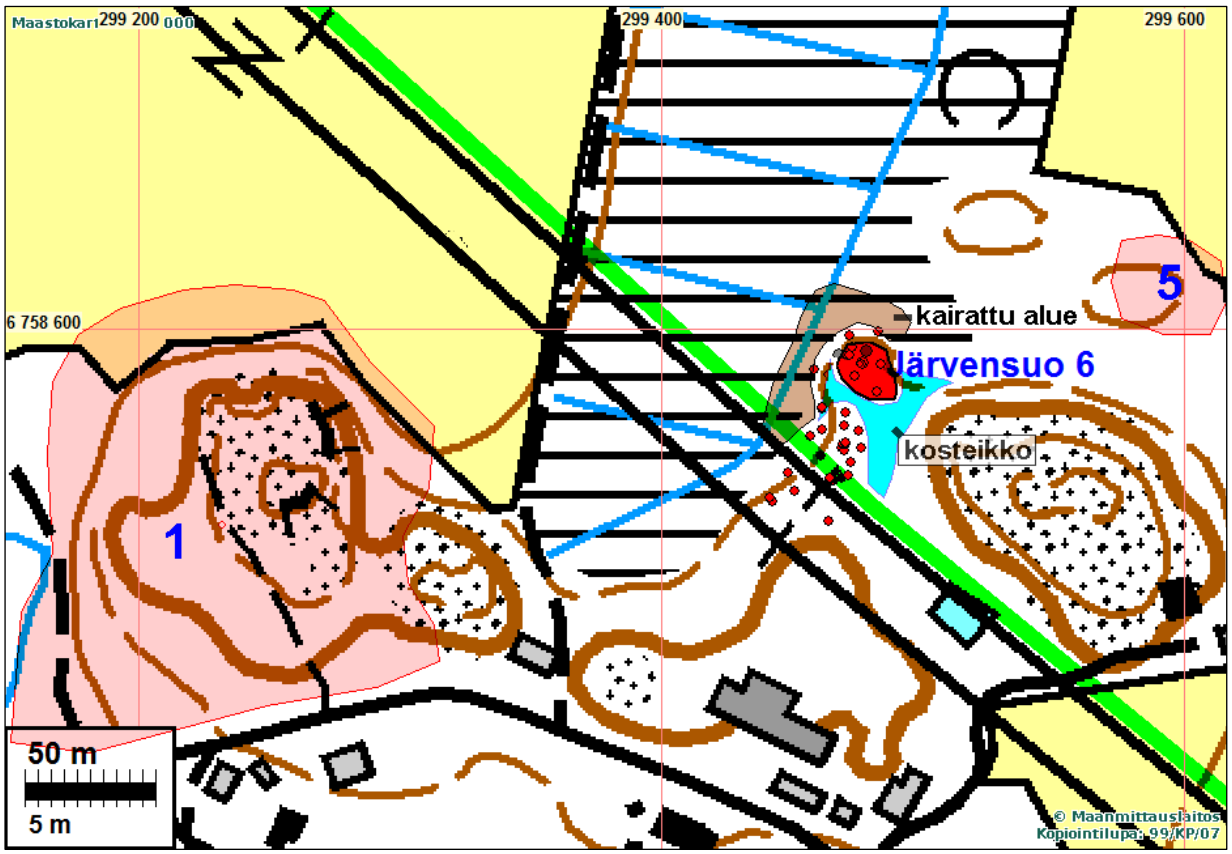
Linjan vieressä kalliokumpareen laella ja rinteillä maalaji oli samanlaista hiekkamaata kuin löydetyllä asuinpaikalla, mutta mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa ei havaittu. Nykyisen voimalinjan alla maalaji on hienoaineksista ja hyvin kivistä moreenia. Maanpinta on kivinen ja myös kallio näkyy useissa kohdissa. Alueella nyt olevien voimajohtopylväiden ympäristössä maan pinta on aiemmissa rakennustöissä suurelta osin rikottu. Tältä alueelta oli vaikea löytää kohtia, joihin koekuoppia olisi voinut kaivaa, eikä koekuopista löytynyt mitään.

Löydetyn asuinpaikan ympäristöön kuivan maan ja suon rajaan kaivettiin neljä koekuoppaa (läpimitta noin puoli metriä) suokerrostumien tutkimiseksi ja niissä mahdollisesti olevien asutukseen viittaavien jälkien havaitsemiseksi. Yksi koekuopista kaivettiin asuinpaikan kohdalle, kumpareesta länteen suolle laskevan kallion juurelle. Kuopassa tuli vastaan kallio 52 cm syvyydessä. Kallion päällä oli turvetta ja kallion pinnalla muutamia kiviä. Alimmassa kerroksessa kallion pinnan lähellä turpeessa oli vähän puuhiilen paloja. Mitään varmasti ihmistoimintaan liittyvää ei havaittu. Muut kolme koekuoppaa kaivettiin asuinpaikkakumpareen itäpuolelle, asuinpaikan lounaispuolisen notkelman suun pohjoisreunalle ja sen eteläreunalle, lähelle nykyisen voimalinja-aukean koillisreunaa. Näissä kuopissa kallio tuli vastaan 60-85 cm syvyydessä, ja sen päällä oli vain turvetta. Kuoppiin valui vettä kaivamisen loppuvaiheessa. Suokerrostumia tutkittiin kairaamalla koekuoppien ja ensimmäisen suo-ojan välialueella sekä noin metrin syvyisen suo-ojan pohjalla. Vain yhdessä kohdassa, suo-ojassa lähellä nykyisen voimalinja-aukean reunaa, kairan kärki ulottui turvekerroksen alla saviliejukerrokseen. Koska kairauskohdat ovat kaikki vain muutaman metrin päässä suon reunassa näkyvistä kallioista, näyttää mineraalimaan pohja laskevan varsin jyrkästi tutkitulla alueella suon alla.

Uusi voimalinja tulee suunnitelman mukaisesti nykyisen voimalinja-aukean koillisreunaan, ja voimalinja levenee jonkin verran koilliseen. Inventointihavaintojen perusteella löytynyt asuinpaikka on pienialainen ja jää suunnitellun voimalinjan ulkopuolelle.

Maa 298 500a 1 : 8 000
299 000
299 500
300 000
6 759 000
6 758 500
Porrassuo
Porrassuo
ultasaari
503
523
Järvensuo
1
2
3
5
6
200 m
20 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Maastol 299 000 : 4 000
299 250
299 500
299 750
6 758 750
6 758 500
1
2
5
6
Järve
100 m
10 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Maastokartta
299 200 000
299 400
299 600
6 758 600
kairattu alue
Järvensuo 6
kosteikko
5
1
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Ilmakuva
299 200
: 2 000
299 400
299 600
6 758 600
5
6
1
50 m
5 m
© Maanmittauslaitos
Kopiointilupa: 99/KP/07

Asuinpaikan maastoa pohjoiseen. Asuinpaikka on taustalla keskellä olevalla kumpareella. Vasemmalla näkyy voimalinjan viereisen löydöttömän kumpareen reunaa. Niiden välissä on kostea notkelma

Näkymä asuinpaikalta etelälounaaseen

Voimajohtolinjaa asuinpaikan lounaispuolella

HUMPPILA 1 JÄRVENSUO 1

Mjtunnus: 103010001
Rauh.lk: 1

Ajoitus: kivikautinen
Laji: asuinpaikka

Koordin: N: 6758 525 E: 299 232 Z: 95
X: 6755 900 Y: 2462 034
P: 6761 363 I: 3299 321

Tutkijat: Väinö Mäki 0 irtolöytö, Martti Seppänen 1958 irtolöytö, Ari Siiriäinen & Eero Naskali 1982 tarkastus, Olli Mäki 1982 irtolöytö, Antti Metsävuori 1983 irtolöytö, Ari Siiriäinen 1985 kaivaus, Lauri Pohjakallio 2001 kaivaus, Väinö Mäki 2001 irtolöytö, Kati Salo 2002 irtolöytö, Petro Pesonen 2005 inventointi

Sijainti: Paikka sijaitsee Humppilan kirkosta 4,4 km lounaaseen.
Huomiot: *Muinaisjäännösrekisteristä:*
Asuinpaikka sijaitsee Järvensuon lounaispuolella ja kuivatun Rautajärven eteläpuolella, Rautasuon itärannalla.

Merkittävin osa muinaisjäännöstä muodostavat pelto- ja suoalueella liejun alapuolella moreenin pinnassa olevat mahdolliset paalujen varaan rakennettujen asuinkonstruktioiden jäännökset ja paikalta löytyneet puu-, kaarna- ja tuohiesineet. Löytökerroksen on tulkittu jääneen tulvivan järven veden ja järven pohjalle kertyneen liejun peittämäksi.

Asuinpaikkalöytöjä on myös kallioisen metsäsaarekkeen länsi- ja luoteisrinteen tasanteilla, mäen päältä Kuoppanummi-nimiseltä paikalta, kahden kallion välissä olevalta tasanteelta sekä Kuoppanummen itäpuolella olevasta kallioiden välisestä solasta. Asuinpaikan laajuus on kuivalla maalla ainakin 120 x 200 m.

Ari Siiriäinen 1985: -ei kertomusta, Ari Siiriäinen & Eero Naskali 1982: -ei kertomusta, Ari Siiriäinen, Humppilan Järvensuon kivikautinen löytöpaikka. Karhunhammas 7:79-87. Turku 1983.

Olli Mäki 1982: Löydöt: puulusikan katkelma, lovipäinen kaarnakoho, reiällisen kaarnakohon katkelma, tuohisia rullakohoja 2 kpl. Esineet löytyivät samalta paikalta kuin aiemmin löytynyt mela (KM kansat. 10496), ojaa paranneltaessa.

Martti Seppänen 1958: Esineen löysi koululainen Martti Seppänen vuonna 1958 Humppilan Järvensuosta, Järvensuon rannasta ruoppauksen yhteydessä. Melan osat olivat auran viillon syvyydessä mudan ja saven rajassa. Ari Siiriäisen artikkelissa (Karhunhammas 7, 1983) melan mainitaan löytyneen vuonna 1977.

Lauri Pohjakallio 2001: Pohjakallio teki koekaivauksen Väinö Mäen v. 2001 Kuoppanummelta tekemien löytöjen paikalla. Kuoppanummen asuinpaikka sijaitsee vanhastaan tunnetusta suon ja pellon reunan asuinpaikasta noin 100 m kaakkoon

ja noin 10 m korkeammalla kallioiden rajaamalla tasanteella. Kaivauksen laajuus oli vain 2 neliömetriä, löydöt ovat tavanomaista kivikautista asuinpaikkamateriaalia, joukossa myöhäiskivikautista keramiikkaa.

Väinö Mäki 2001: Esineet löysi maanviljelijä Väinö Mäki tekemästään lapionterän kokoisesta koekuopasta Humppilan Järvensuo 1 asuinpaikan tutkitusta kohdasta noin 90 m kaakkoon, Kuoppanummi-nimisen mäen päältä, kahden kallion välissä olevalta tasanteelta. Löydöt: saviastian paloja 3 kpl, palanutta luuta 2 kpl, kvartsiiskoksia 4 kpl, kivilaji-iskos

Kati Salo 2002: Löydöt ovat peräisin Humppilan Järvensuo 1:n ennestään tunnetulta moniperiodiselta asuinpaikalta. Ei verifikaattia eikä tarkastuskertomusta. Väinö Mäen kertoman mukaan löydöt ovat peräisin asuinpaikkakumpareen länsirinteeltä, muutama metri Kuoppanummea alemmalta tasolta, josta löytyi asuinpaikkalöytöjä v. 2005 inventoinnissakin. Löydöt: saviastian paloja ja palanutta luuta.

Petro Pesonen 2005: Tarkastin asuinpaikan Humppilan inventoinnissa 19.5.2005 ja uudestaan 9.6.2005. Osan aikaa tarkastuksessa oli oppaana mukana maanomistaja Väinö Mäki. Otin GPS-koordinaatteja vanhoilta löytöpaikoilta ja tein asuinpaikan laajuuden selvittämiseksi koekuoppia, lisäksi arkeologian opiskelija Jasse Tiilikkala ilmoitti löytäneensä alueelta aiemmin samana vuonna mahdollisen kvartsilouhoksen, jonka kävin tarkastamassa. Paikalla on tehnyt kaivauksia Ari Siiriäinen v. 1985 ja Lauri Pohjakallio v. 2004. Siiriäisen ojan penkalla sijainnut kaivausalue oli vielä näkyvissä ja siinä oli kulmapaalut - kaivausalueen koko on ollut n. 2 x 2 m. Väinö Mäen kertoman mukaan suolla ollut kaivausalue on ollut kooltaan 2 x 3 m. Koekuopan 1 kaivoin moreenirinteelle suunnilleen samalle paikalle, mistä Kati Salo on poiminut löytöjä v. 2002 (KM 33385). Koekuopasta löytyi hiekkamoreenin seasta keramiikkaa, kvartsia ja palanutta luuta. Koekuopan 2 tein alemmalle terassille, lähemmäs Jaukkarinkulmalle johtavaa tietä (Rautasuontie). Täällä maaperä oli hiesumultaa, kuopasta löytyi palanutta luuta. Koekuoppa 3 tehtiin ylätasanteelle, lähelle Lauri Pohjakallion v. 2004 koekaivausta kallioiden välisessä laaksossa, "Kuoppanummella". Tästä koekuopasta löytyi tummanruskeasta, multavasta kulttuurimaasta, kivikkoisen hiekan seasta runsaasti löytöjä: keramiikkaa, kvartsia ja palanutta luuta. Tasanne, jolle koekuoppa tehtiin, on vielä kolme metriä alempana kuin Kuoppanummen koekaivauspaikka. Sama tasanne viettää hieman alemmaksi koekuopalle 1. Koekuoppa 4 kaivettiin Kuoppanummesta itään, kallion ala- ja itäpuolella olevaan solaan, joka jää Kuoppanummen kallion parikymmentä metriä sen itäpuolella olevan kallion väliin. Tästäkin koekuopasta tuli löytöjä: palanutta luuta tumman likamaan seasta. Löytöjä tuli siis jokaisesta alueelle tehdystä koekuopasta, jotka olivat kooltaan n. 25 x 25 cm. Tiilikkalan ilmoittama kvartsilouhos sijaitsee Järvensuon asuinpaikkakumpareen pohjoisella reunalla, kallioseinämässä, "hyllyinä" laskeutuvan kallion "rappusen" seinässä. Näkyvillä on kaatuneen puun juurakon takana hyvälaatuista kvartsia v. 50 x 50 cm kokoisella alueella, kohdassa josta kaatuneen puun juurakko on repäissyt sammaleen pois kallion pinnalta. Kvartsisuonessa on jokseenkin selkeitä iskunjälkiä. Maassa kvartsisuonen alapuolella on rapautunutta kalliomurskaa ja siinä vähän kvartsin paloja. Mahdollisesti myös tästä alempaa on otettu kvartsia, mikä olisi sitten rapauttanut kalliota.
Kohteiden GPS-koordinaatit:
Siiriäisen vanha kaivausalue suon reunalla, p= 6761422, i= 3299298
Koekuoppa 1, p= 6761340, i= 3299293
Koekuoppa 2, p= 6761311, i= 3299279

Koekuoppa 3, p= 6761347, i= 3299298
Koekuoppa 4, p= 6761422, i= 3299298
Kvartsilouhos, p= 6761422, i= 3299366

Antti Metsävuori 1983: Saviastian palan on löytänyt Antti Metsävuori v. 1983 tai 1984 ojankaivuun yhteydessä Järvensuo 1 löytöpaikalta. Samassa yhteydessä hän löysi muutamia kymmeniä kappaleita saviastian palasia, jotka hän oli jättänyt ennen Ari Siiriäisen v. 1985 kaivausta kotinsa rappusille ja ilmeisesti Siiriäinen on saanut palaset haltuunsa. Saviastian palasten löytöpaikka on 15 metrin päässä Siiriäisen kaivaukselta, kallion juurella, turvepellolla. Palaset olivat n. ½ neliömetrin alueella, metrin syvyydellä, saven rajassa.

Väinö Mäki : Esine on Antti Metsävuoren ilmoituksen mukaan (KM 30676 verifikaatissa) löytynyt Siiriäisen kaivauspaikalta ja sittemmin kadonnut.

Kartat edellä kohteessa Järvensuo 6

LOIMAA 505 RAUTAJÄRVI

Mjtunnus: 1000000530
Rauh.lk: 2

Ajoitus: kivikautinen
Laji: asuinpaikka

K Koordin: N: 6759 472 E: 298 071 Z: 95
X: 6756 793 Y: 2460 831
P: 6762 310 I: 3298 160

Tutkijat: Ville Laakso 1999 inventointi
Sijainti: Paikka sijaitsee Humppilan kirkosta 5,5 km länteen, Järvensuon itärannalla ja Kanta-Loimaan kirkosta n. 17 km ENE
Huomiot: Muinaisjäännösrekisteri: Kivikautinen asuinpaikka Kojon l. Koenjoen molemmin puolin, tasaisella pellolla, kuivatun entisen Rautajärven länsirannalla. Kynnöspellossa havaittiin kvartseja (mm. -kaavoin) sekä kivilaji-iskos harvakseltaan n. 40x80 m alalla. Asuinpaikka lienee suurimmaksi osaksi tuhoutunut Rautajäven kuivatuksen ja joen perkauksen ja pengerryksen yhteydessä. Ent. järven itärannalla on Humppilan Järvensuon asuinpaikka vajaan 2 km etäisyydellä.
Ville Laakso 1999: Inv.-kohde 15.

Bilund & al 2011: Aiemmin tunnettu Rautajärven asuinpaikka sijaitsee suunnitellulta voimalinjalta 150-200 m lounaaseen. Se on kuivatun Rautajärven länsirannalla. Inventoinnissa tarkastettiin 2.11.2011 järven ranta-aluetta voimalinjalla ja siitä asuinpaikalle päin. Varsinaiselta asuinpaikalta ei saatu uusia havaintoja. Mukana maastossa oli Timo Sepänmaa
Kuivauksen yhteydessä entisen rantaviivan suuntaisesti on kaivettu kanava järven läpi virranneelle Kojonjoelle. Voimalinjan kohdalla kanava kulkee entisen rannan kohdalla siten, että kanavan länsipuolella maan pinta on selvästi, arviolta noin 2 m ylempänä kuin kanavan itälaidan vallin juurella. Maan pinta kanavan molemmilla puolilla on varsin tasaista. Luontainen ranta paikalla on ilmeisesti ollut törmämäinen, ja törmä melko korkea.

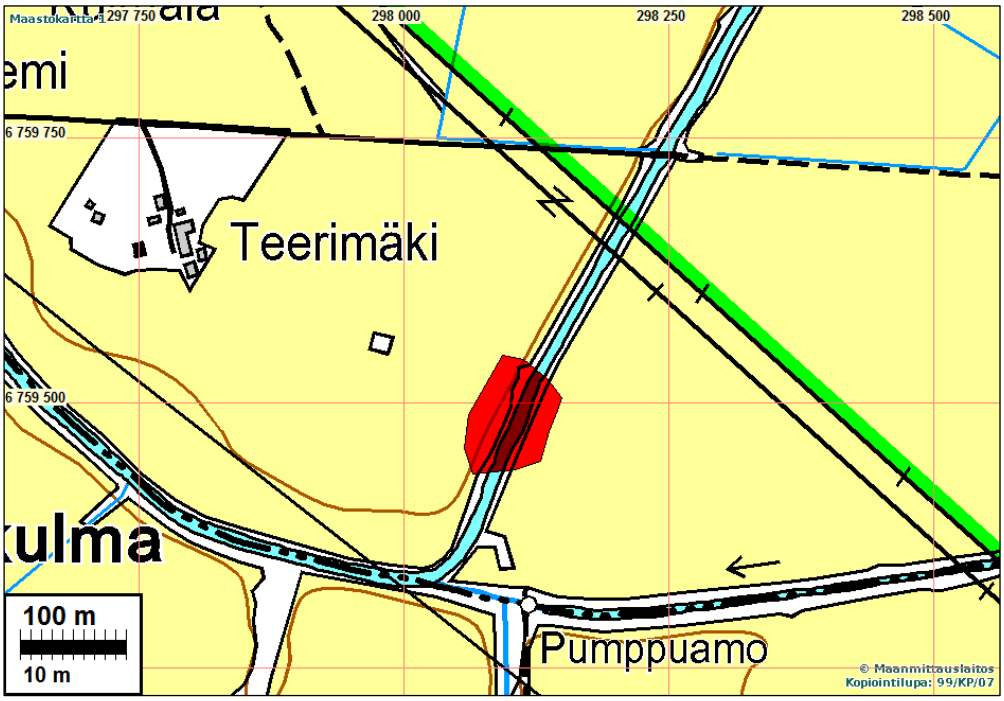
Inventoinnin aikana kanavan länsipuolinen peltoalue, joka siis on ollut rantatörmän päällä, oli kynnettynä ja havaintomahdollisuudet varsin hyvät. Maasto on aivan tasaista savikkoa. Pellolla ei havaittu mitään asuinpaikkaan viittaavaa. Myös kanavan itäpuolinen pelto tarkastettiin. Se oli sänkipeltoa, jossa maan pintaa oli paikoitellen näkyvissä. Maaperä on savikkoa, paikoin turvepitoista. Mitään muinaisjäännöksiin viittaavaa ei havaittu. Maan pinta ei ole aivan tasaista. Korkeuserot ovat kuitenkin hyvin pieniä, alle puoli metriä, eivätkä muodosta laajemmilla alueilla säännöllisiä rantamuodostumia. Maanpinta ei laske selvästi mihinkään suuntaan, joten alue ei ole rantasidonnaisille asuinpaikoille sopivaa. Kanavan itäpuolinen pelto on lisäksi jo korkeuskäyrienkin perusteella alempana kuin yksikään järvensuon tunnetuista asuinpaikoista, ja siten todennäköisesti ollut veden alla esihistoriallisella ajalla. Rautajärven asuinpaikalla kanavan itäpuoliset kvartsilöydöt liittynevät matalaan, mutta kuitenkin vedenpinnan yläpuolella olleeseen niemekkeeseen, jonka kanava on katkaissut. Nähdäkseni vähäiset korkeuserot pellolla ovat todennäköisesti syntyneet tasaisen järvenpohjan tai vesijätön soistuessa. Ne ovat myös voineet ainakin osittain syntyä vasta järvenlaskun aikana, jolloin rantavoimien vaikutuksesta (vedenkorkeuden vuodenaikavaihtelut ja jää) syntyy hyvin nopeasti vallimaisia muodostumia juuri paljastuneelle järven pohjalle

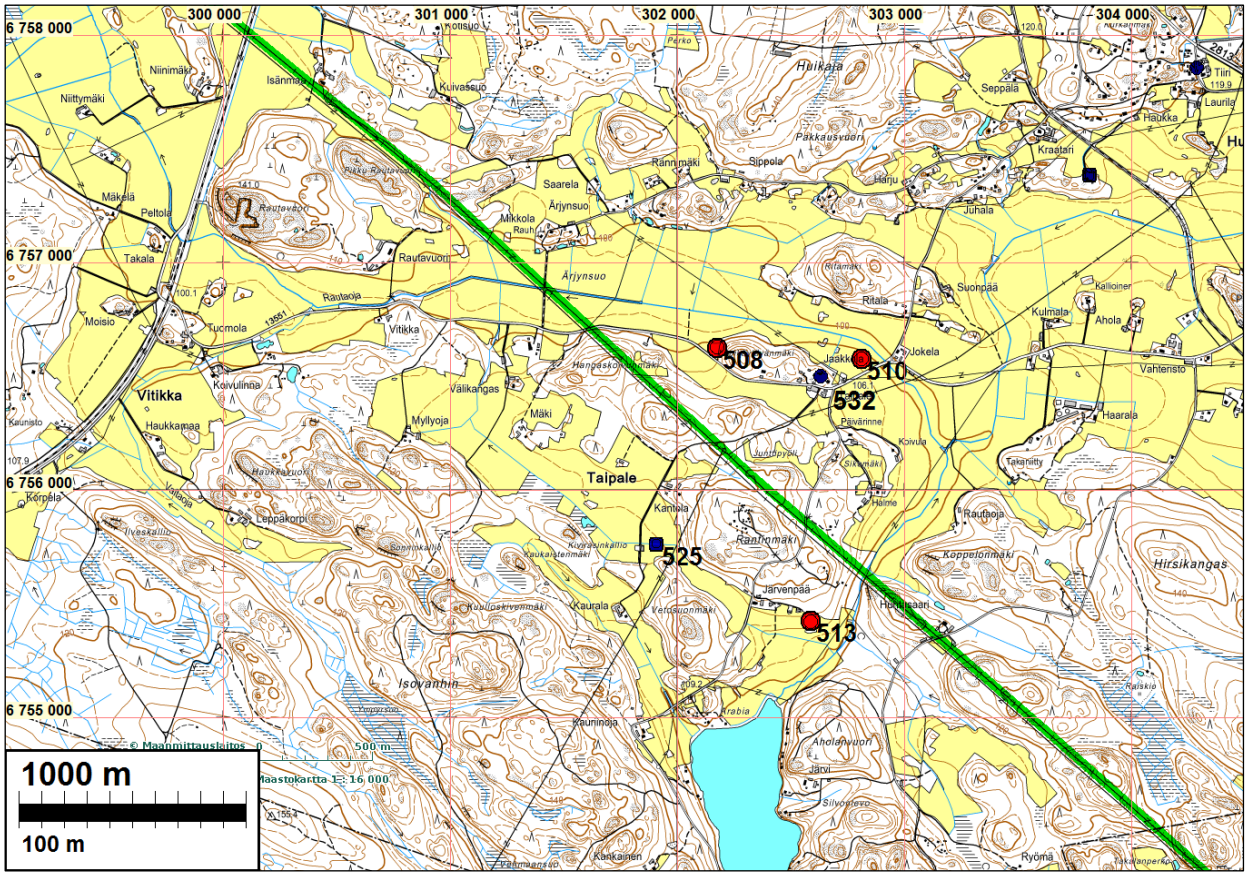
linjalta pohjoiseen

Voimajohtolinjalta asuinpaikan suuntaan

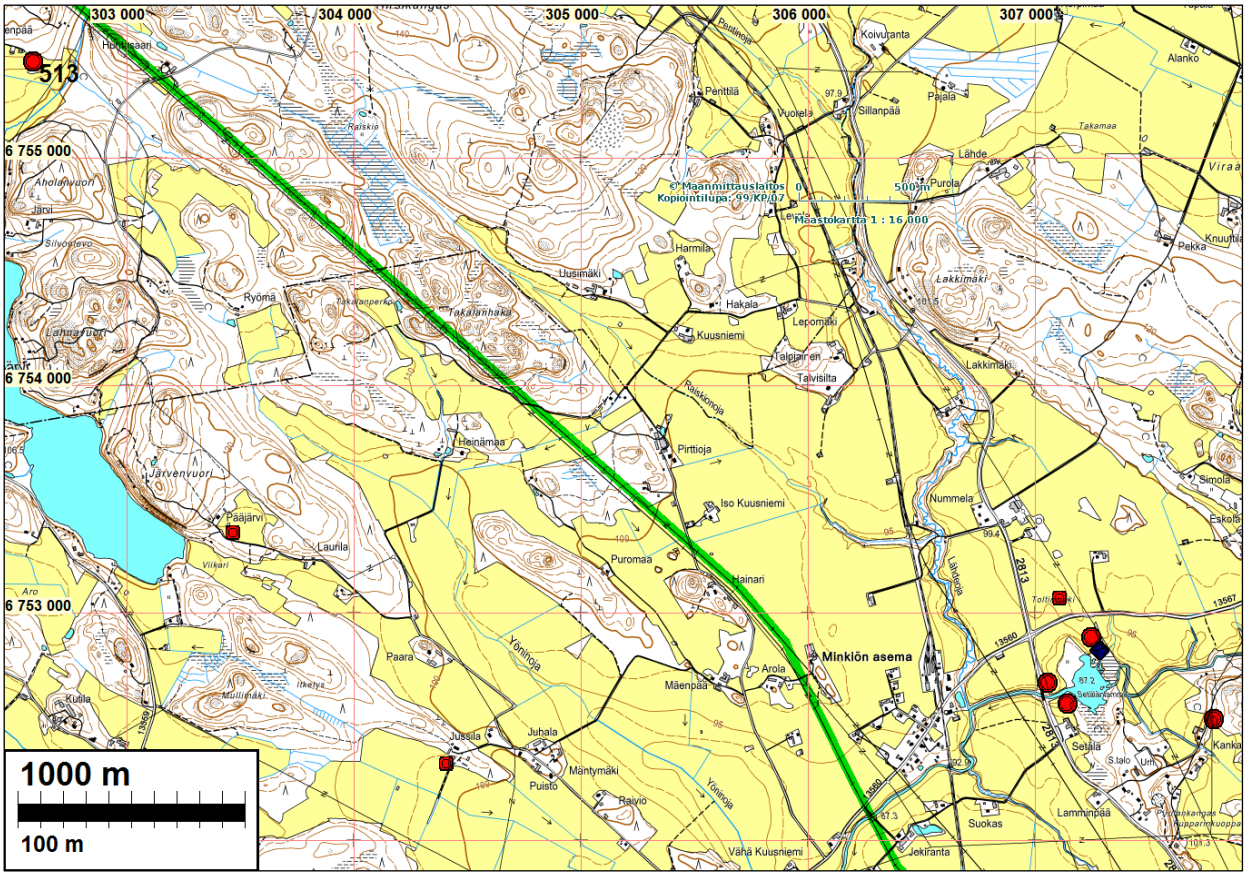
Huittinen-Forssa 12 (Humppila)

HUMPPILA	508	LÄPIKÄYTÄVÄNMÄKI	kivikautinen	asuinpaikka	
HUMPPILA	510	PAJANALA	kivikautinen	asuinpaikka	
HUMPPILA	513	JÄRVENPÄÄ	kivikautinen	asuinpaikka	
HUMPPILA	532	TAIPALE (TAIPALE)	historiallinen	asuinpaikka	kylänpaikat
HUMPPILA	525	TAKANIITYNLÄHDE	rautakautinen	löytö	

Muinaisjäännökset eivät ulotu lähelle voimajohtolinjaa Uusia ei osuudelta havaittu. Muinaisjärven rantoja tarkastettiin ja koekuopitettiin linjan kohdalla Ärjänsuon molemmilla puolilla ja kohteen 513 koillispuolella puronotkon rinteellä.

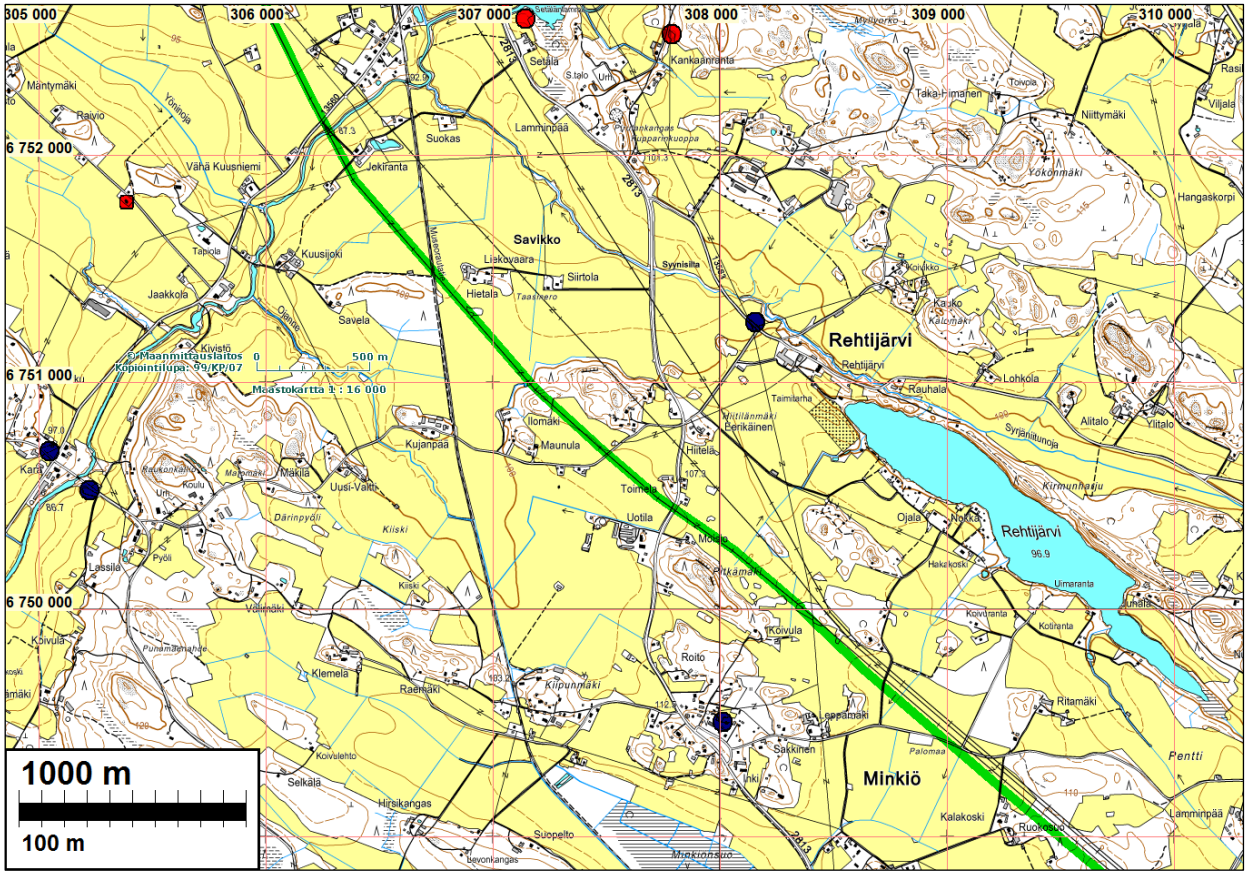
Huittinen-Forssa 13 (Humppila-Jokioinen)

"Kartan alueella todettiin kohtalaisen hyvää asuinpaikkamaastoa Takalanhakan kallioalueen lounaisreunalla, mutta mitään ei löytynyt. Jänhijoen varren peltoja tarkastettiin marraskuun alussa, mutta ne eivät olleet silloin kynnettynä. Uusi tarkastus marraskuun lopussa ei muuttanut tilannetta. Osuudelta ei siis löydetty muinaisjäännöksiä.

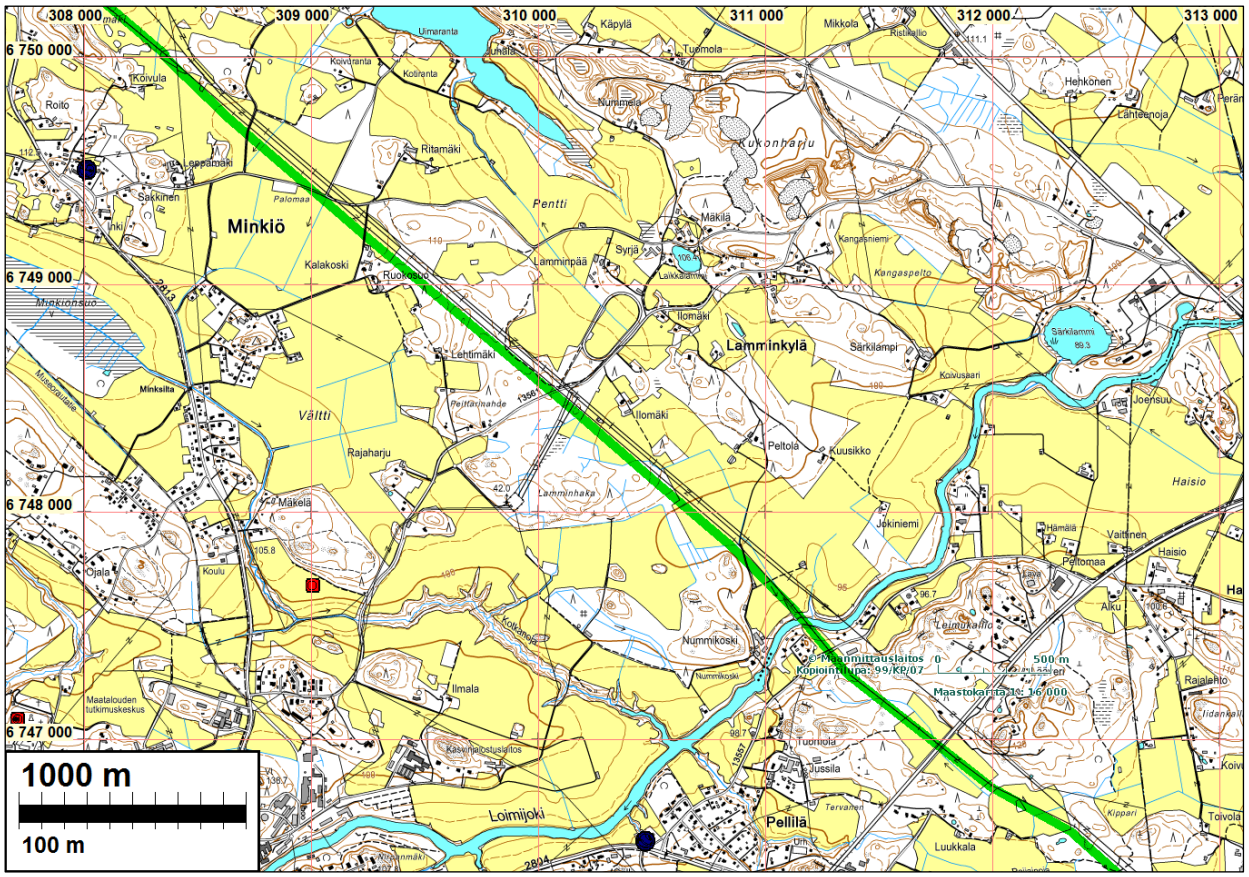
Huittinen-Forssa 14 (Jokioinen)

Seur. sivun kartan alueella on n. 800 voimajohtolinjalta koilliseen ja lounaaseen Rehtijärven ja Minkiön vanhat kylätontit. Alueella on inventoinut historiallista aikaa Johanna Enqvist v. 2005, jolloin alueen vanhat kartat on käyty läpi ja niiltä paikannettu kylätontit. Ne eivät ulotu missään linjan läheisyyteen. Voimajohtolinjalle osuvat kumpareet tarkastettiin historiallisen ajan maankäyttöön liittyvien muinaisjäännösten varalta.

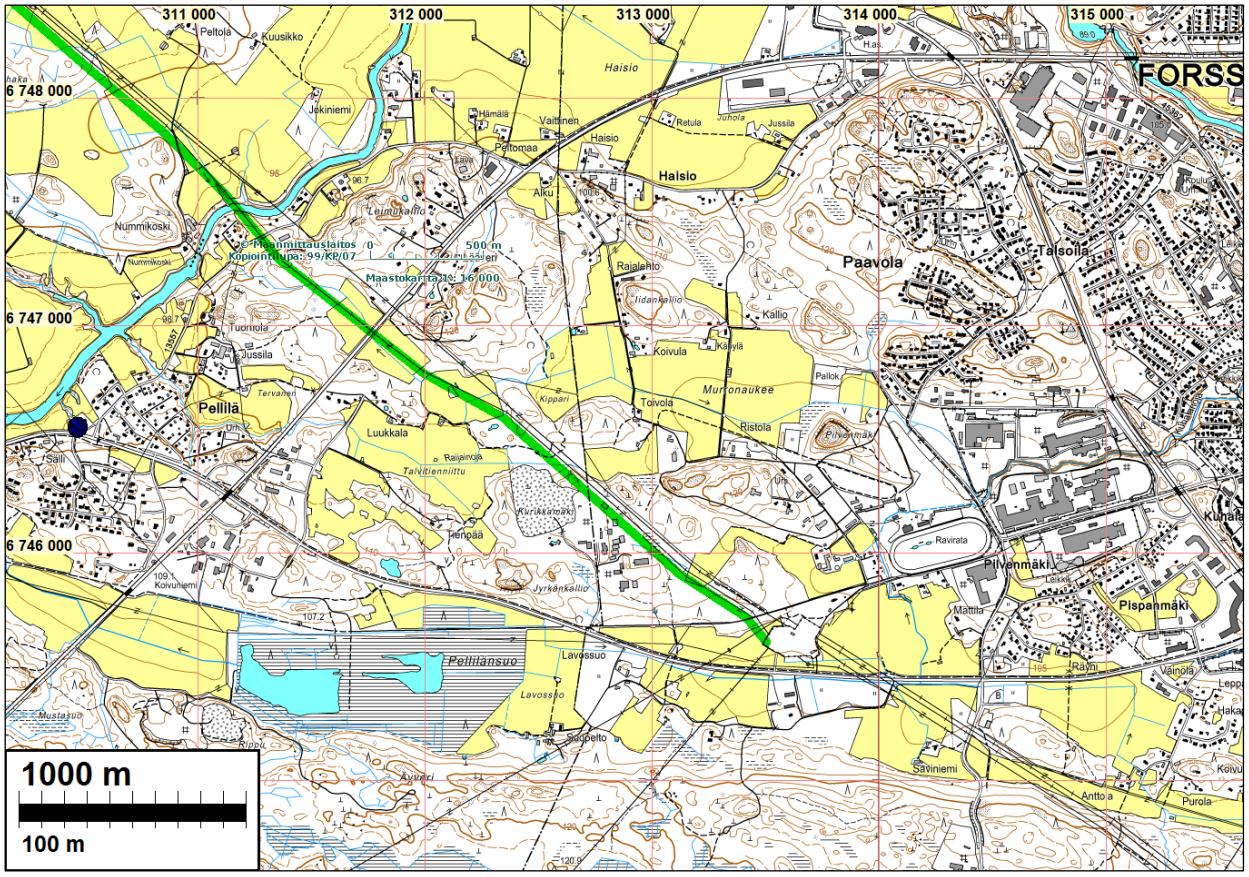
Alueelta ei löydetty muinaisjäännöksiä linjan liepeiltä

Huittinen-Forssa 15 (Jokioinen)

Osuudelta ei löydetty muinaisjäännöksiä linjan liepeiltä

Huittinen-Forssa 16 (Forssa)

Osuudelta ei löydetty muinaisjäännöksiä linjan liepeiltä. Erityisen tarkasti käytiin läpi Loimijoen laakso Nummenkosken mäen koillispäästä valtatiehen asti joen kaakkoispuolella